

प्रस्तावना

व्याजे द्वी गुणं वितं, व्यापारं च चतुर्गुणं;
मेतं दानं गुणं वितं, दाने च अनंतं गुणं.

वित्तं वित्तं वित्तं वित्तं वित्तं

एव नन्, जेन धर्म के आराधन करने वाले विद्वान् वित्त (वित्तिये - वित्तिये) जानी के लोक ही प्रशिक्षण
आर व्यापार लोक हिदाय में मोडियात जास्त होते हैं. वो जिस व्यापार में व्यापार व्यान केमने हैं, वो करने
एव नन् के और गया शक्ति करने भी हैं. इस लिये उनको अधिकारिह लाभ का व्यापार मताना, वो बल उनके
मन्त्राना और मुनीं बतला, यह मेरा कर्तव्य है, क्योंकि वो मेरे धर्म बन्धु हैं. अब लाभ उपार्जन करने के
अर्थ, अर्थ, ना व्यवहारिक (पर हमेशा भंगार में प्रयुक्तों पर) चीज को तरफ द्रोशो दे कर विचार हो है.
अर्थ अर्थ म को अनुमान: व्याज में दो गुणा, व्यापार में चोगुणा, और मेन में सो गुणा, लगाया हुआ मन्त्र परा

१. न. १ पत्र पर कर्ता ने अनुमान किया है. परन्तु यह निश्चय नहीं, क्योंकि - जो नियम सिर ऐलाही होता
 २. न. यह नज़र, कार्य करने वाले कर्मों निगद न पुने चाहिये. ऐसा तो द्रोही नहीं आता है, उल्टा धुसुरा, परोक्ष
 न. न. १ य कर्म वालों को सुते - पश्चात्प करने ही देखने में आते हैं. कि - हाय! धस्तु या राज इय गया!
 दिव्य न. निरुद्धा गया! निरुद्ध हो नहीं हुए! वगेर. इस से जाना जाता है कि - उपर कहे तीनों ही कर्मियों में लाभों -
 ३. न. का होता देवायोन - कर्मोपेन है. यो कर्म दो तरह हैं - १. अलाम - दुःख क्रिम से होता है उन्हे पाप कर्म
 ४. न. १ अलाम - सुख जिम से होता है उन्हे पुण्य कर्म कहते हैं. इसलिये बाली पते को छोड़ कर, मूल
 कर्म य जो लाभ लाभ के कर्मों पुण्य पाप है, उन्हीं के तरह लक्ष देने की पुरत जरूर है. और अलाम का करता
 न. पाप करने से उसे त्याग - छोड़ कर, लाभ का करता पुण्य कर्मोप है, उनका स्वीकार करने के वास्ते ही परोक्ष
 अ. क. कर्मों ने जने पैसाये वगैरे को सुचिन - सावधान करके - सखा लाभ उपार्जन करने को ही बोध करते है कि -
 'दाने च अर्जन शुभ' अतो लाभों पैसायों! मय पैसायों से जो 'दान' नाम क पैसा है वो सखा हो पैसा है
 अर्थात् पार बिगर का अपार लाभ - अनन गुण लाभ का होता है, इसलिये लाभार्थियों को सम्य पैसा से इस 'दान'
 न. म. १ पैसा करने की चहुन हो आवश्यकता - जरूर है. परन्तु यों करने सेही एने जमाने के लोक इस पाल को मय
 म. १ पैसा दे, ऐसा मोला जमाना सब न रहा! अब तो उभेइसा प्रत्याशादि प्रमाण से सिद्ध किया जाय उसे हो कपल
 कर्म न. १ अ. २ उतको कपल कोने के लिये, इस प्रियालय में प्रत्यक्ष प्रमाण अनेक मौजूद है, एो देखिये - एक अनन
 म. १ उरिद्र और एक जल में ही अमिन - मालिगर होता है, इसका क्या सबब? एक सन आयाम से 'विनाग रानम

[illegible][illegible]

महाराज श्री क. मटंगी का यह ज्ञान मार्ग में एक नया देश प्रकट हो कर आत्मगत श्रेष्ठता लोकोत्तर
स्वरूप रूप है, और इस पथ पर निर्गमनां शरीरों में ही स्वयं से रामनामान की

[illegible]

मन्त्र-॥ पाठ्य गणो ! अव्यल निम्न लिखित अशुद्धियोंको शुद्ध कर फिर यत्नासे पढ़ियेजी.

पान	भगुद	गुड	पान	पूर	फेनि	अगुद	गुद
नल	नल	नल	१४	२	८	प रत ॥	प ॥ रत
क.रण	क.रण	क.रण	१५	५	३	प तिहो	तिहो
मानी	मानी	पीनी	१५	२	१०	भास	वास
क.राय	क.राय	क.राय	१६	२	१४	रक	कर
मिराधर	मिराधर	मिराधर	१७	२	१५	अपार	अपार
जायो	जायो	जायो	१७	२	७	मिद १	मिली ॥ ओम
क.राय	क.राय	क.राय	१८	५	१५	पाय ॥	पाय
क.राय	क.राय	क.राय	१९	५	गाट	मज	कज
क.राय	क.राय	क.राय	२०	५	३	तमिज	तमिज
मि.मि.मि	मि.मि.मि	तमि.मि.मि	२०	५	७	यार	यार
फो	फो	फो	२०	५	८	क.न्या	राज क.न्या
गुनार	गुनार	गुनार	२०	२	२	क.न	क.न
क.राय	क.राय	क.राय	२३	५	७	पाय	पाय
म.राय	म.राय	म.राय					

पृष्ठांक	स	नाम	उलट	पलट	है.
१०	१	अयोध	अयोध	अयोध	त्यारे
१३	१	रौ	रौ	रौ	पूरो
४	२	सणीये	सणीये	सणीये	सुणीये
४	२	पुचा	पुचा	पुचा	पुछा
८	२	म	म	म	म
१०	२	वस्या	वस्या	वस्या	धिया
४	३	भाप्या	भाप्या	भाप्या	भाप्या
१	३	देर	देर	देर	देर
१	३	केश	केश	केश	केश
नोट	३	उमारी	उमारी	उमारी	उमारी
५	३	दीया	दीया	दीया	दीया
५३	५	हिमी	हिमी	हिमी	हिमी
४	५	होदी	होदी	होदी	होदी
१३	५	अयोध	अयोध	अयोध	अयोध
३	६	रुघा	रुघा	रुघा	रुघा
५३	६	राय	राय	राय	राय
८	६	सुज	सुज	सुज	सुज
५०	७	मम	मम	मम	मम
५०	७	सम	सम	सम	सम
५०	७	निम	निम	निम	निम
१०	७	सम	सम	सम	सम

पृष्ठांक	स	नाम	उलट	पलट	है.
५३	७	अयोध	अयोध	अयोध	अयोध
५३	७	रौ	रौ	रौ	रौ
५३	७	सणीये	सणीये	सणीये	सणीये
५३	७	पुचा	पुचा	पुचा	पुचा
५३	७	म	म	म	म
५३	७	वस्या	वस्या	वस्या	वस्या
५३	७	भाप्या	भाप्या	भाप्या	भाप्या
५३	७	देर	देर	देर	देर
५३	७	केश	केश	केश	केश
५३	७	उमारी	उमारी	उमारी	उमारी
५३	७	दीया	दीया	दीया	दीया
५३	७	हिमी	हिमी	हिमी	हिमी
५३	७	होदी	होदी	होदी	होदी
५३	७	अयोध	अयोध	अयोध	अयोध
५३	७	रुघा	रुघा	रुघा	रुघा
५३	७	राय	राय	राय	राय
५३	७	सुज	सुज	सुज	सुज
५३	७	मम	मम	मम	मम
५३	७	सम	सम	सम	सम
५३	७	निम	निम	निम	निम
५३	७	सम	सम	सम	सम

पृष्ठांक	स	नाम	उलट	पलट	है.
५३	७	अयोध	अयोध	अयोध	अयोध
५३	७	रौ	रौ	रौ	रौ
५३	७	सणीये	सणीये	सणीये	सणीये
५३	७	पुचा	पुचा	पुचा	पुचा
५३	७	म	म	म	म
५३	७	वस्या	वस्या	वस्या	वस्या
५३	७	भाप्या	भाप्या	भाप्या	भाप्या
५३	७	देर	देर	देर	देर
५३	७	केश	केश	केश	केश
५३	७	उमारी	उमारी	उमारी	उमारी
५३	७	दीया	दीया	दीया	दीया
५३	७	हिमी	हिमी	हिमी	हिमी
५३	७	होदी	होदी	होदी	होदी
५३	७	अयोध	अयोध	अयोध	अयोध
५३	७	रुघा	रुघा	रुघा	रुघा
५३	७	राय	राय	राय	राय
५३	७	सुज	सुज	सुज	सुज
५३	७	मम	मम	मम	मम
५३	७	सम	सम	सम	सम
५३	७	निम	निम	निम	निम
५३	७	सम	सम	सम	सम

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥

भुवनेनां ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

सुशायन्य

मिहल कुत्र चरिष्ये आर भुवने सुन्दरे चरिष्ये दाने न्याते की
 तमकने छान्दर योदही राजने भुवन्य भेददि जायगर्जो

पुस्तके गणने धारेको टपाल सार्य भेजने का अरु ही

भुवनेनां ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

॥ ॐ ॥

॥ परमात्मायनमः ॥

॥ श्री मदन श्रेष्ठी चरित प्रारंभ ॥

॥ वृद्धा ॥ परम ज्योती प्रमात्मा । अगम अगोचर शांत ॥ चिदानन्द नन्देशिव ।
करणा मरण मयान्न ॥ १ ॥ अरिगंजण अरिहंतजी । सिद्धकिया सिद्धकाम ॥ आचार्य
मयायाम मन । कांटी करुं प्रणाम ॥ २ ॥ श्री गुरु गुणोद्य सिन्धूसम । विद्या चरित
दानार ॥ मयान्न समजादयो ॥ तास करी नमस्कार ॥ ३ ॥ तीर्थेश वाणी शारदा ।
विमान्ना गान्न हंस ॥ बुद्ध दाता कयी मातजी । प्रणमु भाव अवतंस ॥ ४ ॥ चरणान्वुज
पण ज्ञान । प्राग्गु भारीखंत ॥ पुण्य रास प्रकाशया । कीजो मुज बुद्धवंत ॥ ५ ॥
विमान्नायक जन का । सुख दाता परक पुण्य ॥ जेसंचीने लार्थिया । तास नही कुछ नुन्य

मनोरम्य बहु उभयानां ॥ वृक्षलता शुद्ध मंडपे । सोभे नंदन वन मानोहो ॥ पुण्य ॥ ८ ॥
॥ गिरि मर्दन राजा निहां ॥ शूर वीर शिरदारोहो ॥ तेज रूप बल बुद्ध शिरे । न्याय नी-
तां गुण धारां ॥ पुण्य ॥ ९ ॥ सज्जन परजन मन रंजणो । प्रजा पुत्र परे पालेहो ॥ दा-
० अत्याहुन गंजणा । उदार प्रणामी सूचालेहो ॥ पुण्य ॥ १० ॥ श्रीधरा आन्दी करी
। नारी उभयन पांचां ॥ रूपे रंभा अचंभसी । सीयल लज्जा गुण सांचोहो ॥ पुण्य ॥ ११ ॥
॥ मर्यादा गुरुंदा कळा निलो । राज धुरंधर शूरोहो ॥ राजा प्रजा मन रंजणो । न्याय
निपुण गुण पुंगोहो ॥ पुण्य ॥ १२ ॥ तिण नगरी मांही वसे । सब थी शिर वेपारी हो ॥
'वभुदन' नामं दीपतां । ऋद्धि घरसे अपारीहो ॥ पुण्य ॥ १३ ॥ दाता भुक्ता द्रव्य को ।
गुण धार्ढीन उदागोहो ॥ दया धर्मी जंत पालणा । करता दुःखी की सारोहो ॥ पुण्य ॥
१४ ॥ मंढारणा प्रियंयती । सील रूप गुण खाणीहो ॥ पतिव्रता नम्र जिमलता । विचूक्षण
धर्मा शानी हो ॥ पुण्य ॥ १५ ॥ पुत्र चार तस दीपता । अनुक्रमे कहुं नामोहो । श्री
धर भगारज भट्टो । अंगेज मंदन अभीरामोहो ॥ पुण्य ॥ १६ ॥ रूप कला गुण आगलो
। मित्रा चन्धरी पुगाहो ॥ धर्म कर्म जाणे सह । सुखद विनित सनूराहो ॥ पुण्य ॥ १७ ॥
याग्य स्थान देवी करी । कन्या वय सम रूपेहो ॥ लज्जा विनयादी गुण भरी । परिश्र

हो ॥ होण ॥ २ ॥ कृत्स्न्या तम जाणने हो । आसण छोट्यो तत्काल हो ॥ अजाण अपराध जे
 कियो हो ॥ तम शमा वक्षो माय हो ॥ होण ॥ ३ ॥ किण कारण पयारीया हो ॥ किम्यो वीडो
 जान माय हो ॥ कृपा कपी फरमावीये हो । जिम मुजने सुखयाय हो ॥ होण ॥ ४ ॥
 देवी कः वन्द कर्मथी हो । जवर न कोइ जग मांय हो ॥ हरीहर इन्द्र चन्द्र किन्नर
 हो । कोइ न छूटा चिने भुत्तयाय हो ॥ होण ॥ ५ ॥ अनावी कालथी जीवके हो । लार
 लाया हो यद हो ॥ शुभा शुभ काम करायने हो । पुनरपि दुःख ते देय ॥ होण ॥
 ६ ॥ अद पण वर्त्ताया जीवथी हो । जेधे नदानो स्वभाव हो ॥ हर्षनि संचे प्राणीयां
 हो । भाग्य चिन उन्माय हो ॥ होण ॥ ७ ॥ जिहां लग निज गुण भणी हो । चेतन्य
 चित न भंग हो ॥ मन्मुख होवे नहीं कर्मके हो । तिहां लग दुःख न टलत हो ॥ होण
 ॥ ८ ॥ श्रष्ट गता दिन तुम भणी हो । होतो मुकर्मको जोग हो ॥ तेहथी अहो निश
 नित्य नया हो । मिल्यो सु भाग संयोग हो ॥ होण ॥ ९ ॥ सुख भोगवीया सह परेहो ॥
 पण दिव न जवा गृह हो ॥ जिण पीवी मीठी भांगने हो । तेहीज लेहरां लेह हो ॥ होण
 ॥ १० ॥ दुण कारण आइ इहां हो । तुमनें चेतावण काज हो ॥ पहलां जे चेत गुणी
 हो । नहना रह जग लाज हो ॥ होण ॥ ११ ॥ आजथी दिन तीन अंतर हो । तुमने

॥ १८ ॥ पहना हो। हूँ। होयाने हो। चढ़ावमन करी। चरमांय हो ॥ चम्र भुषण जापत।
 ॥ १९ ॥ जिस रत्न एक टाय हो ॥ होण ॥ १९ ॥ पुन चरुन परिये हो ॥ पहगड भूप
 ॥ २० ॥ पिय हो ॥ पर्ये। विश्रान्तर भर्णा हो। चरमात् समन्त्राय हो ॥ होण ॥ २० ना
 ॥ २१ ॥ पल ॥ २१ ॥ हा। रदो। पदो। जाय हो ॥ नाहम गन्धजा मन विप हो ॥ दुःख
 ॥ २२ ॥ जय हो ॥ होण ॥ २२ ॥ नेत्रा कंठे रहजां सना हो। जिस न ओतये काड
 ॥ २३ ॥ ॥ २३ ॥ रहजां वगडा हो। जिस नहा होयो विम्यान हो ॥ होण ॥ २६
 ॥ २४ ॥ नयेन हो ॥ भिलगां कीट सिद्धा जाग हो ॥ मुख गपन पामा घर्णा हो
 ॥ २५ ॥ ॥ २५ ॥ होण ॥ २५ ॥ इस उपाय किया थकां हो ॥ लाज
 ॥ २६ ॥ ॥ २६ ॥ हो ॥ इहा चोर्निथ। भाव्य पदोदार्का हो। मर्हा जगनमें कहवाय हो ॥
 ॥ २७ ॥ ॥ २७ ॥ क रग चनावां या हो। हिनकारक धार्णा धाय हो ॥ मान सो तो सु-
 ॥ २८ ॥ ॥ २८ ॥ होण ॥ २८ ॥ वयण प्रमाण कयो सेठजी
 ॥ २९ ॥ मान्धा घणो उपकार हो ॥ सुरी अदर्श हुइ तदा हो ॥ सेठ करे नमस्कर हो ॥ होण
 ॥ ३० ॥ दाल दूर्जा देवी सीखकी हो। सेठन द्वयो विचार हो ॥ अमोल्य प्रीति कहे

गान्धर्वो हो ॥ आगल रसिक अधीकार हो ॥ होण ॥ २१ ॥ ७ ॥ दुहा ॥ चिंतातुर ॥
 ना गटती । दुंदो को विचार ॥ अण चिंती या आपदा । किमआइ फिरतार ॥ १ ॥ गुरा
 रान निहाल भे ॥ अन्यथा तो नर्तियाय ॥ मुन कुल लज्जा रक्षवा । पहलां गइ चेतान
 ॥ २ ॥ निण काण दिन नीनभे । करी वंदो वस्त सच ॥ निज कुटुम्ब साथे लहा ।
 ॥ ३ ॥ दुम अपसोस विचार श्री । निद्रा गइ रिसाय । सूता छे गुन्य
 ॥ ४ ॥ पण तें तो नही आय ॥ ४ ॥ जेजे गुन्ही योजवी । निश्चय कीनो शाह ॥ ५ ॥
 निन काय साधवा । उग्या दिन का नाह ॥ ५ ॥ ढाल ३ ॥ थारो गयोरे जोवन पांशे
 नही आवे ॥ यह ॥ प्रांन घरका मजन सहू । भोजनादि कर हुवा लहू । निधि-
 न्य वग्या संठ भावे ॥ पूर्ण मंनिन जेसा फल पावे ॥ संठजी सारा कुटुंन
 नाह । पालाया पक्षांग मांड । मरकारि नें घंठावे ॥ पूर्व ॥ २ ॥ कहें मुणजो सहू चित लाइ
 । गन कूट वंशी आइ । आपणा हितको चंठावे ॥ पूर्व ॥ ३ ॥ इत्ता दिन था सुख ली-
 ना । जमा पूर्व पुण्य कीना । हिये पाप दिदा आवे ॥ पूर्व ॥ ४ ॥ चेतो तीन दिवस मां-
 णे ॥ धट्ट्यां पीयर दो पार्श्याइ ॥ घर धन अन्य ने भालावे ॥ पूर्व ॥ ५ ॥ ओर कुटुम्ब
 गान लह । गुर वंशे जारयां रेइ । तो लज्जा अपणी रहावे ॥ पूर्व ॥ ६ ॥ में तो मानी दे

बेनी अर्जा । अब कहो थारी मरजी । नारी पुत्र तब फरमावे ॥ पूर्व ॥ ७ ॥ कीजे आ
 प की जे डुल्ला । हम तिणने नहीं करां मिच्छा । करो जिम सहू सुख पावे ॥ पूर्व ॥ ८ ॥
 ॥ हम नुर्जा नेटर्जा हरस्या । सज्जन गुण वक्ते परस्या । देवी कद्यो जिम करावे ॥ पूर्व
 ॥ ९ ॥ घणा नेणा देवहुवा तांइ । पीयरी ये दी पहोचाइ । फिर मुनीम नै वोलावे ॥
 पूर्व ॥ १० ॥ हम सहू देशाटन जावां । पर देशे फिरी पाछा आवां । घणा दिन वीतसी
 दावे ॥ पूर्व ॥ ११ ॥ थांरो पुरो विश्वास आणी । घरकी मालकां करां थाणी । इम क-
 ही सहू भालावे ॥ पूर्व ॥ १२ ॥ पाछली राते निकलवा तणो । संकेत कीयो सहू सज्ज
 नो । एकदहा टिकाण पोडावे ॥ पूर्व ॥ १३ ॥ गर्गो महूर्ते जव आयो । धन घणो लेइ साथ
 मांयो । पंच पमर्दा समरावे ॥ पूर्व ॥ १४ ॥ चाल्या मन मानी दिशा मांइ । छेइ जीव
 निण बलाइ । घर धन सज्जन छिटकावे ॥ पूर्व ॥ १५ ॥ गामांतरे जाइ रहीआ । भोजन
 कर मुंघ मोट्या । राते चोर धन लेजावे ॥ पूर्व ॥ १६ ॥ जागी देख्यो धन नहीं पायो ।
 मनमें पम्नावां घणो आयो । सुरी वयणथी धीरप लावे ॥ पूर्व ॥ १७ ॥ जो घरके
 मांही रहता । तो सर्व गमाइ दुःख सहता । इणी परे मन समजावो ॥ पूर्व ॥ १८ ॥
 हनयो नेटको धरता । मंनोष कर हम उरिणा । आयो गमन सब करावे ॥ पूर्व ॥ १९ ॥

चाट पटा मांगें मिर्झाया । धन वस्त्र सहू लूट लिया । निराधार हुड़ घबरावे ॥ प्रचे ॥
२० ॥ कर परनांचो आंगे चल्या । काँटा भाटा बहू दुःख फल्या । किहां ग्राम किहां
चने रहावे ॥ प्रचे ॥ २१ ॥ चारी पुल ग्राम मे जाइ । मेहनत कर धन उपजाइ । ग्राम
पान वस्तु लावे ॥ प्रचे ॥ २२ ॥ मांजी देवे निपाइ । छेड़ जीमी बस थाइ । मन
चांगे ना वगर्थी लावे ॥ प्रचे ॥ २३ ॥ इम करतां नित्य गुजारी । दुःख तणा दिन
परहाग । कृत कर्म हुस शपावे ॥ प्रचे ॥ २४ ॥ ढाल तीसरी अमोल भणी । जोवो
करणी कर्म नर्णी । द्रुकं रंचे ते सुधी थावे ॥ प्रचे ॥ २५ ॥ दुहा ॥ इत फिरतां
असंतुल । काल कतलु मांय ॥ बटपुर ग्रामज देखियो । शेकर बंदो सुखदाय ॥ २ ॥
असंतुल नह इद्रुम्वन । आया आपण दूर ॥ अब फिरवा शर्ची नहीं । इहां कंग उब पूर
॥ ३ ॥ काम काट लगर्मा इहां । औलख से नहीं कांय ॥ दिन खुटावा पाप का । सहू
माजी वर्ग हांय ॥ ४ ॥ शर्ची न भाडो देणकी । झोंपडी कर ग्रामचार ॥ मृत्तिको
न मयझी । गट गट पगिचार ॥ ४ ॥ चालं भाइ वेपारने । फिरता ग्राम मझार ॥ अ-
नमिली गयममं । नव कर इमो यिचार ॥ देवो कर्म गती आपर्णा । कर्मी उदय

दुइ इण बारजी ॥ करता मोटा २ वेपारजी । उपराजता द्रव्य अपारजी
 । फिरता वस्त्र मेणे भार जी । हिवे थइ रह्या निरधार जी ॥ भवी
 भव्य नव्य ता सांभलो ॥ ओं ॥ १ ॥ पुरो पेट भरे जितो भाइ । कमा सका नहों धन्न
 ॥ अन्न वस्त्र रा गांसा पड्या । तेहथी दुःखी हुयोले तन्नजी ॥ रहवा ने पूरा न जतन्नजी
 । किम कर समझावा मन्नजी । किण रीत पालां इत्ता जन्नजी । इम किण पर खूटसी दि-
 श्य जी ॥ भवी ॥ २ ॥ कोइ तुच्छ वेपार थी जी । पालां अपणो परिवार ॥ द्रव्य लागे
 नहों नेहसां । ऐसो करिये विणज इणवार जी ॥ नहों चहिये बीजारो आधार जी । न-
 रेयां कर्था लाचार जी । नहों कष्टसे जाचां हार जी । ऐसो कोइ एक करो निराधार जी ॥
 भवी ॥ ३ ॥ संठ कहे भाइ गहवां तो । छे कटीयारा नो काम ॥ नित्य काष्ट लावो वन थकी
 । तिणरा नही लागे दाम जी ॥ कोइ खुशामदी नो नही काम जी । आपणी पण पुग-
 सी हाम जी । पण कष्ट पड़े घणो चाम जी ॥ चारुंवनधू धरी ते हाम जी ॥ भवी ॥ ४
 ॥ कोइक कष्ट करी तिहां जी । कमायो थोडो विते ॥ रस्सी कुदाली खरीद ने का
 छडी दान्धा चारुं मित जी । जावे वन मांहे धर हित जी । दौलक भारी लावे निरय जी

નવો નાળો ગુહી જી । નિરય નવો લાગે ધાન ॥ નિરય ધીસી નિપજાયદ્ધ । શહના સદ્ધ કર
 ધ્યાન જી । દુસ ધિન આને સધ્યાન જી । શુભા વ્યંપે અસમાન જી । ગુરુ દોષે થી પાન
 જી । દસ અલ્પાંયે યુગમન જી ॥ સર્થી ॥ ૬ ॥ મંક ધિન ગયા ચારિ ગણા જી । મોલ્લી લે
 યા વન માંય ॥ સર્મિના સુલંધી નવિકલ્યા । મોહરી હાથીસં જાય જી ॥ કાપી કાદ ને મારી
 વેધાય જી । તન્ન મેધ થટા હુમંગી આમ જી । વર્ષણ લાગી મોલ્લી ધારાય જી । ચારી
 આંને ધિના મરાય જી ॥ સર્થી ॥ ૭ ॥ રમે પુર આને નર્ધનો જી । સુકાં આંપા ધૂણ
 ગાગ । માત તાત મૂમ સંદ । હુતરવાનો જાંવ લાગ જી । ચાન્યા બધુ વિહાં થી ભાગ જી
 । મોલ્લી મિરપર ઘોજ અથાગ જી । પળ ન મિળે ધિતા નો હાગજી । જાંયો નર્ધી મે
 વાળી અમાગ જી ॥ સર્થી ॥ ૮ ॥ કોટિ લક મરીગો મરી જી । વહુજળા જોદ્ધ નેળ ॥
 મરકા પચ્ચો હાની ધિયે । તાવ કલ્યા લાગ્યા નેળ જી ॥ ધૂણથી અલગા રહો મેળ જી ॥
 પાલટની થદુ નેગળ જી ॥ શુભા મી લાગી મુઃમ નેળ જી । કિમ્યો કરણો કાંઠો સેળ જી
 ॥ સર્થી ॥ ૯ ॥ સમય ૨ વારી નહે જી । આંયો વાગંને પગ ॥ પાછોસ કિમ્યા લગ્યા ।
 નહી ધીમે ગાવાવો લગ જી ॥ પાછા જાંયે કિલાં મગ જી । જલ તુહાલા ધ્યાય અથગ
 નો । મગ જાંયે સુનો લાગે જગ જી । તમ જોવળ લાગ્યા ભગ જી ॥ સર્થી ॥ ૧૦ ॥

व ० क० पांशु आवीया । येर्या चर्या उत्तंग ॥ मौली घान्धी एक डालेय । पंडे नहो नि-
 ॥ १० ॥ जी ॥ टन्टणी भूजे धार २ अंग ली । बेठा सांरही धरत उमंग ली । डाल चोपी
 ॥ ११ ॥ लम ली । कही अमोलय अभंग जी ॥ मवी ॥ १२ ॥ दुहा ॥ अत्री पुर उत्तर
 ॥ १३ ॥ अर्या अपर्णे गेह ॥ ताल मातने भेटस्या । इम चउ कल्पे तेह ॥ १ ॥ कृष्णपक्ष
 ॥ १४ ॥ १५ । कृष्णसग कृषा नित ॥ नेण निज करना लखे । विसर्या ते निज हिन ॥ २
 ॥ १६ ॥ नही उरने विदे । दीतल वाजे घाय ॥ मरण एक सत डालनो । रीजलियां खवका
 ॥ १७ ॥ १८ । पाक तया संजोग थी । सुरनी द्योपी अंग ॥ आपसमें चारों बडे ॥ रहो हुंशारी
 ॥ १९ ॥ २० ॥ प्राप्त कष्ट खुटाय था । कोइक छेडो यान ॥ जिमए काल अ-
 ॥ २१ ॥ मिले सातने सात ॥ ५ ॥ डाल ५ ॥ यण जारो यह ० ॥ सुणो भाईरे ॥ श्री
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ दुःख मां यान मी आवडे ॥ सुणो भाईरे ॥ सुणो भाईरे ॥ जीव चित्तमें
 ॥ २४ ॥ अन्य धाम विम प्रपडे ॥ सुणो भाईरे ॥ १ ॥ सुणो भाईरे ॥ मतारज यह ताम
 ॥ २५ ॥ निज भाटे उपले डेही ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ तेही कहो इणवार । जे जे मन्तमां आवही
 ॥ २६ ॥ २७ ॥ सुणो ॥ अंगज कहे साधार्थिक । बिमही काल लुटाडवो ॥ सुणो ॥ सुणो ॥

हुं संखी दूजो नही ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ कहो पहली थे तीन ॥ पळे महारी कहस्यु
मही ॥ सुणो ॥ १ ॥ सुणो ॥ श्री धर कहे भ्रात । शरम आवे कहतां मनरही ॥ सुणो
॥ सुणो ॥ दुःख में पैसी बात । न करवी पण कहूं सही ॥ सुणो ॥ ५ ॥ सुणो ॥ इण
विगीयार मांय । मेहल होवे सत खंडीयो ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ रोशनी मुख सेज । भोग
जाग मह मंडीयो ॥ सुणो ॥ ६ ॥ सुणो ॥ कुंवरी राजारी होय । रुपे रुडी संग करूं
रली । सुणो ॥ सुणो ॥ यह मुज हिवडां विचार । प्रभू कृपा न जासी फली ॥ सुणो ॥
७ ॥ सुणो ॥ दूजो कहे ठीक बात । तुमने इण वेला आवइ ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ सहारा
मननी बान । तुमने केवुं वरदावइ ॥ सुणो ॥ ८ ॥ सुणो ॥ उनी चन्द्रावली होय ।
पुन प्रांगन दर्शन संगे ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ मशालाण जगमग । गरमा गरम ग्याचूं मन-
रंग ॥ सुणो ॥ ९ ॥ सुणो ॥ गियादी परिचार । केहं गादी तर्काया धरी ॥ सुणो ॥ सुणो
॥ आह जाल दूशाल । यह होवे तो मन रली ॥ सुणो ॥ १० ॥ सुणो ॥ तीजो कहे
अदा भान । मुज मन यह नहिं चाहावइ ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ इच्छु सावित्री सेव ।
ना जाग वाड मिलावइ ॥ सुणो ॥ ११ ॥ सुणो ॥ नित्य करूं माधवल भक्ती । नम धी-
ठाणा पार्थी ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ इच्छित भोजन वस । मांगे जोदेवुं अर्पण करी ॥ सुणो ॥

॥ सुणो ॥ मावित्र पावे सुख । तो फिर मुज दुःखको नहीं ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ कच
 मिद्वर ॥ न जोग । जव मनमा स्थिर हो रही ॥ सुणो ॥ १३ ॥ सुणो ॥ मदन कहे
 मुनि विचार । मोटा डे सह था बणो ॥ सुणो ॥ कथांस्तु हँस सो सर्व । मूर्ख
 रही मुने हणो ॥ सुणो ॥ १४ ॥ सुणो ॥ तेह थी किम कहवाय । सहू कहे तू कपटी
 धना ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ दुर्गा हमारी वान । दाम्ने नहीं मन तुज तणा ॥ सुणो ॥ १५
 ॥ सुणो ॥ मदन कहे सुणो नय । मुज मनरी अश्वर्य चरी ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ जो कृपा
 कर हुन ॥ ना म लेभ्युं डन्डिन वरी ॥ सुणो ॥ १६ ॥ सुणो ॥ अधीपती होयुं मेय ।
 मोटा ॥ चार गजना ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ हय गय दल परिवार । जठे बरूवावली गाज
 ना ॥ सुणो ॥ १७ ॥ सुणो ॥ वली राज पुखी चार । परणु रूपे सुन्दरी ॥ सुणो ॥
 सुणो ॥ मिले अश्वय मुज ऋद्धि । तो सब इच्छा लुं भरी ॥ सुणो ॥ १८ ॥ सुणो ॥
 ऋद्धि मिद्धि नव निध । लड मिलु जो तात ने ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ तो देवुं सर्व सुख । शा-
 वार्मी दीजो जानने ॥ सुणो ॥ १९ ॥ सुणो ॥ इस सुणी ॥ तीनों बात । हड २ कर हँसी
 पड्या ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ बहावा मदन तुज मन । इस कहतां कर तस अड्या ॥
 सुणो ॥ २० ॥ सुणो ॥ मदन चान धुं दे माय ॥ असावध बेठा बूते ॥ सुणो ॥ सुणो ॥

धिक् सल्लाग्यो तास । पडीयो पाणी मा खुतो ॥ सुणो ॥ २१ ॥ सुणो ॥ उपकी ते तत्काल ।
 वही चाल्यो मजधार ते ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ तीनों चमक्या ताम । करवा लग्या हा
 हा कार ते ॥ सुणो ॥ २२ सुणो ॥ हिवे जोवो वक्त की बात । कहां सहं सिद्ध थावइ
 ॥ सुणो ॥ सुणो ॥ ढाल पंचमी सुविचार ॥ अमोलख ऋषि गावइ ॥ सुणो भारे ॥
 २३ ॥ ० ॥ दुहा ॥ हाक सुणी भाइ तणी । वहता मदन कह एम ॥ कया कार्य सहू
 मिह कर । फिर मिलस्यु भर क्षेम ॥ १ ॥ चल्या आगे मज्झ धारमें । चिते जो आंचे
 न्वाइ ॥ कदाक तिण माहं पडू । तो भांगे मुज हाड ॥ २ ॥ तब तिहां दामनी तेजमें
 । काष्ट वहता जोय ॥ साहस धर तेहने ग्रहो । आधार अधिको होय ॥ ३ ॥ चड बेढ्यो
 तन उपर । जिम बोढे असवार ॥ पावडी बांधी काष्ट मुख । साही वाग तुखार ॥ ४
 ॥ जल थल रचना देवता ॥ गाता जावे गीत ॥ हिवे सानिध करता मिले । ते सुण
 जो धर प्रीति ॥ ५ ॥ ढाल द टी ॥ कामणगारो कूकडोरे ॥ यह ० ॥ तिण अवसर
 श्री पुग्सार । पद्य ग्याती गुण वंतरे ॥ रहे करे कुल वेपारनेरे । सोद्या नारी सोहंतरे ॥
 ? ॥ आग्वडी आइ ग्वडी रहेरे ॥ आं ॥ पण पूर्व अंतराय थीरे । द्रव्य घणो नहीं पासरे
 ॥ दुक्कर करे आजीविका रे इम दिनवीते तासरे ॥ आखडी ॥ २ ॥ एकदा सुभाग्यो

देये । धर्म घोष ऋषिराजरे ॥ बहु साधू संग परिवर्यारे । तारे जग जल झाजरे ॥ ओं
 ॥ ३ ॥ आया श्री पुर उघ्यान मारे । उतर्या आज्ञा लेये ॥ तप संयम रत्न मुनीवरारे ।
 मोक्ष सामे दित देये ॥ आ ॥ ४ ॥ माली लेइ भेटणारे । आया रिपुजय दरवाररे ॥
 दीर्घा यथाइ मुनी आर्वीयारे । हर्ष्या सुणी अपाररे ॥ आ ॥ ५ ॥ चतुरंगणी दोन्या
 मर्जीगे । राणी कुँवर सहू साथे ॥ अन्य घणा चाल्या हर्षे थीरे ॥ दर्शण करण सनाथरे
 ॥ आ ॥ ६ ॥ त्वाती काष्ट लेया जावतारे । जाता देखी बहू लोकरे ॥ मुनी उपदेश
 सुणवा तणारे । पद्मने जायो सोकरे ॥ आ ॥ ७ ॥ आया सहू मुनी बंधीयारे । धर्म
 श्रवण नं काजरे ॥ जग हित करवा कारणे । दे उपदेश मुनीराजरे ॥ आ ॥ ८ ॥ धर्म
 एक सुख दाय नारे । जेहनो दया छे मूल रे ॥ औलखो जीव अजीव नारे । ज्यो होवे
 सुख को सूखे ॥ आ ॥ ९ ॥ जीव कथा छे कायना रे । पृथ्वी अप तेउवायरे ॥ बिना
 दापति ने त्रस छे । सुख दिया सुख पाये ॥ आ ॥ १० ॥ निजातम सम जाणी ये रे ।
 जीव भरी जेह देहरे ॥ चार स्यावर में असंख्य छे । हरी में अनंता लेहरे ॥ आ ॥ ११
 ॥ बिनाउपति नर सारखी रे । कही श्री भगवान रे ॥ उत्पन्न तरुण ने बधता रे । रोग

और अनेक हरी विपरे । मनुष्य शार्दूल्य जणायरे ॥ आं ॥ १२ ॥ तिण कारण नहीं दुह
 विपरे । जो दृच्छो निज हितरे ॥ पद्य सुणी ने चमकियोरे । चिते ज्ञान ते चितरे ॥ आ
 ॥ १४ ॥ सुज जाती कर्म एह छेरे । किजीये कांड उपायरे ॥ ऋषिजी कहे हरिया काष्ट
 नेरे । बनय काटणो नायरे ॥ आं ॥ १५ ॥ तेहिज लिधि आखडिरे । द्रढ चडेत प्रणामरे ॥
 आगे चाल्यो कंतार मरे । एकदेव सौनेतामरे ॥ आं ॥ १६ ॥ जात सुतार छे एह नीरे । किम पालीसके
 करारे ॥ परिक्षा करनी सही एह नीरे । तेलाग्यो तस लारं ॥ आ ॥ १७ ॥ अन्य मनु
 ल्य देशाना सुणीरे । करी शक्ते पद्मधाण रे ॥ आया तिणही विद्या गयारे । मन माह
 हर्ष आणरे ॥ आ ॥ १८ ॥ अवसर जोइ सुनीवाररे । कियो जिनपदे विहाररे ॥ तारे
 भव्य उपदेश थारे । करे आत्म उद्धाररे ॥ आ ॥ १९ ॥ परोप करी साधूजीरे । तीरे ता-
 रे संसार रे ॥ छलु कर्म मारग लगेरे । जेस पद्य सुनाररे ॥ आ ॥ २० ॥ हिवे द्रढता
 त्याग कीरे । सुणीगीं सद् नर नाररे ॥ ढाल छट्टी अमोल्य कहेरे । आखडी होवे तैयार
 रे ॥ २१ ॥ दुहा ॥ त्याग परिक्षा पद्यनी । करण लग्या सुर लार ॥ सह कष्ट हरिया किया
 । शक्तिये वन मझार ॥ १ ॥ पद्य गिरे पण नामिले । सुखी लकडी तास ॥ रीतोही आयो
 परे । सांज समय उछास ॥ २ ॥ नारी पूछे नाय जी । ब्यावन लाया आज ॥ तेक-

दया । मित्रिया मुहु महाराज ॥ ३ ॥ हरियो काष्ट न काट वा । हरीय
 न मित्रो न मित्रो लब्धो ॥ ज्ञेयो वन फिर त्वाम ॥ ४ ॥ तेह्यी रीतो
 भूय फिर प्रभात ॥ भूय सूना दंषति ॥ व्यतिकमी ते रात ॥ ५ ॥ डाल
 समक्षित मन स्थिर करो ॥ दह० ॥ त्याग निभावे बैरागीया । कष्टे द्रष्ट २०
 निक्षय सुधीया पुत्रे । धेनो भव माय ॥ त्याग ॥ १ ॥ पद्म प्रभाते चालीया
 जाया वक्तो ज्ञेयतः । हृदय जग नाथ ॥ त्याग ॥ २ ॥ निर्जीव
 भगना दृष्ट शयन ॥ अंश हाथ आवा वेनही । द्वार्या तव हाम ॥ त्याग ॥ ३ ॥ ति
 भगना दृष्ट शयन ॥ भारज्या ओलंभो दीयो । कित्यो फंद भयो हेर ॥ त्याग ॥ ४ ॥
 काटी दो दिन भूय ॥ अयतो रह्यावे नही ॥ गयो तन सहू
 काल तो जरू लो जातो । ले जातां लग हाथ ॥ नही तो घर
 गे वाता एक वात ॥ त्याग ॥ ६ ॥ पद्मतो चुपको सुइ रखो । दूजे दिन
 धेनो २ धेनो । धेनो उतर वदन ॥ त्याग ॥ ७ ॥ चिंतें घर जाइ
 नारा करसी प्रेता ॥ सुतो तिहांइ तरू तले । चित जपनो जिनैदा ॥ त्याग
 नारा जोर द्रष्टा । किप्र रूप पणाय ॥ अनी बध त्वाचा लट्कती । का काटी

॥ शिव नितक छे भाल ॥ त्याग ॥ १० ॥ शंकर नाम उच्चार तो । आयो पद्मने पास ॥
 आदीर्घादि देह कहे । किम घेठयो उदास ॥ त्याग ॥ ११ ॥ पद्म कहे में ली आखडी ।
 जैन मुनीवर पास ॥ हरीयो वृक्ष छेद नहीं । तीन दिन हुवा तास ॥ त्याग ॥ ११ ॥
 मृग्या लकड न मिल्थो । क्षुधा पीडे छे मुज ॥ तिण थी तन दुर्बल भयो । कळो वीतक
 तुज ॥ त्याग ॥ १३ ॥ विप्र कहे मुख बन्धीया । फरेवी घणा होय ॥ दुःखी करे संसार
 न ॥ जगको वीज खोय ॥ त्याग ॥ १४ ॥ भोगोपभोगनी वस्तु जे । सरजी मानव
 काज ॥ नर वेद नारायण समी । मुख दीजे घटणाज ॥ त्याग ॥ १५ ॥ खान पान मुख
 भांग में । नहीं पाप लगार ॥ आपणो शास्त्र इम कहे । छोड फंद निसार ॥ त्याग ॥
 १६ ॥ मृतार कहे भूदेवजी । न कहे कूडो बचन ॥ जो शास्त्र इम उचरे । तो
 किम हुवा वामन ॥ त्याग ॥ १७ ॥ भक्षा भक्ष गिणवा तणो । रक्षो नहीं काम ॥ माता
 पत्नी पंकसी । विप अमृत तमाम ॥ त्याग ॥ १८ ॥ जोसरज्या नर कारणे । वे स्वादी
 यम ॥ स्वर्ग नर्क कृण जावसी । झूटा शास्त्र नेम ॥ त्याग ॥ १९ ॥ जैन विना मत फेनसो
 । निग्रन्थ विन पाखंड ॥ वया विवेक धर्मछे । ए मुज अथा अखंड ॥ त्याग ॥ २० ॥

मुर्षा चिकुथ चुपको रह्यो । पाय्यो चित चमत्कार ॥ ढाल सात अमोलख कही ॥ धन्य २
 पद्य मुनाग ॥ त्याग ॥ २१ ॥ ७ ॥ दुहा ॥ नभ में घुघरी घम घमी । वशो दिश हुयो
 प्रमाद ॥ दंग आहु चरणे नम्यो । करे नम्र अरदास ॥ १ ॥ अज्ञ अधर्मी अजाण मैं ।
 आयां डिगावा काम ॥ जेहथी तुम उपजीविका । तेमा धरी द्रढ हाम ॥ २ ॥ तीन वि-
 चम कष्ट धो मद्यो । पण न चलायो मन ॥ उत्तर पण योगज दियो । थोडेही ज्ञान रमन ॥ ३
 ॥ श्रमा अपगथ कृपा करी । मांगो जे तुम चहाय ॥ धन्य जनक जननी जेह । तुम सरिला ज-
 न्नाय ॥ ४ ॥ पद्य प्रेक्षा अचंभीयो । प्रत्यक्ष धर्म के फल ॥ रंगणो धर्म रग
 गे । भइ श्रथा निश्चल ॥ ५ ॥ ढाल ८ मी ॥ राम आया जमाना
 खोटा ॥ यह ॥ भाइ धर्म तदा सुख कारी । पूरे इच्छा पाले ज्यांरिरे ॥ भा ॥ ओं ॥
 पद्य कहं दंग दृं कियो मांसू । दुइ मुजपर गुरु कृपारिरे ॥ भा ॥ १ ॥ सर्व मनोय पूर्ण
 हारि । या आम्बडी अछे हमारिरे ॥ भा ॥ २ ॥ देव दर्शन निर्फल नही जावे । तेहथी
 हुकम दां कांइ उचारिरे ॥ भा ॥ ३ ॥ हम अप्रह मुरतणो जाणी । पद्य कहे जो इच्छा
 नमरिसे ॥ ५ ॥ ७ ॥ नमने नमने सिंग अछे ॥ ते नमने ते नमने लखिसे ॥

तुमारारे ॥ भा ॥ ४ ॥ मूखे फल प्यारे, निप जाले ॥ ते दुखे जे माने सदादिरे ॥
 प्रणाम गयो निज ठामे । पद्म ज्ञी नित हय्यारिरे ॥ भा ॥ ७ ॥ दिन उगा गुरु दवे
 नमरिया । द्रव्य ते साथ लीधारी रे ॥ भा ॥ ८ ॥ आयो निज घर ग्रन्थी वताइ ।
 हर्षी जोइ घर नारी रे ॥ भा ॥ ९ ॥ काइक तो आज लाया दीसे । उभी होइ सल्कारी
 रे ॥ भा ॥ १० ॥ रात रखा था आप किहां जा । निज बालोने विसारी रे ॥ भा ॥
 ११ ॥ घर अंदर जाइ पोटली खोली । अपार द्रव्य देखाडी रे ॥ भा ॥ १२ ॥ धर्म प-
 माये दुःख दूर टलीया । देव संतुष्ट थयारिरे ॥ भा ॥ १३ ॥ अच कोइ मेहनत करनी न
 पडसी । थास्य मन चित्यारिरे ॥ भा ॥ १४ ॥ सूतारणी घणी हर्षानंदे । करे भोजन
 थयारिरे ॥ भा ॥ १५ ॥ अष्टम तप को परणो कीधो । लत हुइछे इच्छारिरे ॥ भा ॥
 १६ ॥ मूखे समाधे सूता निद्रामे । तव देव स्वपन विधारिरे ॥ भा ॥ १७ ॥ दिनउगा
 नित्य सुखो लकाड । नयींम अयसी वह तारिरे ॥ भा ॥ १८ ॥ कर लम्बायां हाथेंम आव
 सी । इच्छित लीजो घणारिरे ॥ भा ॥ १९ ॥ जाग्रत हुइ सत्य स्वपन संभार्यो । देवता
 गीथा ज्ञान्यारी रे ॥ भा ॥ २० ॥ चल आया सरीताने कांठे । पुर जातो जोयो वारिरे
 ॥ भा ॥ २१ ॥ लोक गणा जोयाने आया । तमाशा अश्रय कारिरे ॥ भा ॥ २२ ॥ आ-
 गल मूणीयां मदन चरित । ढाल वाठ अमोल उच्चारिरे ॥ भा ॥ २३ ॥ ७ ॥ दुहा

अथवा मे मही जिये । बाए तुरी ज्यों रराय ॥ मदन जी बल बिडा कन ।
 ॥ १ ॥ मदन पार ॥ १ ॥ श्री पुरने द्विग ॥ १ ॥ तव ऊखो दिन कोर ॥ ठाठ
 ॥ २ ॥ ज्यो मदन कुंवार ॥ २ ॥ नरल साद कह कहार्दियों । कोडक
 ॥ ३ ॥ उपकार होसी अती घणो । मान रसूं में अभार ॥ ३ ॥ हा हा कोर सहुकार
 ॥ ४ ॥ नर नर नर नाय ॥ जीवित वाहलो सह नयी । मरण मुखे कृण धाय ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ पद यह कर ॥ जोइ मदन पुण्यवंत ॥ नर कुंवर ने सारीखो ॥ साहस वंत
 ॥ ६ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दण सरगीयारी पाल ऊभी दोइ नागरी ॥ यह ॥ पद्म
 ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ने मिल्यो पुत्र । मकल गुण युक्त यो हो ॥ सु० ॥ सकल ॥ आणदी चाप्या उर । घरे
ले आवीया हो ॥ सु० ॥ घरे ॥ कहे नारीने ग. पूत । पुण्य जोग पाइया हो ॥ सु० ॥
पुण्य ॥ ३ ॥ माना कही लाग्यो पाय । सुतारिण ने तदा हो ॥ सु० ॥ सुता० ॥ चिरं-
जीवां दी आर्ग्यम । मन्तक कर ठवी यदा ॥ होसु ॥ मस्तक ॥ जीमायो सु अन्न ।
भोजन निपावड हो ॥ सु ॥ भोज ॥ उत्तम वस्त्र भूषण । तस पहरा वड ॥ होसु ॥
तम ॥ ग. कान बंटा मुनार । पूछे मदन भणी हो ॥ सु ॥ पूछे ॥ किम पडीयो जल धार ।
उत्पानि कंद तुज नणी हो ॥ सु ॥ उ ॥ मदन कहे हूं वाणिक । कर्म उदय आवीया हो ॥
मु॥ कर्म ॥ कया कंटीयाग को काम । काष्ट शिर वाहीया हो ॥ सु ॥ काष्ट ॥ ५ ॥ एकदा
भारी काज । गया कंतार मे हो ॥ सु ॥ गयो ॥ वृष्टि अणचिंती थाय । पढ्यो जल धार
मे हो ॥ सु ॥ पड्या ॥ लाग्यो डूडो हाथ । तिरी इहां आवीयो हो ॥ सु ॥ तिरी ॥
आप कियों उपकार । मुख सह पावीयो हो ॥ सु ॥ सुख ॥ ६ ॥ सुनार सुणी हर्षाय ।
कंद मुण नंदना हो ॥ सु ॥ कहे ॥ ग. छे तुज वर धन । जाणे मति फंदना हो ॥ सु ॥
जाण ॥ निज इच्छा जिम तूं । इहां सदा राहीयेहो ॥ सु ॥ इहां ॥ सीखो हमारो कर्म ।
चर्हाये मं वणाइय ॥ होसु ॥ चार्ही ॥ ७ ॥ आणंद मोहे मदन । रहे पदम घरे ॥ होसु ॥

गंत ॥ वृद्ध जोग यही काष्ट । केइक वस्तु घटे ॥ होसु ॥ केइ ॥ देखी हर्ष सुतार । अहो
 वृद्ध गगन ॥ होसु ॥ अहो ॥ थोडा में सीख्यो सर्व । हम काम कीनो सरु ॥ होसु ॥
 हम ॥ ८ ॥ जाणया तुज प्रतित । में काम कराइहो ॥ होसु ॥ में ॥ अपने छे देव
 सहाय । करते चर्चायो ॥ होसु ॥ करे ॥ छोडीने सब कर्म । धर्म अब कीजिये ॥ होसु
 ॥ धर्म ॥ करां सगदुलकी भफी । अहत स्मरीजिये ॥ होसु ॥ ९ ॥ ए थइ दशमी ढाले
 । पुण्यवंत पग २ सुखी ॥ होसु ॥ पुण्य ॥ मदन तणी पर जोवो । कहे अमोलख नृपि
 ॥ होसु ॥ कहे ॥ रसीलो मदन चरित । आगे भव्य सांभलो ॥ होसु ॥ आगे ॥ कारण थी
 पकं काज । न रखीये आमलो ॥ हो ॥ सु ॥ १० ॥ दुहा ॥ एक दिन मोटो काष्ट ले ।
 पद्म मदन बोलाय ॥ तूं कहे सो इण काष्ट की । देउं वस्तु वणाय ॥ १ ॥ मदन कहे
 तारे मन । गगन उडनरी आय ॥ शक्ती होवे तो करो । धारुं जहां ले जाय ॥ २ ॥ पद्म
 नाना नीपाइयो । गरुड खंग शिरदार ॥ कला रखी तिणरे बिये । उडे जे इच्छा चार ॥
 ३ ॥ मदन कृष्ण का नंदना । यारो नाम मदन ॥ कृष्ण वाहन ए गरुड छे । कर तूं
 नहर्यो चमन ॥ ४ ॥ कला सहु देखाइ तस । मदनजी हृष्या अपार ॥ अवं म्भारा

[illegible]

॥ १० ॥ यो पुण्याइ इणीं कुँवर की । पगतणे प्रमार ॥ जो सदा
 ॥ ११ ॥ ते भरतय भंडार ॥ देखो ॥ ११ ॥ प्रेम धरीने पूछे कुँवर थी । किणी
 ॥ १२ ॥ ज्ञात पांत घाणी प्रकाशो । इहां आया किण द्वार ॥ देखो ॥ १२ ॥ म-
 ॥ १३ ॥ प्रवेशी । वाणिक घर अबतार ॥ पेट भरणने फिहं प्रदेशो । इहां न ओल्लख-
 ॥ १४ ॥ वस्यो ॥ १४ ॥ विधामो जेषू इण मासे । जो मिले कोइ रखनार ॥ तो तिहां
 ॥ १५ ॥ आयो इहां इम धार ॥ देखो ॥ १५ ॥ इम सुणी दाहजी हर्पाया ।
 ॥ १६ ॥ किंस्यो पदलो लेइने रहस्यो । ते करो शिष्य उचार ॥ देखो ॥
 ॥ १७ ॥ किंस्यो काम करास्यो मुजस्यु । ते करो पहला जहार ॥ नहीं गुलामी करवा
 ॥ १८ ॥ फिर कहूं मे पगार ॥ देखो ॥ १८ ॥ सेठ कहे बहु काम करनारा ॥ फिर न
 ॥ १९ ॥ लगार ॥ सदा म्होर पासन रहजो । साथ चलो दरवार ॥ देखो ॥ १९ ॥ सुणी म-
 ॥ २० ॥ हर्पाइ पाले । लोभ न मुज लगार ॥ उत्तम अन्न नित्य पेट भरी दो । सजू सारो श्रु
 ॥ २१ ॥ दग्यो ॥ २१ ॥ यह कनूल जो आय करो तो । रहस्यु आपके लार ॥ मानी सेठ
 ॥ २२ ॥ गल्ला । मदन ने निज आमार ॥ देखो ॥ २२ ॥ मय मय भोजन पण नई

૨૦ ॥ પુણ્ય પસાય મદન સુખ પાયા રહે તિહાં સુખ મદાર ॥ દશમીઁ ઢાલ અમેલ પ્રકા-
ડી ॥ આગે મન્યોગ અર્ધીકાર ॥ દેંલો ॥ ૨૧ ॥ ૭ ॥ દુહા ॥ તેહીજ મેહંદ પુરી તણા ॥ રાજા કેતું
મંણ ॥ પ્રમલા નમે સુન્દરી ॥ નમણ લમણ મંદૂ વેણ ॥ ૧ ॥ તસ ઉદરંસુ ડપની ॥ કંન્યા રતિ અનુહાર
॥ રંભા મંજરી રંભાસમ ॥ મોહન ગારી નાર ॥ ૨ ॥ ઉપવય મદ માતી થઇ ॥ ચહાય હુડ મ-
ગનાર ॥ જોગી જોડી ના મિલ્યા ॥ રહી અવસ્થા કુંવાર ॥ ૩ ॥ એક દિન નહાઇ સજ થઇ
॥ કા મોલે સિણગાર ॥ ફચ્છિત નર વરવા ભળી ॥ ઘેઠી ગોલ મદાર ॥ ૪ ॥ સંહલી સા
॥ નિહાં ॥ જોયતી પંથા ચાર ॥ જે જોગો આઢ મિલે ॥ તસ આગે અધિકાર ॥ ૫ ॥
૯ ॥ ૧ ॥ મી ॥ તું જાય કહીયે માંય ॥ યહ ॥ તિણ વેલા રાજ માંય ॥ વસ્તુ જોઇ એ ॥
૧૦ ॥ ૧ ॥ શ્રેષ્ઠી ઘરેળ ॥ નૃપત જી મંગાળ ॥ તે લે ચાલીયે ॥ સુળી હર્પ સેઠજી ધરેળ
૧૧ ॥ ૧ ॥ સજ પોતે સિણગાર ॥ રાજ સભા જિસ્યો ॥ મદન ને પળ સજાર્વીયો એ ॥ નોકર
૧૨ ॥ ૧ ॥ મિર માલા ॥ દે દેવહુ પરે ॥ ઠાટ વહુ ધરાવીયો એ ॥ ૨ ॥ ચાલ્યા મધ્ય વજાર ॥ મરાય
૧૩ ॥ ૧ ॥ મદન જી લારે સંચરે એ ॥ રાય કન્ય તિણ વાર ॥ કંતને કારણે ॥ દેલતી
૧૪ ॥ ૧ ॥ જોડે ૩ ॥ જોડે કામ કુંવાર ॥ યોવન મદ ભર્યો ॥ સુન્દર સોમ્યતા મન વ-
૧૫ ॥ ૧ ॥ એ પર દેશી કોય ॥ રાય કુંવાર અઢે ॥ ફિર ન મિલે જોડી ઇસી એ ॥ ૭ ॥

१ लिखी तरसाल । मननी घातडी ॥ थोडामें प्रिती घणी ए ॥ देवे सहेली हाथ । हाथ
 भीये । शिघ्र जाइ कुँवर भणी ए ॥ ५ ॥ तेतले आया नजीक । मदन मोहन तिहां
 जे उंचो जोइयो ए ॥ भार्यो नेणना वाण । रायनी कन्या का ॥ सेन करी ऊभो रद्यो
 ६ ॥ समझो पतुर सुजाण । कहे तव सेठने ॥ आप आगे पधारी ये जी ॥ मुजने बा
 । एध । हमणा नबिड ने ॥ शीघ्र आवू अवधारीये जी ॥ ७ ॥ लघूनीत करतो जा
 । आगे चल्या ॥ दयी कुँवर उभा रद्या ए ॥ सहेली दोडी आय । पल ते करदीयो ॥ द
 भद मदन लखो ए ॥ ८ ॥ कहे दासी ने तेह । जाइने की जीए ॥ तुज वाइने इण प
 ए राग ॥ गयां एक जोम । वार सहू वन्ध करी ॥ रहजो मेहल ने उपरे ए ॥ १० ॥ नि
 ड की खुदि राख । रहजो जागत ॥ हूं आस्यू अंतलिख थी ए ॥ झूठी न मानो ए
 । अर्घ्य जाउं हूं ॥ काज धसी ए सीख थीए ॥ १० ॥ मदन फिर्यो तत्काल । ह
 सहेलडी । अश्रय करती ते गइ ए ॥ कहे कुँवरी थी उमंग । वाइजी सूणो ॥ करामा
 ए नर सर्ग ए ॥ ११ ॥ मुर विद्या धर एह । भरीयो गुण नीलो ॥ बल रूप बुद्धि
 पुणो जी ॥ कहीं अचंभ की वात । प्रिती थी भरी ॥ जेतो चित स्थिर सुणो जी ॥ १२

चन्द्रोदयस्तु सद् । जोगो जोडो जग जुवेजी ॥ १३ ॥ सुण कुवरी हपोय । वन्य घडी
 गिणे । चट पटी लागी मिलण कीजी ॥ कन्या व्यावनी ताम । सामग्री सजी । गुप्त
 पणें पतिहां हिलणकी जी ॥ १४ ॥ ऊपर गौखडा मांय । मित्राणी संगे । प्रेम तणी
 वातां करे जी ॥ दिन लगे जुग सुमान । मुशकले आधम्यो । सहू दार बन्ध किया
 घंग जी ॥ १५ ॥ सजीया सहू सिणगार । छिपके सहू तिहां ॥ चणी रती अनुहारसी
 जी ॥ घंटी गोये आये । द्रंग नभ मे ठवी । आपाढ मेघ जल भार सी जी ॥ १६ ॥ लागी
 लग्न अनीमन ॥ कच आइ मिले । घडी जावे बर्या समीजी ॥ जो जोवे सणकार । चम-
 के चित मे ॥ नेणा जावे तिहां रमीजी ॥ १७ ॥ हिवे मदन करामात । श्रोता सांभलो
 ॥ बाल थद एकादशीजी ॥ जेहवो जेहनो लेख । तेह वो नीपजे । अमोल कहे हुइ
 जिंदगी जी ॥ १८ ॥ दुहा ॥ दरबारे दीधो घणो ॥ सेठजी तवही माल ॥ लाभ
 घणो उपराजीयो । मदन पुण्ये ते काल ॥ १ ॥ हर्या सेठजी अती घणा । जाणी मदन
 पुण्य वंत ॥ पाछा आया निज घरे । मदन साथ धर खंत ॥ २ ॥ सन्ध्या समय सेठयी
 । मदन कर प्रकाश ॥ आज जर्मनी जाइने ॥ रहस्य देवी आवास ॥ ३ ॥ साधन करस्यं
 मंत्रनो ॥ छे जफरी काम ॥ आज्ञा दीजे मुज भणी । प्राते आस्यूं आम ॥ ४ ॥ सेठ

दुर्गा वरं वर्जयि ॥ त्रि सुख तुलने धाय ॥ शिघ्रही प्राप्ते आवीये । त्रि ह्रममन हर्षाय
 ॥ १ ॥ दाद १२ मी ॥ आठ कृया नव दावडी पणी हरीरे ॥ यह ० ॥ शिघ्र आया नव
 गगने ॥ मदनंभरजी ॥ मनमें परी आणंद ॥ हो मन मोहनजी ॥ अभ्य कौचर थी
 कहाईया ॥ मदनेश्वरजी ॥ बणें देव वसु नंद ॥ हो मन ॥ १ ॥ कला जमाड तेहनी
 ॥ मद ॥ यथा योग्य तत्काल ॥ हो मन ॥ ओरुठ हुवा सावध पणे ॥ मद ॥ गया ग-
 मन गन चाल ॥ होमन ॥ २ ॥ आया राय सदन पर ॥ मद ॥ चोंगिरदा फिर जोय
 ॥ हो मन ॥ यंदोयस्त पुक्त देवीयो ॥ मद ॥ उयो भेद न प्रकट होय ॥ हो मन ॥ ३ ॥
 त्वर्हा गरीनं मारगे ॥ मद ॥ पेठा मांय मदन ॥ हो मन ॥ कुंवरी झट ऊर्गी हुइ ॥ मद ॥
 श्रमिन्त हर्ष पदन ॥ हो मन ॥ ४ ॥ सत्कारी मधुरी लये ॥ मद ॥ पावन कीधो भवन
 ॥ हो मन ॥ हृतार्थ करी मुज भणी ॥ मद ॥ देमलभ दर्शन ॥ हो मन ॥ ५ ॥ जय
 थी दीदार पेसीया ॥ मद ॥ तव थी आश अपार हो ॥ मन ॥ अत्र ते पूर्ण कीजी ये
 ॥ मद ॥ कर गृही सफल अवतार हो ॥ मन ॥ ६ ॥ सामग्री लहू मज्ज छे ॥ मद ॥
 लग्न नणी इण ठाम ॥ हो मन ॥ गंधर्व लग्न करी इहां ॥ मद ॥ पुरी जे शिघ्र हाम ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ मुणो ॥ कुंवर ॥ विम मंथो जाये हात ॥ हो मन ॥ ८ ॥
 जागी जोही जो मिले ॥ मुणो कुंवर ॥ तो जिनित मुन पाय ॥ होमन ॥ राय पुत्र
 मजा घर ॥ मुणो ॥ रघुबीर सोसा थाय ॥ होमन ॥ ९ ॥ निज कारण पहली कहू ॥
 मुणो ॥ मन मूला जोइ हय ॥ होमन ॥ याणिक नै घर दुःख घणो ॥ मुणो कै ॥ कहते मु-
 णो ॥ मरग ॥ होमन ॥ १० ॥ उठणो पाछली रातरा ॥ मुणो ॥ धान चुरेणो फेर ॥ हो
 म ॥ विरम रंगे जेवळे ॥ मुणो ॥ लेखट जाये जलनेर ॥ होम ॥ ११ ॥ नीर लाइ अ-
 रीर ॥ मुणो ॥ रुडो निपजानो अन्न ॥ होमन ॥ जीमाचो परियारन ॥ मुणो ॥ रखी
 प्रगल गहू मस ॥ होमन ॥ १२ ॥ सामू सुसर जंढाणी दी ॥ मुणो ॥ भोलावसी घणा
 वाम ॥ होमन ॥ ते तो सहू करना पडे ॥ मुणो ॥ विसामो नहीं नाम ॥ होमन ॥ १३ ॥
 ॥ मांजणो लीपणो रीपणो ॥ मुणो ॥ इत्यादी घणा काज ॥ अहो निशी करवा पडे ॥
 मुणो ॥ निनी निमरोद तुम लाज ॥ होमन ॥ १४ ॥ पाछे पम्ताचो पडे ॥ मुणो ॥
 जन्म गो सुरवा जाय ॥ होमन ॥ तेदही मुजने मीमवो ॥ मुणो ॥ जाइ रांचो
 निज लाय ॥ होमन ॥ १५ ॥ उपवर्गो तुम आर्याया ॥ मुणो ॥ पिता नहीं पर-
 णाय ॥ होमन ॥ तिणथी दुखो मुज भणी ॥ मुणो ॥ नणा उतावळा थाय ॥

होमन ॥ १६ ॥ उतावला ते चावला ॥ सुणो ॥ धीरा गंभीरा हो ॥ होमन ॥
 तिण कारण समता धरी ॥ सुणो ॥ कुल घर लज्जा जोय हो ॥ मन ॥ १७ ॥ राजा
 जी गुण वंतछे ॥ सुणो ॥ परणासी थोडे काल ॥ होमन ॥ जोगी जेढी मिलावसी ॥ सुणो ॥
 अवसर जोबो हाल ॥ होमन ॥ १८ ॥ तुम हमनी ओलख नहीं ॥ सुणो ॥ घली नहीं
 संबन्ध ॥ होमन ॥ गुप्त कार्य करतां यकां ॥ सुणो ॥ हृदय होवे अन्ध ॥ होमन ॥ १९
 ॥ हुंआयो तुम संकेत थी ॥ सुणो ॥ पर्दीधी हित सीख ॥ होमन ॥ रखे माठो
 लागे मन चिये ॥ सुणो ॥ नधरजो कोई तखि ॥ होमन ॥ २० ॥ शिघ्र जवाब हिवे दी
 जीये ॥ सुणो ॥ जाउं निज ठिकाण ॥ होमन ॥ अमोल कही ढाल वारमी ॥ सुणो ॥
 देखो मदन गुण ज्ञान ॥ होमन ॥ २१ ॥ ० ॥ दुहा ॥ रंभा सुणो वचनए । अर्थय पा
 इ अपार ॥ उभय तरुण एकांतमें ॥ मन राख्यो इण वार ॥ १ ॥ सरल संतोपी सील
 वंत ॥ इण सम अवरन नर ॥ चिंतामणी मुज कर चढ्यो । कोई पुण्य अनुसर ॥ २ ॥
 रुप अनोपम काम सम । अमृत वयण उचार ॥ सुसंस्थान संथित तन । बुद्धिप्रचल गुण
 धार ॥ ३ ॥ जाती कुलधी काज स्युं । मुजने गुणपी काम ॥ जो पढ़वा करधी गया ।

मेधुरश्चरे ॥ पभणं मुणजा साय ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ हू तुज आगल सी कहू क-
 नैया ॥ यह ० ॥ कर जोड़ी विनंती करूं ॥ बालेश्वर ॥ लुली २ करूं अरदास हो ॥ केस
 रिया लाल ॥ निघुर वचन इन उचरी ॥ बालेश्वर ॥ नहीं कीजे नीरास हो ॥ केसरिया
 लाल ॥ १ ॥ अवला नी अर्ज अवधारीये ॥ बालेश्वर ॥ आं ॥ मुजने तुमचो आधार
 हो ॥ केसरी ॥ धन सुख राजमें नहीं चहूं ॥ बाले ॥ हूं गुणीने इच्छुनारहो ॥ के ॥ अच ॥ २ ॥
 यथा जोग जोड़ी मिली ॥ बाले ॥ धैर्य किम धरे मनहरे ॥ के ॥ पुनर्पी ते किम पामीये ॥ बाले ॥
 परदेशी नो वतन हो ॥ के ॥ अ ॥ ३ ॥ जाती कुलगुण रथ लह्यो ॥ बाले ॥ पूछवा नो नहीं कामहे ॥ के ॥
 हूं ली भाणी गुण देखने ॥ बाले ॥ अवर नहीं मुज हाम हो ॥ केस ॥ अच ॥ ४ ॥ कहे सो
 मां करस्यूं सही ॥ बाले ॥ यथा शक्त में काज हा ॥ केस ॥ काम थी सुस्ती ना रहे ॥
 बाले ॥ तं मांहे किसी लाज हो ॥ केस ॥ अच ॥ ५ ॥ अण विचार्यो जे करे ॥ बाले
 ॥ न पाछे पस्ताय हो ॥ केस ॥ हूं तो परिक्षा कर ग्रहूं ॥ बाले ॥ चिंतामणी जाणी
 पाय हो ॥ केस ॥ अच ॥ ६ ॥ हूं गुण जोइ आपका ॥ बाले ॥ निश्चय कयों मन माय हो
 ॥ केस ॥ बीजो नर बांछूं नहीं ॥ बाले ॥ जाणुं तात ने भाय हो ॥ केस ॥ अच ॥ ७ ॥
 द्विवे ताण नहीं कीर्जीये ॥ बाले ॥ ली मुज परिक्षा पूर हो ॥ केस ॥ वातां में वक्त घणी

कर्म ॥ जाहा जिम निरवाह जा ॥ वाल ॥ जन्म भर एकतार हो ॥ कस ॥ अब ॥
अमात्मन देह संचर्या ॥ श्रो ॥ व्योम मार्ग मदनेश हो ॥ विवे ॥ प्रेमातुर कन्या भइ ॥
श्रोता ॥ नेणा नीर वरसेश हो ॥ विवेकी ॥ अब ॥ १७ ॥ सहेली हाँसी करे ॥ श्रोता ॥
मिन्द द्रुया सहू काम हो ॥ विवेकी ॥ हिचे हूं जावूं मुज धरे ॥ श्रोता ॥ दोपहेरे आव-
मनुं आसहा ॥ विवे ॥ अब ॥ १८ ॥ सहेली गया पळे ॥ श्रो ॥ उजागराने जोग हो ॥
वीच ॥ आत्म आयो अंगमें ॥ श्रोता ॥ लोटी सेजमें छोग हो ॥ विवे ॥ अब ॥ १९ ॥
निद्रा आइ वंग दियो ॥ श्रो ॥ करती उठण विचार हो ॥ विवे ॥ परबस हुइ ते ततक्षिणे ॥
श्रो ॥ हांच ज हाणहार हो ॥ विवेकी ॥ अब ॥ २० ॥ गम नहीं क्षिण अंतर तणी ॥
श्रोत ॥ जानी वचन प्रमाणहो ॥ विवे ॥ ढाल तेरे अमोलख कही ॥ श्रो ॥ ते सुणो
आंग वयान हो ॥ विवेकी ॥ अब ॥ २१ ॥ ॐ ॥ दुहा ॥ जक विषय प्रकाशतो ॥
उगा नच दिनराय ॥ राणी चिंते मन विवे ॥ रंभा जागी नाय ॥ १ ॥ धाय ॥ मात भेजी
निहा ॥ ला वाढने जगाय ॥ सिरावणी वला हुइ ॥ ते किम आइ नाय ॥ २ ॥ धावी
आइ जाइया ॥ गइ मनमें धस्काय ॥ हाय २ गो रातमां ॥ कुण कीधो अन्याय ॥ ३ ॥ एकरात रही
वगली ॥ तमां थयो अकाज ॥ राय राणीने दाखवुं ॥ जिम रहे म्हारी लाज ॥ ४ ॥ थर २ अंग

भृजावर्त्ता ॥ आइ रणीने पास ॥ नेण नीर बर्पावती ॥ उभी न्हांख निश्वास ॥ ५ ॥ ढाल १४ मो
 ॥ गधच आर्वाया हो ॥ यहदेसी ॥ देख राणी धावरी कहे ॥ छेवाइने कुशल ॥ इम किम
 ॥ १ ॥ थड ते ॥ कारण कांड कले ॥ १ ॥ सुगणा सांभलो हो ॥ होणहार अरूप ॥ आं ॥
 ॥ २ ॥ कहे ते कांड दीठो ॥ पाछी आइ केम ॥ काल जो मुज घर २ छे ॥ छे वाइ ने क्षेम
 ॥ सुगणा ॥ २ ॥ तोतलाती बोलें दासी ॥ मा मुजयी न कहाय ॥ आप निजरे जोबो
 ॥ ३ ॥ बाइ कियो अन्याय ॥ सुगणा ॥ ३ ॥ धस्को पर्दायो धाय धचनेन ॥ शिघ्र जाइ
 ॥ ४ ॥ कुवरी का कूचने देखी ॥ ह्यो प्रजलित होय ॥ सु ॥ ४ ॥ कहे बेगी ला राजा-
 ॥ ५ ॥ देव्याची पहाल ॥ पापणी पढदा में रेइ ॥ किया कर्म चंडाल ॥ सु ॥ ५ ॥ दासी
 ॥ ६ ॥ गजा सुण आश्चर्य पाइ ॥ बाइजी का मेहल माही ॥ शिघ्र चलो महाराय
 ॥ ७ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ ८ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ ९ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १० ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ ११ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १२ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १३ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १४ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १५ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १६ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १७ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १८ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ १९ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २० ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २१ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २२ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २३ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २४ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २५ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २६ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २७ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २८ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ २९ ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥
 ॥ ३० ॥ राज मुक्षम द्रष्टे जोइ ॥ शिघ्रता तिहां आय ॥ राणी कुंवरिने चताये ॥

महारा दखत बाई स्वपन । न जाण या बात ॥ एका एक किम चणीयो ॥ अचंभो
मुज आन ॥ सु ॥ ११ ॥ गुन्हेगार हूं नहीं मालक । पृछो बाइ थी आप ॥ ब्रूठ साच
की खबर पडसी । जणासी सह साप ॥ सु ॥ १२ ॥ क्रोधातुर नरेश्वर तब । ठोकर
मज ने मार ॥ जगाइ कुंवरी भणी । घबरी उठी ते वार ॥ सु ॥ १३ ॥ अती शरमाइ
मज छोडी । दूर उभी जाय ॥ वस्त्रथी अंग हांक धजे । नीची द्रष्ट ठहराय ॥ १४ ॥
राय कंठर कुल खप्पन । कलंकित निर्लज्ज ॥ किणर साथे कर्म फोड्या । बोल सत्यकू
कन ॥ न ॥ १५ ॥ उत्तम कुल में होइ उत्पन्न । किम सूज्यो ए काम ॥ पवित्र कुलने
पायसो दे । आज कीधो शाम ॥ सु ॥ १६ ॥ जन्मतां जो मरी होती । अथवा इत्ता
दिन न हो । वक्त गंड रहना । न होतो ए रिने ॥ सु ॥ १७ ॥ इत्यादी बहू कडु
दखे । शरणां निम्कार ॥ कुंवरी उत्तर देत नहीं ॥ रही ते मोन धार ॥ सु ॥ १८
राग मय न । त्रिप कन्या । सांण सम देवाय ॥ जीवनी नहीं काम की । दो यम सदन
प्राप्त कर ॥ सु ॥ १९ ॥ दास न राय हुकम देव । न्हांव खाडी नाय ॥ कुंवरी कहे हूं
न । जिम मय सुख पाय ॥ सु ॥ २० ॥ सेहल पान्द्रु खाइ उंडी । गोखे उभी-
न । गोखे अमाइ जप प्रमेषी । छुडी मूकी देह ॥ सु ॥ २१ ॥ पर्दा कुंवरी रोइ माता ।

[illegible]

१० ॥ ११११ वक्षोपाङ्ग नृपते पाप्मे । चोर जे पकडाइ ॥ आप कहौ तो हाजर लांवा । हु
 ११ ॥ १११२ ॥ १६ ॥ नृप बहे हम ऐसे दुष्टका । मुख न देखाइ ॥ परवारो बध
 १२ ॥ १११३ ॥ गृहीक्षे चडाइ ॥ कर्म ॥ १७ ॥ नृप हुकम जाणी भट पासे । मदनने
 १३ ॥ १११४ ॥ मदन कहे यथो यन्थो कहौ तियां । चान्द्रहू भाइ ॥ कर्म ॥ १८ ॥ कणेर माल
 १४ ॥ १११५ ॥ रत्नांशुणी लगाइ ॥ फूटो दोल तस आगे बाजे । मशाणे लेजाइ ॥ कर्म ॥
 १५ ॥ १११६ ॥ महभागन जोदा ने गिलिया । देवी बिलखाइ ॥ मदन मनमें फीकर न किंचित
 १६ ॥ १११७ ॥ २० ॥ पुण्य पसाये जोग वण्यो शुभ । ते सुणो चित
 १७ ॥ १११८ ॥ परगमी कृपि अमोलिक । कर्म गती गाइ ॥ कर्म ॥ २१ ॥ तुहा ॥
 १८ ॥ १११९ ॥ जय जय जय ॥ करण चरण गुण धार ॥ मांस २ तपस्या करी । करे आ-
 १९ ॥ ११२० ॥ १ ॥ केननमें सदा रहे । मांस लगे करे ध्यान ॥ पारणे आवे ग्राम में ।
 २० ॥ ११२१ ॥ अन पान ॥ २ ॥ संतोषे मनु देहने । पुनः जावे वन मांय ॥ इम हिय तिण
 २१ ॥ ११२२ ॥ मेहंद पुरिने फाय ॥ ३ ॥ गोचरी चक्र दुइ नहीं । जाणी रद्या तरु तल
 २२ ॥ ११२३ ॥ ज्ञान पान मे रम रया । मेरु पर अबल ॥ ४ ॥ मिण अवसर तिण मांय । मदन

आ जिन आया हा सारं दश मझार ॥ यह ० ॥ सुनीयर दीठा हो ॥ तव तिहां मदन
कुवार ॥ रोम २ हुदसित थया ॥ धन्य बडी महारी हो । दीठा दीन दयाल ॥ चरण
धरण मन उमया ॥ १ ॥ तव तलवरने हो ॥ कहे धंभा इण ठाम ॥ दर्शन लेखु गुरु
राजना ॥ ते संग रहीयो हो । आया ऋषियर पास ॥ पहली ही कजे धर्म काज न ॥
२ ॥ सचिनय बंदन हो । नमन कियो तीन बार ॥ कर जोडी उभा रहा ॥ धन घडी
महारी हो । अंत समय महाराय ॥ दर्शन दीठाजी सह पापजगया ॥ ३ ॥ इस सुण
वाणी हो । माधु अथय पाप ॥ ध्यान पारीते इस उचरे ॥ अंतः सम्यो भाइ हो । कि-
म दानो उणवार ॥ किम ए भनुष्य गम किहां चरे ॥ ४ ॥ मदनजी बीती हो । कही
सह मान्नी जी वान ॥ जेजे पोते अनुभवी ॥ दया सागर हो । पर उपकारी महंत ॥
नहने बचाया इस उचरे ॥ ५ ॥ सुणा कोतवाल जी हो । पामी मनु अवतार ॥ अक-
स्य भी वारा आत्मा ॥ किनिन आनु हो । शेर आधा अन्न काज ॥ पापे बुडा वो धात
मा ॥ ६ ॥ सह जीव मांही हो । मोटो पचेन्दी जाण ॥ सनुय हिल्या हो जवरी यणी
॥ नय समयना हो । मार दयाहा बग्राण ॥ जे उपजे हो हलु कर्म भर्णा ॥ ७ ॥
आहना लक्षणहा । परम धरम दया होय ॥ मरम पेछाणा धर्म ना ॥ चरे विरोधे हो । जीव

नरक में जाय ॥ भारो घान्धीहो मोटो कर्म नो ॥ ८ ॥ जिन रीते बान्धेहो । जीव कर्म
 अज्ञाण ॥ भोगेवं तिम दश भयलगे ॥ ऋणन ही छूटे हो ॥ कदी बदलो त्रिन दीध ।
 द्रष्टांत जाणो ज्यो भरम भगे ॥ ९ ॥ खन्धक जीवे हो । तेरा क्रोड भव मांय ॥ सराइ
 कावरो चरियो ॥ साधने बेसेहो । तस भक्तीनो जी बंत्त ॥ चर्म उत्तारी बदलो लीयो ॥
 १० ॥ गज सुख माले हो लाख निन्याणु भव मांय । शोक सून रोट बन्धारीया ॥ सो-
 मल सुखरे हो ॥ सिर धर्यो खेर अंगार । कर्म काटी मोक्ष सिधारीया ॥ ११ ॥ इम
 घणा छ हो ॥ उदारण शाखन माय । श्री मन्दागयत अघ्या तेरमें ॥ मांडव ऋपि हो ।
 टीनांडा मारी कुशाग्र । सूली चढाया भव फेरमें ॥ १२ ॥ जीव हिंशार्थी हो ॥ दालिद्री
 कृष्ट जी धाय । दानु भवे संकट लहे ॥ इम सुणी कय्यो हो । दो भव दुःखार्थी हो
 भ्रात दया लावो हो जा निज हित चहे ॥ १३ ॥ जो कांड देवे हो । दान सुवर्ण
 सुंमर । पृथ्वी भरीने हमे थी ॥ कांड लुडावे हो । मरतो एकही प्राण दयांके ते तुल्ये
 नर्था ॥ १४ ॥ जिम निज आत्मज हो । सदा जीवणो चहाय ॥ तिमही ज जाणो सह
 प्रार्णिया ॥ जो पोतापे हो । कधी संकट आय ॥ तो घयरावे तिम सह जाणीया ॥ १५
 ॥

अंतरंग हो पेयो ज्ञान की द्रष्ट ॥ ग अयसर आइ अणी ॥ १६ ॥ सुणी उपदेशज हो ॥
चमकयो नित कोटवाल ॥ दीन दयाल धन्य आपने ॥ भलो बनायो हो । अनर्थभी
मुज आज ॥ भस्म जाण्यो जी धर्म पाप नां ॥ १७ ॥ जाणी जोइ हो । नहीं कहूं मोटो
अकाल ॥ भर्म पन्थन मदन मोहो ॥ आप पसाये हो । दीधो अभय पड़ाय ॥ उपकार
मानी दोनु थायो ॥ १८ ॥ द्विने नहीं करस्युं हो । कोइ पनेन्दी की घात ॥ ग प्रति-
ज्ञा मुजने लगी ॥ आज थी आपने हो ॥ मान्यां में गुरु देव । धर्म दयामे देव जिनवरा
॥ १९ ॥ मदन जी लीभा हो । ते पैलां पचग्याण । पर नारीने जाणू बेनडी ॥ तस
मान जानज हो । लुशी भी मुजने परणाय ॥ तेहीज मुज प्रिया खरी ॥ २० ॥ दोनो
प्रनसा हो ॥ लीनी इस उत्सहाय । बंधणा करी दोनु भावस्युं ॥ मदन पसाये हो ॥
समझिनी यया कोटवाल ॥ दया भर्मी उत्सहास्युं ॥ २१ ॥ सुनी पधार्यो हो । प्रामने
मोवरी फाज ॥ तलवर मदन आगे नल्या ॥ लोकीक राखण हा । मदन बन्धन सांय
॥ अंग भर्म प्रेम मल्या ॥ २२ ॥ धन्य २ मुनीवर हो ॥ कर मोटा उपकार ॥ मरण
अणी भी उगरीया ॥ बोइने तार्यो हो ॥ ढाल सोलमीरे माय ॥ अमोल बंदे गुण
रागीया ॥ २३ ॥ ० ॥ दुहा ॥ थोडा दूरा जाय ने । सहू थी कहे कोटवाल ॥ देर घणी

टाळी । टुळ नाय ॥ प्रकाश करी जाई । खाडी म जाय ॥ देखा ॥ ७ ॥ पता मेहा
लाग्यो पाझा । बाहिर आया ॥ श्री पुर भणी चाल्या । मन समजाय ॥ देखो ॥ ८ ॥
पद्म म्बानी तणे । आया घेर ॥ उत्तरीया मदन जी । देखे चउ फेर ॥ देखो ॥ ९ ॥
म्बानी खानणन । ते लागा पांय । दंपती देखी तस । घणा हर्पाय ॥ देखा ॥ १० ॥
आगा ॥ प्याग पुन । लीनो उठाय ॥ उरथी चांपी घणों । प्रेम जणाय ॥ देखा ॥ ११ ॥
दिन घणा किहां नुस । लगाया भ्रत ॥ तुम नहिं सांज आया । हम ववरात ॥ देखो
॥ १२ ॥ रत्न गरुड श्री पंड । झोकज खाय ॥ ओलभा दीया घणा । कारीगरजी तां
य ॥ देखा ॥ १३ ॥ लाय लागी पेट मांही । दुःख्यो घणो मन ॥ रंग संगें छुटये ।
नय । माये अत्र ॥ देखो ॥ १४ ॥ आज मोटा भाग । पाया तुज दर्शना ॥ हृदय कमल
हुयो । पद । प्रपन्न ॥ देखो ॥ १५ ॥ मदनजी केहे । मेहंद पुरगयो मेय ॥ मुखमाहे रघो
निद्रां । लक्ष्मी वत्त गेहे ॥ देखो ॥ १६ ॥ राज माहे जातां । मुज लेगया संग ॥ राज कःया
दर्श । मुज । हांगड दंग ॥ देखो ॥ १७ ॥ गन गुप्त परंपयो । प्राते जाणी नृप वात ॥
काट पाळ मांय भंज्यो । करवा वात ॥ देखो ॥ १८ ॥ माभूजी महाराज मिल्या दीनो
छांदाय ॥ नाडी ने गरुड चढी आयो इण ठाम ॥ देखो ॥ १९ ॥ सार्ची वात कही ।

मदन निरुपम ॥ वरिष्ठत एतद् न ले । पाम्या अमत्सर ॥ देखो ॥ २० ॥ मिट्टी मोघ
 ॥ २१ ॥ लहरी बरिष्ठे नदया काम ॥ इहाँ हज रहो । लहू पासो आराम ॥ देखो ॥ २१ ॥
 मोघ म र्क भदत ली । रो विण घेर ॥ ग्याती स्वार्त्तार्ण भर्की । कं चहु पेर ॥ देखो
 ॥ २२ ॥ एतद् बंदू भूरो हूरो । मतेर हल ॥ अमोलख बंहे । मदन पुण्य विशाल ॥
 २३ ॥ २३ ॥ ॥ प्रथम ग्यानु गारांसि हरीगीतछुंद ॥ प्रथम खनुड सम्मास मंठन ।
 वन्पुन निरुपम लया ॥ मदन नर्मात्मा पुरे बहाइ । पद्य स्वाती गर रहया ॥ गरुड
 ना महद पुर पचीनी । कंन्या वर केदी थया ॥ मुनी गज साजे उगया । इत्यादी प
 वांग्य रद्या ॥ १ ॥

परम पुरा धी ब्रह्मन्त्री अपिनी महाराजके सम्प्रदाय के बाल ब्रह्माचारी
 मुनी धी अमोलय अपिनी रचित पुन्य प्रकाश मदन श्रेणी चरित्रस्य

प्रथम खनुडसु समाप्तम् ॥ १ ॥

॥ दुहा ॥ सिद्ध साधुको नमन कर । सिद्ध करनको काज ॥ द्वितीय खन्ड प्रारंभ
 दो शुद्ध बुद्ध को साज ॥ १ ॥ चंद्र पुरीमें उपन्या । चंद्र प्रभू महागज ॥ चंद्रवरण प्रणम
 मठा ॥ मारो दृच्छित काज ॥ २ ॥ चंचल स्वभावी जे नरा । ते तो भ्रिष्ट नहीं रेय ॥
 ज कन्या निश्चय कियो । उपाय करे ते तेय ॥ ३ ॥ श्री पुरु में खाती चरे । रह मदन
 कुवार ॥ बंठा चेन पड़े नहीं । करी कांदक विचार ॥ ४ ॥ फिरवा निकल्या दोहर में ॥
 जांचे कांहु उपाय ॥ जेहथी दृच्छित सिद्ध हुये । वेखे चित लगाय ॥ ५ ॥ विश्वेश्वर नामे
 निहा ॥ कलाचार्य प्रवीन । राज पुत्र पठावतो । करीने विद्या लीन ॥ ६ ॥ पाठकशालाने
 विषे ॥ छत्र बहुला आय ॥ मदन तिहां आइ खडा । जौये द्रष्ट लगाय ॥ ७ ॥ दो
 विभागने शाळना ॥ पट अंतर में डाल ॥ कुँवरी कुँवर भेगा भणें । राज कुल ना
 बाल ॥ ८ ॥ निग में मतलब आपनो । होतो दीडो मदन ॥ चुप चाप फिर आधीया
 खार्ता कंर सदन ॥ ९ ॥ ढाल ? ली ॥ दया धर्म पावे तो कोइ पुण्यवंत पावे ॥ यह
 दंडी मदन कुँवर निज कार्य साधनने । तुर्त ही बुद्धि उपावे जी ॥ जिम कोइ ओलखवा
 नहीं पावे । तिम निज रूप पलटावेंजी ॥ मदन ॥ १० ॥ मेला फाटा लीरा लटकता । घम
 धार्या निज अंगोंजी ॥ राख रज मेले डीलें लगाइ । बहु तरह लगायो रंगोजी ॥ मदन

॥ २ ॥ ग्याती स्वातण ए तमाशो जोई । आपसे हँसवा लागा जी ॥ आज किस्यो प
 राग घणायो । के भूत झोटिंग फोई जागाजी ॥ म ॥ ३ ॥ हँसतो मदन कहे हूँ गेलो ।
 भूत ंस भग जाये जी ॥ ये फिकर आप धर में विराज्यो । करुं जिम लेहर मुज आवे
 जी ॥ म ॥ ४ ॥ इम कही आया यजार के मांही । लोक देख अर्धय पाइजी ॥ गम्म
 जम्मा पुछे नाम तेहनो । ते 'मूर्ख' यतलाई जी ॥ म ॥ ५ ॥ मूर्ख २ सहू चतलावे ।
 १ घाले हर्षाई जी ॥ हँसे कूँवेने स्याल घणावे । लोक भणी हँसाइ जी ॥ म ॥ ६ ॥
 इम भमना न गया शाल्ल में । पंडितसे इम घाले जी ॥ मुजने भणावो तो शायाशी ।
 कुन धम्यंत गुजतांले जी ॥ म ॥ ७ ॥ हँसी आचार्य भणवा घेठायो । दीधी हाथमें पाटीजी
 ॥ घाले, भाले ते कहे हूँ भालो । पाटीये पडि चीरांटीजी ॥ म ॥ ८ ॥ पाठक सहू सुण हँसवा
 लाग्या । सहू न लागे गमतांजी ॥ मूँडे लाग्यो पांडथाजीने । नित्य तिहां आइ रमतांजी ॥ म ॥ ९ ॥
 सो कंड तम काम भालांच । जाण न समजे नर्हीजी ॥ पांच सात वार तेह धी कहवा
 च । फिर शिघ्र बेंवे निपाइ जी ॥ म ॥ १० ॥ तेहयी सहू न प्यारो लागे । देवे जे ते मां-
 से जी ॥ सहू न सहाती बर मस्करी । जिम जागे अनुरागे जी ॥ म ॥ ११ ॥ तिणही

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २२ ॥ दीपो मूर्ध्नि ते गुप्त दे कुंभने । मूर्ध्नि पाहिर आइजी ॥ बांधी
 मनेने बांधी । उत्तर पांते लिग्याइजी ॥ स ॥ २३ ॥ आइ वेठो प्रमान पुनकने ।
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २४ ॥ नमो कटु भदन पायो । मदन कुंवरी कने जाइजी ॥ स ॥ २५ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २६ ॥ ज्योती निगने बांध्योजी ॥ मों पण चाहुं अवसर निलस्युं ।
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ स ॥ २७ ॥ तेतले लुई हुइ शाळकी । पोताना वफनर लड
 की प्रस दाटा । कर्दा अमोट रसालोजी ॥ देखो मदन केंसा परपंची । कोर नम नम
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ स ॥ २८ ॥ राज पुर्जा तगी लर्गा । मचीव पुभम्भुं अँव ॥ त
 इहो जो अँव्य कर । होरे नम मुज अस्त ॥ १ ॥ मांटा घरका देइए । तक्षण पणें ममस्त ॥
 दवु दंड नांय ॥ ना लजा रंह शाळकी । इस निशय चितठाव ॥ २ ॥ जुदा जुदा
 इन्हा सर्पा ॥ लगय निज तान पाम ॥ भणयो गुण्यो वताइयो ॥ राय प्रधान हुताग ॥
 कलियुग नी पवित्रम सर्पा । पणेंनापण हिन सेम ॥ हिन हिन हिन हिन

॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ ५ ॥ दाल दूतरी ॥ पांडव पंचू घटना । स्मरामिनडामियाजी
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ ५ ॥ दाल दूतरी । प्रधान पुल विशेषजी ॥ तडफडती अति मन विप्रे । हि-
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ ५ ॥ भक्तिजन सांभलो । बुद्धि पुण्य मदन कासवाय ॥ च
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ आ ॥ रूप वय बुद्धिसारसी । मुजसचीय तनुज हित दाय-
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ राज घरे दुःख घणा थाय ॥ चतुर ॥ २ ॥ शोकाने पर-
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ वाणिज्य होयजी ॥ वाणिज्य घर रहता थका । मुज हुकम न उल्लेख
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ मनहर वसे सदा मनमें । क्षिणेक नाही भूलायजी ॥ ते पण डम
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ कंद कांडक मिलण उपाय ॥ च ॥ ४ ॥ बीजा कांड सूजे नहीं । मूर्ख्याने
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ निण हाथे पल मोकला । हूं तो पूरुं महारी आस ॥ च ॥ ५ ॥ रजा
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ ते तो आइ तब तिण पामजी ॥ प्रणमी पद उभीरही । ते कहं
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ न ॥ ६ ॥ साकहे मुज काज करणे । चाहिये छे माणस एकजी ॥
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ पत्नी अन्य कार्य छे अनेक ॥ च ॥ ७ ॥ अरोविंद कहे तुज चा-
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ कहा तो भेजू दरबारसे ॥ जे सदा रहे तुज पास ॥ च ॥ ८ ॥
॥ यद्विषयं ननु सदा ॥ गर ओले । अस बखलेइ रेयजी ॥ फरमावोतो राखूं तेहने । तब रायजी

आदिना देय ॥ च ॥ १ ॥ हरीं जाइ निजघरे । भेजी दासी शाळरे मायजी ॥ मूल्यो
 निना रमाचो होमी । लावो तेह ने इहां बुलाय ॥ च ॥ १० ॥ मदन आयो शाळा वि-
 पे । राजपुत्री दंभो नायजी ॥ पूछे पण्डित थी तदा ॥ राय कुँवरी कहां महाराय ॥ च ॥
 ११ ॥ काम कगयो मुजथकी । पइसा आयप्या चारजी । आज देवण तणो कछो । तेह-
 र्था सिन्धारे इणयार ॥ च ॥ १२ ॥ पण्डित कहे ते घर गइ । अब नही आवे इण ठाण
 र्था ॥ गन्ना हुइ चित मदनने । अब कीहां जोवूं ठिकाण ॥ च ॥ १३ ॥ घेठो बाहिर
 आयन । तय दासी आइ तस पासजी ॥ चल शिघ्र मूख मुजसंगे । चाइ घोलवे रखवा
 दास ॥ च ॥ १४ ॥ कहे मदन हूं तय चढ । चार पइसा मुजने अपायजी ॥ दासी हूं-
 कारो भयों । सांय हुयो अति हर्षाय ॥ च ॥ १५ ॥ नाच तो कूदतो मरगे । बली उ-
 डातो धूम्रजी ॥ चेटी जोइ चिने । वाइ किन चाले लग्या भूल ॥ च ॥ १६ ॥ राय
 कुँवरी गांव रही । मूख आवंतो जोयजी ॥ सुशी हुइ मनमें घणी । इण थी कारज
 म्हारा होय ॥ च ॥ १७ ॥ हयें बुझाइ कने लियो । दीया खावाने पकानजी ॥ कहे
 सदा तुम इहां रहो । तुज कछो कास्यु प्रमान ॥ च ॥ १८ ॥ मूख कहे हूं रेवस्यु । जो
 मरे पेसा मिष्टानजी ॥ रासरा गहनो नही पडे । काजपणजे रेवस्यु ॥ च ॥ १९ ॥

भुक्तावा समाचार ॥ च ॥ २० ॥ खुशी हुई मदन रक्षो । करवा इच्छित कामजी ॥
दूजी ढाल दूजा खडकी । कहे अमोल पुगे किम हाम ॥ च ॥ २१ ॥ दुहा ॥ गुणसुन्दरि-
गकांन ग । मूर्ख ने इस केय ॥ मुज मननी तुजने कहू । उयो भदन दूजो लेय ॥ १ ॥
मूर्ख सांगनवा कहे । नहीं तुम हुकमने वार ॥ कहस्यो सो कहस्युं सही । नहीं किहां करूं उचार
॥ २ ॥ कुँवरी कहे प्रधान का । ओलखे छे तूं गेह ॥ मूर्ख कहे जाणु अछु । ते दिन
दाख्यो नह ॥ ३ ॥ हां तेहीज कुँवर तणें । छाने जाइ पास ॥ थे पल लिखने देखु । तूं
गुप्त दर्ज नाम ॥ ४ ॥ दो तीन वा समजाइयो । तब भरीयो हंकार ॥ प्रेम पल लिखवा
दयो ॥ गुण सुंदरी तेवार ॥ ५ ॥ ढाल ३ री ॥ भैं मुख देख्यो गोडी पारस को ॥ यह ॥
दयो चतुर्गन मदन परपंचन । करे हे कैसे उपाय जी ॥ आं ॥ अहो प्राणेश्वर आप
रि रह थी । तरशे महारो तन जी ॥ परवश पण हं घरमे रही छूं । पक्षी उयो उड मन्न
जी ॥ देखो ॥ १ ॥ पांड्याजीने धैस पड्याथी । पहुँचाडी मुज गहजी ॥ तुम मुज मन
मन्दिग्मा रभीयां । कैसे निभावुं नेहजी ॥ देखो ॥ २ ॥ आज लगण दिल खोल बोल
णग । अवसर मिलियो नाय जी ॥ दिवग चाततो छे कागदवी । सोदो कोइ उपाय

१ ॥ देवो ॥ ३ ॥ वीथो यागद मूर्ध ने हाथे । ते आयो निज गंहजी ॥ घांचने प्रमा-
 २ ॥ याग । उत्तर इण विष देयजी ॥ देवो ॥ ४ ॥ तुम विरह मुज माल समाने ।
 ३ ॥ हाथा मांय जी ॥ तुम उपाव यतावो ते करे । मुजने न मूज उपायजी देखो ॥ ५ ॥
 ४ ॥ यागद कर धरो ग्यो । नाणो ले कर मांय जी ॥ आया राज पुत्तो ने पास ॥ कृ-
 ५ ॥ द्य भारप जी ॥ देवो ॥ ६ ॥ कहे मुजने इनाम दीयो ए । बुलायो नित्य एम जो
 ६ ॥ यागद उत्तर किंयो लायो । छ फिस्यो मुज पे प्रेमजी ॥ देवो ॥ ७ ॥ मूख
 ७ ॥ यागद छ पुरा । यागद दीनो हाथ जी ॥ कष्टो एकांत जाइने वांचजो । मनमें राख
 ८ ॥ याग जी ॥ देवो ॥ ८ ॥ प्रेम पत्र ज्यो कुंवरी हुलसाइ । खाली हृदय लगाय जी
 ९ ॥ मुग माल सरित्त अक्षर । मतलबी शब्द नूनाय जी ॥ देवो ॥ ९ ॥ सुभागे मुज
 १० ॥ गहवा वनिमिल । जन्म जासी मुत मांय जी ॥ मुजने अंतःकरण थी चांचे । शिघ्र करे हूं
 ११ ॥ उपाय जी ॥ देवो ॥ १० ॥ इहां रघां मेलो नहो होये । रहणो प्रवेश जाय जी ॥ तोमन
 १२ ॥ मानी मजा भोगां । पुनर्षि एत लिखाय जी ॥ देवो ॥ ११ ॥ प्यारा प्रेम सदाइ नी-
 १३ ॥ याग । याग दिज यागद जी ॥ पर देवे पल माय भोगां । दाखो आप को मनजी

[illegible]

॥ पाप रूढ़ आयां मदन जी ॥ डाल तीसरी मांघ जी ॥ दूजा खण्डकी कहीं अमोलख
 ॥ अंग गुणो विमलाय जी ॥ देवो ॥ २३ ॥ ७ ॥ दुहा ॥ गुण सुन्दरी पुड शाली ॥
 ॥ २ ॥ उचार खोच ॥ लाइ निज पर खान्धिया ॥ मूर्ख हाथ सांय ॥ १ ॥ गुप्त कर
 ॥ ३ ॥ गान पान संभाल ॥ मूर्ख पास करावे ॥ निज निहाल ॥ २ ॥
 ॥ ४ ॥ रत्ना मणा ॥ गंगा नगदी धत ॥ अल्प भार बहु मोलका ॥ संग्रह कियो
 ॥ ५ ॥ तयोदशी ने पत लिख ॥ मूर्ख हाथ पठाये ॥ काल गनका निश्चय ॥
 ॥ ६ ॥ डालका ठाय ॥ ४ ॥ तुम अज्ञा प्रमाण में ॥ कियो बंदोबस्त सब ॥ पाछो उत्तर
 ॥ ७ ॥ दान गहो अय ॥ ५ ॥ डाल ४ थी ॥ कुँवर अभय बुद्ध को भडारी ॥ यह ॥
 ॥ ८ ॥ रत्नांत भारी ॥ निज फारज संपदन काम ॥ को केर्ना दृशायारी ॥ ओं ॥
 ॥ ९ ॥ दश आइ निज दिन ॥ मदन जी विचारी ॥ आज निशा कुँवरी आ-
 ॥ १० ॥ लोव दुवारी ॥ मद ॥ १ ॥ हूँ पहली जा गृहं तिहां अय ॥ करी रूढ़ नेयारी ॥
 ॥ ११ ॥ स पहली लारी ॥ मुन कमी कटु नारी ॥ म ॥ ७ ॥ गार्ता खानण ने
 ॥ १२ ॥ गयसो दूयारी ॥ घोडा दिन में पाछो आसू ॥ काम छे इणवारी ॥ म ॥ ३ ॥
 ॥ १३ ॥ अष्टौमहा लारी ॥ गयसो गंध कार्जकाय मारो ॥ नाल जालो नारी

॥ म ॥ ४ ॥ महल में कुँवरी अवसर जोड़ । कीनी तैयारी ॥ गेणो नाणो भया तोवर ॥
 नव आय धारी ॥ मद ॥ ५ ॥ सरदानी सिरे पाव सज्यो तन । धामनी अतिकारी ॥
 नव दख गज दुह अश्रपर ॥ कीनी सवारी ॥ म ॥ ५ ॥ गली गुंची गुप्त मार्ग फिरती
 । आन गाम चारी । देवालय पासो उभी रही । मधुरी पुकारी म ॥ ७ ॥ चालो बहम
 । नव दरीय । प्रगो दुच्छासारी ॥ हुकम प्रमाणे आइ ऊर्भी । नाथजी अवलारी ॥ म ॥ ८ ॥
 नार्ण मदन नृप चाप उठीयो । आयो कुँवरी सारी ॥ रीते घोड़े आइ बंठो । बोल्यो न
 लसारी ॥ ९ ॥ आगल मदन पाछल कुँवरी । चाल्या आगरी ॥ कुँवर मन रीजावण
 बागण । कुँवरी उच्चारी ॥ १० ॥ दुहा नंद चोपाइ गुहार्थ । कह छे तेवारी ॥ पहली में
 प्रदानर प्रुं । बुद्धि देखाडी ॥ ११ ॥ मदन चितवे चुप्प रेवणो । इहां छे गुण कारी ॥
 मन रद्य । बल्लु उत्तर न दे ॥ कुँवरी विचारी ॥ म ॥ १२ निशा घोर तम दीसे नांही ।
 राग चोर दाहारी ॥ न जाणे कोइ नेडो माणस । सुणे बोली यारी ॥ म ॥ १३ ॥
 अत्यर्थ जा कह गज सचीवने । ककोइ आगरी ॥ तो कोइ लारे आइ पकडले । कर
 न शुभार्ग ॥ म ॥ १४ ॥ इस जाणी बुद्धवंत कुँवर ए । रह्या मून धारी ॥ में मूर्खणी
 कनक बर ॥ विगर विचारी ॥ म ॥ १५ ॥ नेडो घोडो लेइने प्रुंछे ॥ हुइ जिम

इच्छारी । पाठो जयाप न आप तवत । रही चुप धारी ॥ म ॥ १६ ॥ आज भाग धन
 स्हाग वाड । तूठा क्तारी ॥ चल वृद्धि वय रुप पुरंदर । पाइ भरतारी ॥ म ॥ १७ ॥
 पोटुक घाँस जाइ रहस्युं । हो स्व इच्छारी ॥ इस अनेक तरंगा उपेज । ज्यों सिन्धूवारी
 ॥ म ॥ १८ ॥ कव दिन उगे कव मुख निखूं । इस रही उमंगारी ॥ लोरे २ अश्व च-
 लावे । वरनी विचारी ॥ म ॥ १९ ॥ मदन जी चित्त दिन उगारी । थासी मजारी ॥
 पिगतो घर जावण नहीं पाये । थासे मुज प्यारी ॥ म ॥ २० ॥ ढाल ए दूजा खंडकी चौथी ।
 अमोल उचारी ॥ विचार दोन्यारा सिद्ध होण को ॥ दिन छे बहुलारी ॥ मदन ॥
 २१ ॥ ॥ दुहा ॥ उभय जणा एकण दिशे । शिघ्रत चाल्या जाय ॥ खाड पहाड
 गुलंधता । साहस मन सवाय ॥ १ ॥ कार्य अर्थ मनुष्य ते । दुःख सुख गिणे न कांइ
 ॥ दुःख ने सुख कर्ग लेखता । कामी काम उमाय ॥ २ ॥ इच्छा अती मुख दर्श की ।
 कुंवरी ने मन मांय ॥ नेहना दुःख ने दावया । जाणे रवी दवाय ॥ ३ ॥ संघा रंग जय
 प्रगट्यो । कुंवरा अश्व कुदाय ॥ आगे आइ मुख प्रेक्षतः ॥ जाइ मुख धस्काय ॥ ४ ॥
 नृक्ष शान्व छेया थकां । जिम पडे धरणी आय ॥ तिम कुंवरी पडी अश्वारी । ये शुद्ध

॥ १ ॥ मुजने जेइ मुजो गइरे ॥ चिंथो न मिल्यो ॥
 ॥ २ ॥ जांवा करामात सदन कीरे ॥ ओं ॥ करे अचित्य उपायरे ॥ मूर्ख
 ॥ ३ ॥ जिहां लग नही चाहायरे जो ॥ २ ॥ दिशी विदिशी अवलोक
 ॥ ४ ॥ लेइ आयो कुंवरी कनेरे ॥ मुख पर छांट्यो तोयरे ॥ जो
 ॥ ५ ॥ हाय देव किस्सो कहेरे ॥ प्रग
 ॥ ६ ॥ किणने धार्यो कुण आवियो रे ॥ एतो मूर्ख सिरदार
 ॥ ७ ॥ जे देता नित्य समाचार रे ॥ जो ॥ ५ ॥ हिंवे आगल कि
 ॥ ८ ॥ सननी इच्छा मनमें रही रे ॥ हूं गइ पूरी छला
 ॥ ९ ॥ मदन वेठो आइ पास रे ॥ मूर्ख पणो भ
 ॥ १० ॥ मुखने रोता देखनेरे ॥ जो ॥ ७ ॥ मुखने रोता देखनेरे ॥ कुंवरीने
 ॥ ११ ॥ जिमतूं पाडे चीसरे ॥ जो ॥ ८ ॥ ठसका
 ॥ १२ ॥ थांगा सुख थी में सुखी रे ॥ तुम दुःख मुजेने हो
 ॥ १३ ॥ किम लाग्यो मुज लारे ॥ दगा करी
 ॥ १४ ॥ ते कहे दगो सगो नहीरे ॥

॥ १३ ॥ तु रीपों अपार रे ॥ में तार किनके नहीं लग्यो रे ॥ मुणों चींत्ता समाचार रे जे
 ॥ १४ ॥ तुम मुज कोल दिन छतारि ॥ सीस दीवी घर जाणरे ॥ मुज धर ना पूछो स-
 ॥ १५ ॥ भे वदो कहाइयो मुज हाण रे ॥ जा ॥ १२ ॥ सहू लडवा लग्या मुज थकीरे
 ॥ १६ ॥ मुज मुह शिरवार रे ॥ पोंद स्थान टिके नहींरे । जाव तिहां दे कहाडर ॥ जो
 ॥ १७ ॥ वभावा ने पोड़ी नहीं रे । गवा दोडी आयेर ॥ मुफ्त में माल आवे नहींरे ।
 ॥ १८ ॥ तहा धी वयो नी जाय रे ॥ जो ॥ १४ ॥ कूटी कहाड्यो घर बाहिरे रे ॥ में
 ॥ १९ ॥ मन प्यानरे ॥ कालि देवी बेचाल्यरे । सूतो जा पकांत ठाणरे ॥ जो ॥ १५ ॥
 ॥ २० ॥ ना नाद आद नहीं जी । जितरे थे आया तिण जागेर ॥ बाली में थाणी ओल-
 ॥ २१ ॥ नाद मुग अधांगरे ॥ जो ॥ १६ ॥ में जाण्यो दुलावा आर्यिया रे । उठ आयो
 तुम पामरे ॥ तुम हुंम अंश दृष्ट्यो रे । साथ हुयो धर हुछास रे ॥ जो ॥ १७ ॥
 अभांगरे मरदा नहीं रे । तिण धी आयो इहां नाल रे ॥ तुम दड दड्या ग्यादी छछ
 प्रगुर । म नहीं ममयो म्याल रे ॥ जो ॥ १८ ॥ तो उत्तर किस्सो देवुरे । में जाण्यो
 ॥ १९ ॥ अभांगरे ॥ महारा रगो पीछो किस्सो रे ॥ ते तो पयो प्रकाश रे ॥ जो ॥ २० ॥

प्राणी भङ्ग । किन्तु चंदाहु मुने ॥ जो ॥ २३ ॥ रात होती तो पाछी
वा नहीं अवागेर ॥ किन्तु लिख्यो ॐ मुन देव मेरे । भोगवृत्ते हिचे
॥ हुमायी आग्न करे । गुण सुन्दरी ते करे ॥ नीजा खंड की
दाह दुआरे ॥ जो ॥ २३ ॥ ७ ॥ गुण सुन्दरी नित चिंत-
भाग ॥ पं मुने दिग देवरी । दुःख सुख समझे नाय ॥ १ ॥ गड
आगे की उपाय ॥ गर्भाचे मूख्यो लिख्यो । मांढन क्यां थी आय
जायी बुद्धिने । भिन्न २ मुन अवतार ॥ छुट्यो गज सज्जन नहू ।
॥ २ ॥ किंचे दिगधीक प्राग में । गुरुते स्थनक जोय ॥ रही जि-
हवा आधारे मोग ॥ ४ ॥ इम निश्चय करने कहे । चाल जिहो तुज
पर ॥ ५ ॥ भोगरी । इसहीज होरी मरन ॥ ५ ॥ दाह ३ टी ॥ चेहे घर
गर्वाया जी । पुर पयटाण मरथान । गड मड मंहल थी मोम तो
दराण ॥ २ ॥ ॥ शुभ महेने निहां पैगीयाजी । गय कन्या शरमाग

॥ तू धा अग दायने । मदन नी लारे जाय ॥ सु ॥ २ ॥ मध्य वजारे आधीयाजी ।
 लारु बहू मिया जाय ॥ विके जागा पंच खंडनी । मोल घणों न लेवे कोय ॥ सु ॥ ३ ॥
 मदन निहा उभा ग्या जी । कुंवरी थी पूछे एम ॥ कहो तो ए जोगा लेवू । सब वात-
 ने पाय ना श्रम ॥ सु ॥ ४ ॥ कुंवरी मुद्रा दी तेहने जी । बेंची जवरीने जाय ॥ चाहीता
 काम लेवू कर्ग । बध्या ते जमा कराय ॥ सु ॥ ५ ॥ मोल लीवी तेह जायगाजी ।
 दुःख मदन नें बार ॥ छेली मजले सुंदरी न । सुखयी दी बेठाय ॥ सु ॥ ६ ॥ जे माल
 दाजी भगदुगा जी । ते तुर्त दीयो लाय ॥ दास वासी राख्या घणा । जे पोताने आ-
 दा दाव ॥ सु ॥ ७ ॥ सवाइ नोकरी दीवी सवने । सहने एकांत लेय ॥ मधुर वयणे
 निरुद्र दिने । बला लालच अधिको देय ॥ सु ॥ ८ ॥ काम करजो इच्छा जिसो । रह
 जो तम द्रुकमंग मांय ॥ महारी घात तिण आगलें । किंचित ही करनी नाय ॥ सु ॥
 ९ ॥ मांगन करा पक्षी करी । फिर आया दूजे मजल ॥ बेटक राखी आपणी । जिहां
 कुंवरी न आंव चल ॥ सु ॥ १० ॥ थापण राखी रकम थी जी । लाया सिर पोशाक ॥
 कुंवरी न आंव चल ॥ सु ॥ ११ ॥ दोय दास माये लेव जी ।

नरकाया तमा डया जी ॥ राख्या मुनीस होंशार ॥ माल घणो खरीदियो । सहू शोभा
 बर्ग अकार ॥ सु ॥ १३ ॥ महिमा फेली शेहर मे । कोइ आया जवैरी कुँवार ॥ छे
 यदुता धननो घर्णा ॥ बली निधा बाज सिरदार ॥ सु ॥ १४ ॥ बहोल कला में सीखीया
 ॥ जोगाननी पेछाण ॥ तिण जोणे पुन्य प्रवलेजी जमी चौखी दुकान ॥ सु ॥ १५ ॥
 ॥ बहरी मृदा कंगडनी जी । धन कमी नहीं कोय ॥ द्रव्य तिहां सब संपजे जी । पोलो
 ॥ ॥ जग माहय ॥ सु ॥ १६ ॥ दुकान थी आइ निज घरे जी । दूजी मजलके मांय
 ॥ गट नणो बंड परहरी । लेवे मूर्ख स्वांग बणाय ॥ सु ॥ १७ ॥ पंचम महाले कुँवरी आगे ।
 ॥ गण ॥ पंडे आय ॥ गेलयां करे घणी । पोते हंसने तास हँसाय ॥ सु ॥ १८ ॥ भोजन
 ॥ पट हर्णा ने । ते धरे सन्मुख लाय ॥ शक पेहली आरोग ले । पाछे
 ॥ ॥ जेव न्याय ॥ सु ॥ १९ ॥ घडी दोघडी तिहां रही ॥ इम ख्याल करे बहू पर ॥
 ॥ ॥ ने नीचा उतरी ते । आछा वक्र ले पेहर ॥ सु ॥ २० ॥ उत्तम भोजन खाय ने
 ॥ ॥ आट चलाय दुकान ॥ उत्तम ज्ञान की पुस्तकां जी । देवे कुँवरी ने आन ॥ सु ॥
 ॥ ॥ ॥ कंठ नुमन्ता तुमारे घरे नित्य । पढता ऐसी किताब ॥ तेहवी मिलती लाइदा ।
 ॥ ॥ ना नहीं समज्युं साव ॥ सु ॥ २२ ॥ यों वात भोल पे डालने जी । कुँवरी ने कामे

लगाय ॥ इग सुखे कालं अति कर्म । नाल छट्टी अमोलक गाय ॥ सु ॥ २३ ॥ ॐ ॥
 बुद्धा ॥ तिण अवसर कोइ वेदाधी । जोहरी माल घट्ट संग ॥ आया ते पयठाण पुर ।
 ज्ययमांय पर रंग ॥ १ ॥ मक्र केतु मही पाल ने । नमी निजराणो कीध ॥ सत्कारी
 नृपनेदन । योग्य स्थान तस दीध ॥ २ ॥ माल यतायो भूपने । मुक्ता फल वट्ट तेज ॥
 विविध धरण अदलांकी ने । धृत्यो नृपनो हेज ॥ ३ ॥ दो दाणा नृप छांटीया । पूछे तेह
 नो माल ॥ मया फोड तिण उच्चर्य । अटल एक ही बोल ॥ ४ ॥ अर्धर्य पाइ राजवी
 । मग अग्रेसरी बुद्धाय । देशां माल चौकस करी । जे सहू जन ठेहराय ॥ ढाल ७ मी ॥
 नादता तीमा ग्या पडजे ॥ यह ० ॥ दीपती मदन नी पुन्याइ जी ॥ दी ० ॥ मुक्त फळकी सागी
 । मिम । दीना नभासांही ॥ आं ॥ सांमंत मांथे शाह बुद्धाया । जवेरी कह वाइ ॥ नृप भे
 । दी । दी । दी । मनेम हर्षाइ ॥ दी ॥ १ ॥ मदन अने पुरना सहू जोहरी । दि-
 । दी । दी । दी ॥ आया सभामें नभ्या नृपने । नम्र अति थाइ ॥ दी ॥ २ ॥ सत्कारी
 सहू ने दासता । तिहां योग्य ठाइ ॥ मांती तादाक धरी तस सन्मुख । ते दोइ मिलाइ
 ॥ दी ॥ ३ ॥ दण मेर्या उत्तम जोडी एक । कहाडी दो मुज तांइ ॥ सांचो मोल विचा

॥ ५ ॥ तहोज दाना मावा छत्वा
॥ ६ ॥ ज
॥ ७ ॥ भाइ
॥ ८ ॥ जोग्या
॥ ९ ॥ कां
॥ १० ॥ मनीष
॥ ११ ॥ दी
॥ १२ ॥ न
॥ १३ ॥ न
॥ १४ ॥ न
॥ १५ ॥ न
॥ १६ ॥ न
॥ १७ ॥ न
॥ १८ ॥ न
॥ १९ ॥ न
॥ २० ॥ न
॥ २१ ॥ न
॥ २२ ॥ न
॥ २३ ॥ न
॥ २४ ॥ न
॥ २५ ॥ न
॥ २६ ॥ न
॥ २७ ॥ न
॥ २८ ॥ न
॥ २९ ॥ न
॥ ३० ॥ न

जाणू । भे दन इण मांही ॥ दी ॥ अने वृथने आगे बोलनां । अशातना थाइ ॥ सह
 फरमावें नहीज कीजे । ये मुज इच्छाइ ॥ दी ॥ १७ ॥ इन सुणी राय शंकित हुये ।
 भेदज दीव्याइ ॥ अती अग्रह कर पूछे नखर । कहो जे जणाइ ॥ दी ॥ १८ ॥ जुदा क
 पाले जुडो हें बुद्धी । न मोटा छोटाइ ॥ सह जेवरा कहें कहेजी । सुशी हम सगलाइ
 ॥ दी ॥ १९ ॥ सह नी रजाले कहे मदन जी । मुज जे मुज्याइ ॥ एक ए मोती छे जी
 अमोल्य । दृजा निहमाइ ॥ दी ॥ २० ॥ सुणी रायजी अश्रय पाया । ढाल सात सांई
 ॥ ए ते मनुष्य दीने करमाती । अमोल कपि गाइ ॥ दी ॥ २१ ॥ दुहा ॥ सुणी बाणी
 इम मदनकी । सह शाह भया उदास । ईर्षा लाइ इम कहें । आपो जमाने खास ॥ १ ॥
 घान कियां थीं म्युं हुये । दो प्रत्यक्ष घनाय ॥ ए अमुन्य ए कोडीनो । कीमत किण गु-
 ण पाय ॥ २ ॥ मदन कहे सांची कही । एमाविलनी रीत ॥ बालकन मुखारवा । धारे
 नारेली प्रीति ॥ ३ ॥ आज्ञा लेइ आपकी । से प्रकाशी वात ॥ नैसेही कर दाखवुं । सह
 समश्न ग्राश्रान ॥ ४ ॥ निकमो मानी वीदता । फुटसी ए तरकाल ॥ नीजा पडमां रेत
 छे । जांचो सह कुराल ॥ ५ ॥ ढाल ८ मी ॥ नयुरा आचि साचवी । हेरु नगनी ॥ यद ॥

हंक रोजन ॥ जीया परतति आय ॥ क चतुरा सभिला ॥ हंक साजन ॥ मदन बुद्धि
 प्रत्यक्ष ॥ ओं ॥ १ ॥ अती चतुर सिकली गरा ॥ हंकसा ० ॥ राजा लिया बुलाय ॥ क
 हे छेद्रा इण सोतीने ॥ हंकसा ० ॥ जिम फुटवा नहीं पाय ॥ के ॥ चतु ॥ २ ॥ तो इ-
 नाम देस्युं घणो ॥ हंकसा ० ॥ करीगर हर्पाय ॥ विविध मशाला लगायने ॥ हंकसा ० ॥
 मार उपर नडाय ॥ केच ॥ ३ ॥ चतुराइ कीनी घणी ॥ हे ॥ पण संखो तरकाल ॥
 सिकलीगर मुग ऊनयो ॥ हेके ॥ हर्पा तव नुगाल ॥ केच ॥ ४ ॥ ले रूपानी थालीमि ॥
 हंकसा ० ॥ जोया पट उघाढ ॥ बालू तृतियों पडमे ॥ हंकसा ० ॥ निकली देखी काहाड
 ॥ के न ॥ ५ ॥ अथर्य पाया सगुजणा ॥ हंकसा ० ॥ नृप कहे शाबास ॥ साचा जेवरी
 ग मही ॥ हंकसा ० ॥ सभाजन कर प्रकाश ॥ केच ॥ ६ ॥ राजेश्वर कहे मदनने
 ॥ हे केसा ० ॥ अथर्य मोटो एह ॥ रेती किम मोती धिये ॥ हे केसा ० ॥ दाग्यो कारण
 ना ॥ केच ॥ ७ ॥ नरसाइ मदन भणे ॥ हे केसा ० ॥ अवधारी महाराज ॥ मुक्ताफल
 नी उलपती ॥ हे केसा ॥ होवे पांच जगाज ॥ केच ॥ ८ ॥ चक्रवती राजा तणी ॥ हंकसा ॥
 पल श्री देखी होय ॥ पुन न होवे तेहने ॥ हे केसा ॥ मोती प्रसवे सोय ॥ केच ॥ ९ ॥
 जातीवंत ज गंधनी ॥ हे केसा ॥ गांठ में मोती थाय ॥ तीजा उत्तम नागनी ॥ हंकसा ॥

फण में मोती पाय ॥ ले ॥ १० ॥ मयंगल उत्तम मस्तके ॥ हेकेसा० ॥ मोतीनो भं
 डार ॥ ए चउस्थान किंचित मिले ॥ हेकेसा० ॥ इण हीज जक्त मझार ॥ केच ॥ ११ ॥
 पंचमी जग प्रसिद्ध छे ॥ हेकेसा० ॥ सीप तर्णी पेदास ॥ तिणमें पण जाती धणी ॥
 हेकेसा० ॥ करी ग्रन्थ प्रकाश ॥ केच ॥ १२ ॥ हिचे इणमें रेती तणो ॥ हेकेसा० ॥ का-
 रण देउ वताय ॥ स्वांत नक्षत्र समती ॥ हेकेसा० ॥ सीप जलवर आय ॥ केच ॥ १३ ॥
 तिण अवसर कोइ पक्षीयो ॥ हेकेसा० ॥ सागर वर उडजाय ॥ घन वूठे तिण उपरे ॥
 हेकेसा० ॥ नीचे पड़े रहकाय ॥ केच ॥ १४ ॥ ते झेल कदा सीपडी ॥ हेकेसा० ॥ तेह-
 नो मोती थाय ॥ पक्षी पाँखनी रज ते ॥ हेकेसा० ॥ मोती पडमें रहाय ॥ केच ॥ १५ ॥
 इत्यादी मंजोग थी ॥ हेकेसा० ॥ इणमें रहगइ रेत्त ॥ हे ए उत्तम जातीनो ॥ हेकेसा० ॥
 पण संग विगड्या पेत ॥ केच ॥ १६ ॥ वीद्या विन'ए सोभतो ॥ हेकेसा० ॥ वीद्या
 प्रागट्या गुण ॥ गुरु गम जे विद्या गृह ॥ हेकेसा० ॥ तेहीज जगमें निपुण ॥ केच ॥ १७ ॥
 इण कारण इण मानीन ॥ हेकेसा० ॥ में निक्को कछो नाथ ॥ रूप देखी म राचीये ॥
 हेकेसा० ॥ परर्वा ज गुण जात ॥ केच ॥ १८ ॥ क्षमा करियो सहू जेष्ट जन ॥ हेकेसा० ॥

॥ आपकी प्राण ॥ सहू कते धन्य छे मूम अर्णित ॥ हेकेसा० ॥ परिधि ॥ स्वदे ॥ समस्त

के ॥ २९ ॥ नेनां वीम यत् शोभते ॥ हेतुसा ॥ निमज्जते ॥ अथलाक ॥ ३० ॥
 दस अति न्या ॥ हेतुसा ॥ यथमी आगल अंग ॥ केन ॥ २० ॥ मदन दिष्ट बुद्धि
 करी ॥ हेतुसा ॥ महेने वदा ये कीष ॥ भीत्र मंड दाल आटभी ॥ हेतुसा ॥ कही
 अमोल सती विष ॥ केन ॥ २१ ॥ बुद्धा ॥ प्रमुद्धि नमच भंय ॥ अहो श्रेष्ठी सिरदार
 ॥ मत्त सणी परिश करी ॥ वृत्ताना वरो उचर ॥ २ ॥ असुन ए किण करणो ॥ इ
 मो धसा मी गुण ॥ ने तिरो दिव प्रकासीये ॥ अहो जेयर्ग निपुण ॥ २ ॥ मदन के
 माता भर्ग ॥ इ यम गुण वनाय ॥ द्विगणा नो अचर नही ॥ अट मंजोग जेय थाय
 ॥ २ ॥ जेय द्य पट नीर अग ॥ श्रेय जुय अछांय ॥ कहे जतर पुनन निशी ॥ अथ पुण्य
 मरत ॥ ३ ॥ मणी भुग मृद्री दृवा ॥ मिच्छा न म्हु मंजोग ॥ डगवो येपारी ने ॥
 ॥ ३ ॥ म्हु म्हु भोग ॥ ४ ॥ दाल २ भा ॥ भवियन भाग गुणो ॥ यद् ॥ राजाजी ने
 मदन जेय ॥ अंजयार्ध आर्ग यणो हो ॥ पुण्यना कळ भीटा ॥ चहुवार मदन ने
 जेय ॥ म्हु कृति तान नणां हो ॥ पुण्य ना कळ भीटा ॥ १ ॥ इस करणो शरद पु
 नम साद ॥ नर नद प्हे जेयर्ग मंड हो ॥ पुण्य ॥ मुक्ता कळ गुण देवाडो ॥ तुम मन
 ने जेय कालावो हो ॥ पुण्य ॥ २ ॥ म्हु ने वन्नु मंजोग ॥ कही ने मज गमान ॥

॥ पुण्य ॥ कहे जोहरी आजरी राते । मोती गुण थांसी विख्याते हो ॥ पुण्य ॥ ३ ॥
 तोवा ना पत्ता मंगाई । देवो चावणी उंची मां वीछाई हो ॥ पुण्य ॥ रज मेल कलंक
 हरिजे । धरोवर शुद्ध जाय पाथरीजे हो ॥ पुण्य ॥ ४ ॥ सहू मध्ये रंजत घट मेलो ।
 स्रग्भट मूघाट उदक भरेलो हो ॥ पुण्य ॥ इम सामग्री जमवावो । इष्ट परसी आपणो
 उमवावो हो ॥ पुण्य ॥ ५ ॥ जेजे मदन धताई । राय ते ते सहू कराई हो ॥ पुण्य ॥
 तव अस्त थया दिन राया ॥ नृप मदन ना मन उमाया हो ॥ पुण्य ॥ ६ ॥ दोनो आया
 आकाशी मांई । सहू दरवजा बंध कराई हो ॥ पुण्य ॥ सुखास्त त्या विछाई ॥ दोनो
 आनंद घर निसींजाई हो ॥ पुण्य ॥ ७ ॥ बुद्धी गुण वृथी मांखवो ख्यालो । जेहधी
 प्रमाद को होवे टालो हो ॥ पुण्य ॥ पुनम पूरा चांद प्रकास्या । भूमी व्याप्त तैम सहू
 न्हास्या हो ॥ पुण्य ॥ ८ ॥ जिम २ शशी उंचो आवे ॥ तिम २ सौम्य प्रकाश चढावे
 हो ॥ पुण्य ॥ कृतीजर्मी मोती ये आइ । दोन्यारी एक जोती थाई हो ॥ पुण्य ॥ ९ ॥
 तव मोती बधतो देखावे । जिम २ इन्दू उमज आवे हो ॥ पुण्य ॥ मध्य अंतर्लिखे लज
 आवे । मोती कथ

वायु फलोंया हो ॥ पुण्य ॥ ११ ॥ तब मदन जा अथर जाइ ॥ त थडा सरका ल
 धंड हो ॥ पुण्य ॥ तब मूल रुप मोती थइयो । नृप मन अथर्य भइयो हो ॥ पुण्य ॥
 १२ ॥ नव जेवरी कहे गय ताइ । रात्र बहू गइ निद्रा आइ हो ॥ पुण्य ॥ दोनो सूता
 निण टामो । मुने निद्रा आइ जामो हो ॥ पुण्य ॥ १३ ॥ निशा चितिकृत थाइ ।
 दिन कर नव प्रगटाइ हो ॥ पुण्य ॥ जायत हुवा ते जामो ॥ मदन अने नरश्यामो हो
 ॥ पुण्य ॥ १४ ॥ जेजे चांदणी मांइ । सब पीली २ देखाइ हो ॥ पुण्य ॥ नरवर
 अथर्य पाया । ताम्र पत्र लिया करम यां हो ॥ पुण्य ॥ १५ ॥ उत्तम कंचन जोइ ।
 अति हियेडे हथिन हांइ हो ॥ पुण्य ॥ मदन कहे नरमांइ । गतो गृकही गुण देखाइ
 हो ॥ पुण्य ॥ १६ ॥ गहवा गुण छे गमा सोला ॥ ते किम जाणे नर भोला हो ॥
 पुण्य ॥ मे मीठ्यां गुरु पास । ते आप आगे करुं प्रकाशे हो ॥ पुण्य ॥ १६ ॥ पांचो
 इन्दि ना रांग गमावे । स्थावर जंगम विप न्हावे ॥ हो पुण्य ॥ पांचो स्थावर उपद्रव
 टाल ॥ भुद्धी जीवनां जोर न चाले हो ॥ पुण्य ॥ १८ ॥ स्त्री शत्रु मोहवावे । सह इष्ट
 कार्य मिद थां हो ॥ पुण्य ॥ ते कारण अमोलक गह । बहू पुण्य संचित जन लेह हो
 ॥ पुण्य ॥ १० ॥ इण कारण इने गुत राख्यो । भरी सभाने भाव न भाख्यो हो ॥

पुण्य ॥ पुण्य लक्ष्मी देवी ॥ ते भद्र न विण ने दीजे हो ॥ पुण्य ॥ २० ॥ कीर्तन
 भाग लक्ष्मी देवी ॥ दही नेह रहे सो कीजे हो ॥ पुण्य ॥ पुण्य ॥ पुण्य ॥ गमा
 यो ॥ २० ॥ ० अगमा पायो हो ॥ पुण्य ॥ २१ ॥ ए दूजे खन्डे सुखदाइ ॥ डाल नव
 की ॥ २० ॥ ० गाइ हो ॥ पुण्य ॥ देखो बुद्धि मदन जी करी ॥ आग पुण्याड फेले घणे
 ॥ २० ॥ ० ॥ २१ ॥ ० ॥ दुहा ॥ मदन जेरी ले कथा ॥ चन्द्र कान्तका गुण ॥
 न र ह पाया राव जी ॥ जाण्या मदन निपुण ॥ १ ॥ मंत्री ऐसा चाइये ॥ न्हारा राज
 मन्त्री ॥ ना ॥ २१ ॥ मुज कांड कामरी ॥ फीकर न गहे लगार ॥ २ ॥ इम निश्चय मनमें
 ॥ २१ ॥ ० ॥ वर्षा अर्घा प्रीति ॥ सीक दीवी मदन भणी ॥ बर्सीया त नृपचिंत ॥ ३ ॥
 पुण्या शिंप आरजा ॥ छ तुम थी बहुत काम ॥ राने जे कोइ दुःख हुयो ॥ तेक्षमजो गुण धाम
 ॥ ४ ॥ नमन वर्मान मदन जी ॥ पहेता निज दुकान ॥ खुशी दूया मन में घणा ॥ जे
 कर्त्ता निज जयान ॥ ५ ॥ डाल १० मी ॥ तेंहीर याद प्रभू आचरे दर्दमें ॥ यह ॥ मदन
 ॥ ११ ॥ पुण्य का दर्शना ॥ निर्मल बुद्धि मे यशः निरर्षिया ॥ ओं ॥ पूरे मंडले नृप

नृपनी गोम नृपि किट कर्मगया ॥ म ॥ ४ ॥ देव सभा सम ते रही दीपी । राज बल
 तन जो अंग नृप दर्शया ॥ म ॥ ५ ॥ मोटा सन्मान था मदन बुलाया । सामा भे-
 न्या हय धैर्यगया ॥ म ॥ ६ ॥ टाट पाट जाइ लाया जेवरी तांड । ते पण आया हर्ष
 नृपगया ॥ म ॥ ७ ॥ नृपादि सहू आदर दीधी । नत्र वयणे अति सत्कारीया ॥ म ॥
 ८ ॥ पदासन पास नृप मदन बैठे । न बैठे जेवरी उभा नमी ठरीया ॥ म ॥ ९ ॥
 राय कह भदार नीन भा प्रयानो । पण इण सम नही एक अवतरीया ॥ म ॥ १० ॥
 निण कारण नीन भा उपर । प्रथन पदका दीधा जरीया ॥ म ॥ ११ ॥ मोहर स्मरपी
 उपर चेठाया । राय जो दृस में मदन अनुसरीया ॥ म ॥ १२ ॥ मदन कहे हूं नहीं पद
 सोगा । पण दिव किम जांचे ना उचरीया ॥ म ॥ १३ ॥ जेसा बढाया वैसाही चढाया ।
 निमित्तगी नय गले गुन दर्शया ॥ म ॥ १४ ॥ नमन करी चेठा संचीव आसने । सज-
 ने न ना दृश्य दर्शित ॥ म ॥ १५ ॥ हर्षा नन्दकी बटी बधाइ । दुशमण नो हृदय
 आग री म ॥ म ॥ १६ ॥ मुक्ता फल ना वेपारी बुलाया । पास चेठाया नृप प्रेम
 भगा धर्यया ॥ म ॥ १७ ॥ कहा मांती नी कीमत भाइ । नीती बंत तब इस उचरी-

दा ॥ १ ॥ १८ ॥ एतन्नां वीर्यं सद्यः शोभते दीनार । शिष्य दीनारो अत्र जानां हम्
 दा ॥ १ ॥ १९ ॥ सायं कहे फुटा मोतीयोकांइ लो । ते कहे फुटो गयो तेंतो कचरो-
 दा ॥ १ ॥ २० ॥ मल्लंत सत्तोपी जोइ राय हर्ष्या । मदन न कहे देवा यो जोम
 दा ॥ १ ॥ २१ ॥ तप सचिव कहे सुणो विदेशी भाइ । अमुल्य मोतीना न जाय
 दा ॥ १ ॥ २२ ॥ थं निकल्या छो विदेशे कमावा । घरको धन तो न जावे
 दा ॥ १ ॥ २३ ॥ फुटा जे मोती हम् लीया फिर । तिणरी ही वीर्य देखा हम् भे-
 दा ॥ १ ॥ २४ ॥ पांच प्रोड सोनेया दीलाया । दाज माफ रुह तेहना करीया
 दा ॥ १ ॥ २५ ॥ मार्ग गावण गरन सहू दीना । अति हर्ष गया ते निल घरीया ॥ स ॥
 दा ॥ १ ॥ २६ ॥ दास्य अंसल अपि गाइ । दण गुणें मदन ना यदा परसरीया ॥ १ ॥ २७ ॥
 दा ॥ १ ॥ २८ ॥ पुन पमाय मदन लो । पाया निर्मल बुद्ध ॥ राजा प्रजा मोहीया ॥ कीर्ती
 दा ॥ १ ॥ २९ ॥ पुरपयटाज ना नृप नो । पाया पद प्रधान ॥ प्रिती बर्धा घणी राय
 दा ॥ १ ॥ ३० ॥ मदन गुणगान ॥ २ ॥ क्षिण अत्र आवे नही । करे पकांत सहवास ॥ स-

मा ॥ आधा आम पधरो पुज्य ॥ यह० ॥ सुण जो होणहार गत भाइ । ते अचिंत्य
गुजर आइ ॥ आं ॥ तिग अवसर वसंत ऋतु आइ । वन वाडी फुलाइ ॥ कंद्रप मिल
अट्टाद बधावा । वन क्रिडाने जाइ ॥ सुण ॥ १ ॥ राजा राणी सामंत सहेली और
पुर का नर नारी ॥ हिल मिल आया वागके मांही । करे भोजन तैयारी ॥ सुण ॥ २ ॥
गान्ता गंटा बांटी वाफला । धृते पूर्ण भरीया ॥ तेज मशाले दाल झोलकी । चतुराइ
म्युं करीया ॥ सुण ॥ ३ ॥ और कंइ पका नज लाया । जवेरी झारा वणाया ॥ गटकाइ
लांटा भर २ ने ॥ कंफ मगनज थाया ॥ सुण ॥ ४ ॥ रंग गुलाल लटकाते ॥ सुण ॥ ५ ॥ इम
बगंबर्गका मांथे ॥ चंग मंदंग झालरी वाजे । गावे धमाल लटकाते ॥ सुण ॥ ५ ॥ इम
रमंता नशोज उतर्यो । धुया तव प्रगटाणी ॥ माल मशाला जीम्या सहु मिल । मन
मान्य उरताणी ॥ सुण ॥ ६ ॥ लेइ तंचोल बेठा एक स्थाने । मिल सहेली परचरीया ॥
वद्ध विनाद की करी मरकरी । मधुर गायन उच्चरीया ॥ सु ॥ ७ ॥ मक केतू भूप केतू-
मर्तगर्णा । रूप सुन्दरी वाइ । रूप रंभा दीठा अचंभा ॥ सुर नर ने उपजाइ ॥ सु ॥
८ ॥ मुकमाल वाला मोहन माला । सहेली संग संचरीया ॥ नाचे गावे नवरंगे । हेत

दिवागे भविष्य ॥ १ ॥ १ ॥ सहेल्या शिचपी रायजी पुगी । अदर्श यड ते वारो ॥ स-
 द्यया नही देखंची बुगरी । रिमस्य पाइ अपारो ॥ सु ॥ १० ॥ वाइजी २ सह पुकारे ।
 उरार नही वणु पाशे । आस पास सह दुंदी जागा । तो पण नही देखायो ॥ सु ॥ ११ ॥
 पयराइ नय सह सहेली । हाहा कर नचायो ॥ दोडो २ दाइ किहां गड । कंडक रुदन
 कराया ॥ गु ॥ १२ ॥ के तुमनि राणी आइ दोडी । आतुरी आइ पूछे ॥ किहां गड
 रुया गु.ग प्यारी । रोवानो कारण स्पू छे ॥ सु ॥ १३ ॥ हम सह मिल इहां खेलती ।
 । यचम दुर्मा पार ॥ रमती २ अदर्श हो गड । एकाकी न देवाड ॥ सु ॥ १४ ॥ नजाणे
 पूपर्याम वर्त । को आकारा उडाइ ॥ गड होवे तो ठाम वताचो । अथर्प येही आइ
 ॥ गु ॥ १५ ॥ पयराइ मुरछाइ राणी । दास्या भागी जाइ ॥ अर्ज करी राजाजी अ-
 गड । तिहां अनर्थ निपण्याइ ॥ सु ॥ १६ ॥ रंगमें भंगययो तिण अदसर । सह दोडी
 तिहां आइ ॥ किहां गड पाइ पतोने पाइ । सह रमा पयराइ ॥ सु ॥ १७ ॥ पुस प्रसि-
 द गोया सहु स्यामक । प्राम जंगल के मांड ॥ स्वार प्यादा पणा दोईयि । मित्ती
 नही दिण कार ॥ गु ॥ १८ ॥ आन मे प्यावः सा सयम

[illegible]

३॥ मुन देखाइ हो ॥ उत ॥ ३ ॥ में जाणतां वहू सज्जन महार । महार कमी नहीं
 ४॥ ॥ वक्त पट्या सदुना गुण जाण्या । मतलबी महूनी मगाइ हो ॥ उत ॥ ४ ॥
 ५॥ नप ययण सुर्णाने । सभा सहू अकलाइ हो ॥ निजथी काम न होतो देवी ।
 ६॥ गदा गुदाइ हो ॥ उत ॥ ५ ॥ तुम प्रकामी, तुम गुण वंता । तुम छो नृपने
 ७॥ ॥ तुमने नृपने प्रिती घणेरी ॥ तुम जागीरी पाइ हो ॥ उत ॥ ६ ॥ इम कर
 ८॥ वक्त विहाणी । तव ल्यूना मंथी अकुलाइ हो ॥ इपा लाइ मदनन उपर । दावी
 ९॥ मुन टकुनाइ हो ॥ उत ॥ ७ ॥ चिते इणने दुःखमें न्हासु । राय राख्यो छे फुलाइ
 १०॥ मुज धा प्ह सरोट घणी करे । पण अय धासी सीधाइ हो ॥ उत ॥ ८ ॥ उठ
 ११॥ मह धा अपनी सभामें । मदन जेरी सबाइ हो ॥ बलमें पूरा काम में सुता । मुख्य
 १२॥ प्रथान कहाइ हो ॥ उत ॥ ९ ॥ ए बुद्ध वंता पत्तो लगासी । निश्चय लांसी बाइ हो ॥
 १३॥ र्हा छे इण काम ने जोगा । जावे सो काम धाइ हो ॥ उत ॥ १० ॥ इम मुणी मदन
 १४॥ नी समज्या । ए घेल्या इर्य भराइ हो ॥ मुज ने दुःखमें न्हाख्या । चावे । उंचा एम
 १५॥ ॥ उत ॥ ११ ॥ पण आपनें तो सीधी लेणी । काम जिन थी सिख थाइ

ममन्यः मनमें । को जेवरीनी इपाइ हो ॥ परदेश भज दुःख भ न्याख्यो । पंग धन्य जेवरी
नाइ हो ॥ उक्त ॥ १३ ॥ नामही लेता ततक्षिण उगा थया । डरन जरा लायाइहो ॥
हृद चंचा काम सिद्ध करसी । जोइ प आगे सी थाइ हो ॥ उ ॥ १४ ॥ मुजरो कर्म
को मदनजी । आसी वो आलाइ हो ॥ थोडा दिनमें कुँवरी खोदी । लाइ वेसू तुम
नाइ हो ॥ उक्त ॥ १५ ॥ नरपत भाये तुम पर देखी । इहां आइ ने रहाइहो ॥ मनुका-
रन तू गुन डुल्लक । राजा किस देवाइ हो ॥ उक्त ॥ १६ ॥ माता पित्त पण दूरा तु-
म थी । मांथ छे मटलाइ हो ॥ एकली छोटी किस जगय । विचारी गन मांइ हो
॥ उक्त ॥ १७ ॥ नमन करीने मदनजी बोले । सहू नी छे कृपाइ हो ॥ मुजने पेसो काम
माया । निश्चय थी ते थाइ हो ॥ उक्त ॥ १८ ॥ आग सहू के आसिया-
इ । अन मुज पुन्य महाइहो ॥ तिणथी दुःख जरा नहीं थासे । मुख भंकट निरलाइ हो
॥ उक्त ॥ १९ ॥ इम गुणी राजाजी हर्पाइ । कल धन्य २ तुम तांइ हो । महारी सभामें
नमना मंदछा । प्रत्यक्ष गुण दीटाइ हो ॥ उक्त ॥ २० ॥ शिघ्र जाचो बाद ले आवो । छे
प्रभाय महाइ हो ॥ धार्यो कार्य सिद्ध तुम यासी । मुज मन इम दरशाइ हो ॥ उक्त ॥
२१ ॥ उम गुणी हर्पाया मदनजी । चाल छावश मांइहो ॥ पुण्य वंतने सहू काम सुडभ ॥

नापि अमोलाय गाई हो ॥ उत्तम ॥ २ ॥ ० ॥ दुहा ॥ रजा लेइ नृपात तणी । करी लुली प्र-
 णाम ॥ बहु परिवारे परियर्या । आया हाँटे ताम ॥ १ ॥ भोलवे मूनीमने । राखजो पूरी संभाल ॥
 जोगा जोग विचारने । लेलो देजो माल ॥ २ ॥ हुं राजानी रजा थकी । जाबूँछुं परदेश
 ॥ पुढी लारसू रायनी । करी चौकस धरी रेश ॥ ३ ॥ मुनीम कहे अश्र्वर्य करी । एतो दु-
 फार काम ॥ पुढी पल साहस करी । पूर्ण करजो श्राम ॥ ४ ॥ फिकर न कीजो पाछली
 । सयाइ जोगो आय ॥ हाँटे बंदोवरत सहू करी । फिर निज सदेन जाय ॥ ५ ॥ ढाल
 ॥ ३ मी ॥ उमसेणकी लली ॥ यह ॥ सुणो सभा चित लाय । मदन कुँवरी ने इस सम-
 जाय ॥ आं ॥ आया हवेली निज औरा मांया ॥ मूर्खको तब रूप बणाय ॥ सुणो ॥ १ ॥
 फटी चिंदी का लीरा लटकाय । माथे बांधी बाल बिबराय ॥ सुणो ॥ २ ॥ एक बांय
 फाटी एक मूल नाय । फाटी अंगरसी घाली तन माय ॥ सुणो ॥ ३ ॥ उपुनी फाटी
 दोषी लीबी पर । सरीरे लगायो धूल राख केर ॥ सुणो ॥ ४ ॥ इत्यादी भेय सज
 दरपण जोय । श्रृंगार माहे खामी नहीं कोय ॥ सुणो ॥ ५ ॥ शिघ्र चड आया पांचमे

एक आया भुज भाम को आत ॥ सु ॥ ८ ॥ तिण पूछया इहां तू आया कम । एक
 घर रहे । भुज सरसरी संग ॥ सु ॥ ९ ॥ मैं कछो म्हारा तात दीनां निकाल । रीस
 बाह इहां आह । सों मुश काल ॥ सु ॥ १० ॥ एक राज कन्या पांस रणो छे नोकर ।
 बांछा पग अह नन आवे पटभर ॥ सु ॥ ११ ॥ फिर ते मुजसे कह धायरे यिगेत ।
 मान तान भागम कर पणोसोम ॥ सु ॥ १२ ॥ एक बार सिणार्थी तं मिल जरु जर जाय
 । थोड़ीक मानानम जगने भाय ॥ सु ॥ १३ ॥ मैं कयो पुछस्यूं हूं मालकणीने जाय ।
 ते हुकम नेवगी नो मिलस्यूं हूं आय ॥ सु ॥ १४ ॥ तिहां भकी दोही आयो तुमारे
 पाय । आगनी जे इच्छा ते कीजे प्रकाश ॥ सु ॥ १५ ॥ कहो तो हूं जाइ भिहु कुटव
 न जाय । भोचो काल गिहां गही गिन्हें पाछो आय ॥ सु ॥ १६ ॥ इस सुण कुनरी ने
 नण आय नीर । एक तीही भेंधो सुज छोट जाये तीर ॥ सु ॥ १७ ॥ महारी उम्भर
 निम परी होगी पन । कर्म बण्डालणी भें किहां पाउं रस ॥ सु ॥ १८ ॥ सूर्य नि-
 शाम नगरी आश्रु नेणं लाय । सोमन ला कह पाछो आस्यु इण टाय ॥ सु ॥ १९ ॥
 नगरी कर मिल पाछो आयजो सही । महारी घात किणने केवणी नही ॥ सु ॥ २० ॥
 नही नर पान कोइ आस्यु पाछो सही ॥ प्रचन वेदने चाल्या मचने जी तही ॥ सु ॥

२१ ॥ नीने आइ महु दाम दामा न ॥ विश्रामा कह गक धारा महारा दाय ॥
 सु ॥ २२ ॥ पांडा दिन काज हूं तो जाबूं प्रदेश । बंदावमन पाटलो राखजो विंशप ॥
 सु ॥ २३ ॥ बाहीर कोइ तरह जाणे नहीं पाय । घर माँह अन्य नहीं आवे चलाय ॥
 सु ॥ २४ ॥ सद्गरी कोइ यात जगा जो कदी मत । हुकम भें रहजा दुःख न धर चिन
 ॥ सु ॥ २५ ॥ छे महोना की पहली दी नोकरी चुकाय । नीनी सग रखा देस्यु इनाम
 ह आच ॥ सु ॥ २६ ॥ इम पुक्त बंदोवेस्त कीनो मदन ॥ शुभ महंनि चाल्य छोड सुर्वन
 ॥ सु ॥ २७ ॥ हलसा भार को लियो द्रव्य घणो लार ॥ जिम सह सुख रहे विदेश
 मझार ॥ सु ॥ २८ ॥ डाल सयोदश अमोलख ऋषि कहें । पुण्य पसाय जाय मव
 सुख लें ॥ सुगो ॥ २९ ॥ ० द्वितीय मन्ड सांगम हरीगीत छंद ॥ दूजे खंड श्री पुं
 पनिनी । फरामांत कन्या हरी ॥ पुर पयटाणे जेवरी होइ । मुक्ताफळ परिक्षा करी ॥
 पयटाण पुर राजाकी कन्या सांभवा बीडो गर्ती ॥ चालीया आगे जेवरी । अमोल गती धड
 चरी ॥ २ ॥ परम पुत्र श्री कहान जी ऋषि जी । महाराज के सत्प्रदाय के बाल ग्रहा
 चारी सुनी श्री अमोल ऋषि जी रचित पुण्य प्रकाश मदन कुर चरित्रस्य द्वितीय

कहुं तितु खन्द उच्चार ॥ १ ॥ मदन चरी छे मनहरी । अधिकाधिक सवाद ॥ ते
 मुर्णियों ओता गर्णों । छांडी सहू विखवाद ॥ २ ॥ सत्य बडो संसारमें । आराधे
 पुण्यचन ॥ प्राणति हटे नहीं । तस होवे सहू कैत ॥ ३ ॥ पुर पगठाण थी मदन जी।
 करी सहू बंदोवस्त ॥ चाल्या आगे भीदेश में । पुण्य महूर्त परसस्त ॥ ४ ॥ आय ग्राम
 ने बाहीरे । सिद्ध करण ने काज ॥ वाणिक बेश छिपाइयो । बणया जोगी महाराज ॥ ५ ॥
 भगवा वन्न पहरीया । गले रुद्राक्ष की माल ॥ अर्जन भभूती औपती । काप्या सिर का
 बाल ॥ ६ ॥ झोली घाली बगल में । कर में सांटी सहाय ॥ कम्यल खन्धे लटकती ।
 शिर शिव तिलक लगाय ॥ ७ ॥ दिन आडंबर शांत चित । फिरे भूमंडल मांय ॥ ग्रामा
 रण्य शिखरी गिरी । हुंढता सहूजाय ॥ ८ ॥ साधू रुपथी तेहने । हटकी न सके कोय ॥
 बातु घर्णा हाथे लग । आदर सहू जगे होय ॥ ९ ॥ ढाल ? ली ॥ जंघु द्वीपरे भर्त
 वखान्णिये ॥ यह ॥ मदन कुंवर जी बुद्धि आगला जी ॥ कुंवरी सोदण काम ॥ जोगी
 रूप हो पृथवी उछेघाता जी । रहता शुभ जोइ ठाम ॥ मदन ॥ १ ॥ बहू पुर बहू
 स्थान चाक्य घणी करे जी । किहांइ पता नहीं पाय ॥ तो पण साहस रति नहीं खन्डियो

जी ॥ आग आगे जी जाय ॥ ३ ॥ आगल ज्ञाना ते मागे भूलीया जी । पड्या
 वारा भे जाय ॥ पन्थ विनाही ते विरानुसार थी जी ॥ जोता पन्थ क्रमाय ॥ म ॥
 २ ॥ पहाड वाड तिहो मोटा आधीया जी । हुम दट महतिल सर्व ॥ कुश कौटाने
 निराण वीर ॥ ३ ॥ लागे मन तिख पर्व ॥ म ॥ ४ ॥ उत्तंग चडीने ते नीचा आवता
 जी ॥ ५ ॥ आगल ज्ञाना ते मागे भूलीया जी । बहुला ब्रही जी आय
 ॥ म ॥ ६ ॥ आगल ज्ञाना ते मागे भूलीया जी । सुन्दर वृक्ष उत्तंग ॥ ताल तमाल
 न आय ॥ ७ ॥ आगल ज्ञाना ते मागे भूलीया जी । सुखदा शीतल छांयदी जी । लागे मन अनुकुल
 ॥ म ॥ ८ ॥ पहाड वाड तिहो मोटा आधीया जी । केंद्र आसण आकार ॥ मध्य पुष्करणी
 यागो मोंभनी जी । मयराणा भे ते सार ॥ म ॥ ९ ॥ निर्मळ नीर स्फटिक समजिहो
 भयो जी । कमोदनी चो फेर ॥ मध्य कमल घट पद्य ने पुंडरीका जी । यह रंग दीपे छे
 लेदर ॥ म ॥ १० ॥ साता कारी ठाम ते जाण न जी । दंड कमंडल टाय ॥ धाक उता-
 ण तिहो मयल विप्रे जी । जल ते कविर जाण ॥ म ॥ ११ ॥

॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

चित धरणा हो ॥ श्रो ॥ ४ ॥ आप जैसे असंगी देखके । पाया में आणंद ॥ गुरु जी
 मुज ऐसे चाहिये । सदा सुखदाइ सभ्यन्ध हो ॥ श्रो ॥ ५ ॥ जोगी कहे हमतो नहीं
 रखते । चेला मेला कांइ ॥ और जोगी हे वहोत जक्त में । करना गुरु तू जोइ हो ॥
 श्रो ॥ ६ ॥ मदन कहे सामे आइ गंगा । छोड दूर कोण जाव ॥ चेला तो गुण देल के
 करणा । मठ देखण मन चावे हो ॥ श्रो ॥ ७ ॥ एक दो दिन सेवा कर के । कहोगे
 तो फिरजास्युं ॥ पुण्य जोग मिल्यो संत समागम । मूखो जाय न महास्युं हो ॥ श्रो ॥ ८ ॥
 जल कुम्भ न मुज न आवी । मठ लगे पहुँचावुं ॥ महार सामे आप उठावो । में तो
 घणो शरमावु जी ॥ श्रो ॥ ९ ॥ बल जोरी घट लियो छोडाइ । करी घणी नरमांड ॥
 जोगी देख के अश्रय पाया । चिते करणो कांइ हो ॥ श्रो ॥ १० ॥ यो बाल न बली इके
 लो । करेगा क्या उभातो ॥ राते इसका मन समजा के । कल करुंगा जातो हो
 ॥ श्रो ॥ ११ ॥ महा विपम झाडी में चाल्या । मोठा शैल मझारे ॥ आगे पांछ फिरता
 आया । एक गुफा ने द्वारे हो ॥ श्रो ॥ १२ ॥ जोगी आगल माहे पेठो । मदन जी तस
 लाग ॥ पंक्तीया थी नीचा उत्तर्या । महान्ध कार मझारे हो ॥ श्रो ॥ १३ ॥ अन्ध गुफा
 में आगे चाल्या । थोडी दूर जातां ॥ प्रकाश देख्यो चीगान आयो । सुन्धर सदस तेज-

॥ २ ॥ बाल बाढान चूरमा । किया तदा तयार ॥ घृत पुरित सजा साजता । दखी कर
विचार ॥ ३ ॥ दो हमतो प्रत्यक्ष छां । करवा भोजन भोग ॥ किम निपाइ तीन की ।
देखूं ए संयोग ॥ ४ ॥ तजाने देख्या विना । जायत होणों नाय ॥ इस निश्चय कर सो
रखा । जो जो तीजो कुण आय ॥ ५ ॥ ढाल ३ जी ॥ आउखो दूटा ने सान्धो को नहीरे
॥ यह ॥ मुक्त तयार हुयां थकारे । जोगी मदनने जगायरे ॥ उठरे भोजन करी लहरे ।
सरल सादे चतलायरे ॥ १ ॥ पत्तो लागो कुँवरी तणैरे ॥ आं ॥ मदन मन हर्षायरे ॥
उठायो उठे नहीरे । रखो नंदि घुरायरे ॥ पत्तो ॥ २ ॥ उठाइ पेठो करे । तेतो पडर
जायं ॥ बड २ करे जोगी मनथीरे । पत्तो दारिद्रि देखायरे ॥ पत्तो ॥ ३ ॥ मांथा
फोड इण थी क्रियारे । कांइ न निकस सी साररे ॥ जड मुंड न कोइ जंगलीरे । उठसी
मनथी कांइ वाररे ॥ पत्तो ॥ ४ ॥ भोजन शीतल क्यों करे । लेखूं शिष्य था भोगं ॥
उगयों ते मूकी देउरे । इण पर कर मन्योगरे ॥ पत्तो ॥ ४ ॥ उठी गयो गुफा विपरे ।
जोवे मदन द्रष्ट पसाररे ॥ गुफा माहें थी सुणावीयोरे । जाणे रोवें कोइ नाररे ॥ पत्तो ॥
६ ॥ अरे दुष्ट मुज छीवे मतीरे । क्यों लाग्यो म्हारे लाररे ॥ प्राण लवण इच्छा दिखेरे
॥ नहीं करूं तुज संग प्याररे ॥ पत्तो ॥ ७ ॥ दूर रहे म्हारा धकीरे । जो जरा म्हारी

चार ॥ जोगी कंद मंग मनीरे । तुज खुशी करूं कोई चारै ॥ पत्तो ॥ १८ ॥ पुनपि
 मन्दा गुहा गिये । मित्रा मजबूत लगायें ॥ विचार कइ करता थकारे । अहार पेट
 भरलायें ॥ पत्ता ॥ १९ ॥ बन्धो अहार पातल विपेरे । मेली दियो गुडाले ॥ जाणे
 न दुष्ट न्यायें । सदन पास ते डाले ॥ पत्तो ॥ २० ॥ विधाके प्रभावसेर । उड गयो
 जोगा अराग्य । नागसा खन्ड की तीसरीरे ॥ ढाल अमोल प्रकाशे ॥ पत्तो ॥ २१ ॥ ०
 दुहा ॥ जोगी । नदननरे । मदन हुवा सावधान ॥ हरित चित में चितवे । हुगो
 धारा प्रमाण ॥ जहने जोया नीकल्यो । ते कुँवरी इण ठाम ॥ हिचे लइने चालिये
 । नर पानान गाम ॥ २ ॥ श्रुया पण लागी अछे । छे ग. भुक्त तैयर ॥ अन्न तणो
 आदर कर । मुक्तन यह श्रेकार ॥ ३ ॥ जीमी ने लत हुइ । कुँवरी लेवा काम ॥ आया
 गमान जरण । मिलपट नेडा जाम ॥ ४ ॥ लंवा कर करवा लग्या । मत २ शब्द सुणाय
 ॥ चमत्कार पाछो लियो । जोता को न जणाय ॥ ५ ॥ ढाल ४ थी ॥ चार पहेर को
 नदन होत लाळ ॥ यह ॥ फिर तिहां छातथी बोलीयोंरे लाल । भले पधार्य मदेने
 शरीर । जग ॥ मार्ग जोतां तुम तणोंरे लाल । वील्या घणा दिनेश हो ॥ जेवरी ॥ १ ॥
 काज विचाना काजीयोंरे लाल ॥ आं ॥ देखी पहलां निज जोर हो । जेवरी ॥ तो सगला

जाय हो ॥ ज ॥ असुरत्त काय भयारे लाल । कहे चोरी फंसी होय हो ॥ ज ॥ का ॥ ११ ॥
 जाणें नहीं तूं मुज भणीरे लाल । आयो लेवा माल हो ॥ ज ॥ मार मारी मुजने घणीरे लाल
 में जाग्या आया काल हो ॥ ज ॥ का ॥ १२ ॥ विनवणी कीना घणीरे लाल ।
 नहीं आइ नम पोर हो ॥ ज ॥ ततक्षिण विद्या प्रभावधीरे लाल । मुज ने वणायो कीरे हो ॥ ज ॥
 ॥ १३ ॥ मंत्र थकी मुज बान्धीयोरे लाल । न जवाय बन्ही उड्य हो ॥ ज ॥ फिर आइ वेहू
 टांग लाल ॥ ध्यान तुमारी अभंग हो ॥ ज ॥ का ॥ १४ ॥ मदन आसी मुज छो डसीरे लाल ।
 वरा कोट दाय उपाय हो ॥ ज ॥ आज पुण्य प्रभाव धीरे लाल । तुम भेटया मुज आ-
 य हो ॥ ज ॥ का ॥ १५ ॥ ना कह्यो इण कारणे रे लाल । रखो उलजो इण ठाम
 हा ॥ ३ ॥ छोड़न हार और को नहीं रे लाल । कुण करे सबला काम हो ॥ ज ॥ का ॥
 ॥ १६ ॥ जोगी रूप ढोंगी छेरे लाल । निर्दय हृदय कठोर हो ॥ ज ॥ रीयसायो बुरा-
 धार चगंगानाल । छे न पफो चोर हो ॥ ज ॥ का ॥ १७ ॥ लंपटी नारी तणो रे लाल
 अन्धकार अथाग हो ॥ ज ॥ विद्या पण जाणे घणीरे लाल । मरण स्थंभन मोह भाग
 ॥ ज ॥ का ॥ १८ ॥ गहनी विद्या आगले रे लाल । सुरासुर जावे भाग हो ॥ ज ॥
 न आपणा किम्यो दाग्वचूरे लाल । इण ने आंगल लाग हो ॥ ज ॥ का ॥ १९ ॥ तेथी

दुकलगा मुज दुख ताजी । मखन्मिख निरधार ॥ म ॥ ३ ॥ विस पडयो तेहने मन ॥
 न उड आया मुज पास ॥ कुण किहां ना रहवासीया । इम पूछे ते विमास ॥ म ॥ ४ ॥
 में कहाँ तुम पुछो किय्यों जी । तुमने कहा स्यं थाय । तुम हम तो सरीखा मिल्याजी
 बाल्यां व्यर्थ जाय ॥ म ॥ ५ ॥ विस्मय हुयो ते इम सुणी जी । बली पूछे इण पर ॥
 तुम मांग तोता नहीं जी । छे कोइ दुःख की लेहर ॥ म ॥ ६ ॥ में चमक्यो मनने
 यियेजी । ए छे चतुर सुजाण ॥ बोली में मतलब लख्यो जी । हा हा ! पशु विघ्राण
 ॥ म ॥ ७ ॥ में कहाँ तुम केवों जिकीजी । साची छे सहू बात ॥ पण दुःख जेहने
 र्नाजियेजी । जेहथी दुःख विरलात ॥ म ॥ ८ ॥ सुक कहे तुम किम जाणीयेजी । में न
 करं दुःख दूर ॥ पक्षी सरीखा जक्तमें जी । कुण नर लायक पूर ॥ म ॥ ९ ॥ वीर
 मर्ना श्रवने कहेजी । पामि बहुली रिद्ध ॥ कुसुम श्री शुक जोगर्थीजी । सील राख्यो
 भली विध ॥ म ॥ १० ॥ दमदंती हँस पसायर्थीजी । कीधा बहुला काम ॥ विपथी
 राग उगारियो जी । जो वो पोपट का काम ॥ म ॥ ११ ॥ एकावतारी तीर्यच हुवेजी ।
 ले वारा वृत ॥ भगवंत भाख्यो निज मुखेजी । जोवो पशुना कृत ॥ म ॥ १२ ॥
 त्याथी परधू तणाजी । व्रष्टांत बहु जग मांय ॥ निज मुखथी निज कीर्ती जी । करतां

गिद्ध कर्मभ्यो भाय ॥ ३ ॥ कथा विना नहो चालसा ॥ जागा जातिण धात ॥ उपकार
 हागी अतिवृणा । तीन मनुष्य मुख पान ॥ ४ ॥ इस अग्रह थी पूछतां । ते कहे सुण
 धर ध्यान ॥ कर्हातो ब्रह्म मदन ने । ते कर्सी पुण्य वान ॥ ५ ॥ ढाल ६ ठी ॥ नहीं सं
 दित नगर निरपेक्ष ॥ ७ ॥ नृणा मदन धरी हृदय सदन ए । कीजे सुख को उ-
 न ॥ ८ ॥ रसन मय दार्य गिद्ध हांव । शुकवर मुजेन वतायो ॥ सुणो ॥ ९ ॥ इण हिज
 र ॥ १० ॥ उदर भाभ । आगी था गुण वंता ॥ ध्यान ज्ञान सील संतोष वैराग्य । करीने
 निदर ॥ ११ ॥ निण नो ए कद्र शंकर नामे । चेलो छे अभी मानी ॥ वा-
 र ॥ १२ ॥ धर्म धर्म ॥ भिग्याह विद्या छाना ॥ सु ॥ ३ ॥ हुवो प्रवीन यो योवन वंतो
 ॥ १३ ॥ कथा न्याय । कोण सयाद न माने गुहंकी । अशुभो दय तस जाग्यो ॥ सु ॥
 ॥ १४ ॥ श्राव ॥ न नहो माने लगारा ॥ अविनय वणो करवा लाग्यो
 ॥ १५ ॥ सदा श्री कर्मा ॥ १६ ॥ गुन्जी मन रसावा कोजे । पाल्यो मुज धर प्रे
 ॥ १७ ॥ निज ज्ञान धरानो । नर भाप ॥ मु ॥ ६ ॥ एकदा गुरु चिंतांमं
 ॥ १८ ॥ न नहो ॥ न माड में पूछ्यो श्रामी । स्युं विचार मन म्यान ॥ सु ॥
 ॥ १९ ॥ न नहो ॥ न नहो ॥ कर्मा विद्यकी क्षारी ॥ अतीत को इण धर्म लजाया !

नि.सं.गंगा आहु नाम ॥ दुर्गे ॥ १० ॥ तं कनं मांगे ते वर आपे । रत्नो ते मद गाले ॥ १० ॥
 ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

[illegible]

॥ मन पषे न नम्र करे । आइ यक्ष सन्मुख ॥ चर प्रणामी स्तुनी करे । बहु विनय ले-
 या सुख ॥ ४ ॥ मेन रत्नी पूर्ण करण । फला सुधारण काज ॥ एकांत स्थानक लखी ।
 सर्जीयो नाटक साज ॥ ५ ॥ ॐ ॥ बाल ८ मी ॥ लावणी ॥ आश्चर्य जे कथा रसाल
 थकी ॥ यह ॥ काम देव री जावण कारण । रंभा मडी ज्यो इन्द्र परी ॥ चार सारंगी
 वारले तपले । चार मजीरे कर धरी । चार परीने पहरा घाभरा । घेर दार यह झलके जरी ॥
 ओड पिनाम्वर अतिही सुन्दर । रेशमी घटु रंग भरी ॥ बुल्न्द अवाजी पाय घुघरी ।
 बान्धी यरोवर सोले खडी ॥ होय पुण्य पूर्वले जिन के । जब जन को मिले ऐसी घडी
 ॥ आं ॥ १ ॥ धप मप २ वाजे मृदंग । थाप लगे हे सम्मत से ॥ सण २ वंर मारंगी
 बोले । तान मिलाइ रम्मत से ॥ टटक २ वाजे मजीरे । हिला सीस को जम्मत से ॥
 चारोही श्री श्वर मिलाइ । राग अलापी गम्मत से ॥ प्रथम तो धृषद उच्चारि । ध्वनी
 जाय गगन चडी ॥ होय ॥ २ ॥ तीन तान और सप्त श्वर से । राग रागणी छत्तीसों ॥
 योग्य यक्त तिर रीत रायसे । मिला ध्वनी उच्चारि सो ॥ घननन २ घोलें घुमरी । ठमक २
 फ. थाले ॥ लटक २ फट फट फट ॥ फटि फट फट ॥

मनकी जी रही ॥ मंत तैस परितंत छुड़ तय । आपसमें मङ्गरी चली ॥ हार घड़ी गय
भरणी उपर । पसीने के उतारे रेल ॥ मूर्त खुली गुलाब गुलुमज्जू । मुँके नुर नेणा खेल ॥
नाय उद्योगे शिला गृष्टपे । जाणे नागन खेले पड़ी ॥ हाँ ॥ ३ ॥ काँ चलो पुष्करणी अ-
न्यर । थाक समायां करो नरायण ॥ नृत्य मामग्री सूफी त्यांघी । कपट बबल तन छावण
॥ आद गल्ली चावडी पाजपर । उतार साडी तिहां रखे । सडू पड़ी निर्मल नीरों । जल
फिहा करे भय पत्थे ॥ दीक न किन्की सडू गिली नारी । ख्याल गममत में रही अडी ॥
हाँ ॥ ५ ॥ मवन बेग फर आनंद पाया । आज मिला मौका भारी ॥ अपूर्व नाटक नेंणे
निरन्ता । क्या सोते किस्से नारी ॥ क्या नृत्य? क्या गायन इनका? क्यातानी? रहे अक्षय
पा ॥ सजा अनीला मुजको घताय । भयसेण शुक्की कृपा ॥ अब वक्त कार्य साधन क
कथा प्रमाण यह जेथी ॥ हो ॥ १६ ॥ पड़ी चरण यक्षराजके बोल । सरगोदर श्रीमी था
रा ॥ लुपते २ चले अपर जय । छिपते झाल जो अनधारी ॥ वसत पास आ चन्द्र चांचणे
पलाम्मा ओल्लन लिया ॥ लघुलपथी कला प्रगोय । हरण करी देखल में गया ॥ घंटे व
नार सुशोभा विलम्ब । बोंगा पट को लिये जडी ॥ हाँ ॥ ७ ॥ जलफिडा कर मधी सु
हाँ । आइ तय गावडी गारे ॥ क्षीतल पवनंस अंग थे २ । दोनों वहा भीडी जांग ॥

[illegible]

उदके लाय । मीं भोजी कीजोर ॥ १० ॥ मवन कह आप प्रसाय । नगत्रावूर ॥ नवय
 हे भुज मन । न जल लावोर ॥ १० ॥ तोतो शासी काम । महारा सहू शिद्धारे ॥ किमरी
 भयो हे कार । वनाम्भुं विधीरे ॥ ११ ॥ आवती पुनम रात । जल लेह आजोर ॥ मवी
 देम्भुं नेह । केती ले जजोर ॥ १२ ॥ हम ने हूद बहु धार । अब हम जास्यारे ॥ आ-
 रती पुनम रात । निधाय अस्यारे ॥ १३ ॥ देखी मदन पुणवंत । सहू हर्षादेरे ॥ रती
 मन्दरी प्रमरन । सीम कर हाइरे ॥ १४ ॥ होसी फते तुज काज । रगो हंसीयारीरे ॥
 हम बल चरि माण । मोलह नारीरे ॥ १५ ॥ मवन जी कियो प्रणाम । ते उड चान-
 लार ॥ भारी भदन न चित । रो घर मालीरे ॥ १६ ॥ मवन जी करे विचार । बध्यो
 रती कामार ॥ करगुं हिममन राख । प्रभू पूरे हामोर ॥ १७ ॥ सूता बेवल मांय । रात
 भटारी ॥ प्रांत गंध रन्मुख । सीसन मांडीरे ॥ १८ ॥ मान्यो घणो उपकार । रक्षा
 कीनी ॥ हम अंग हो ज्यो मदाय । हो ज्यो मुज चीनीरे ॥ १९ ॥ होइ सज तत्काल
 । आंग चाल्यार । भयकर अटवी पहाड । नेणे निहाल्या रे ॥ २० ॥ ते नहीं उरे लगार
 । हर्षी चाल्या जार ॥ करना नित्य फल अहार । झाड पर रहोर ॥ २१ ॥ थोडा दिन
 माय । नथर दिव्यांगोर ॥ मनार तोहना भवन । बेग हर्षोर ॥ २२ ॥ आतां तेहने

ग मा आनन्द दूषण नारी ॥ ६ ॥ इति मुद्रा-
 मद्र केर किण कांज । नदी धीम छे एह टगरीरे ॥ भा ॥ ७ ॥ अपणा पास से कियो
 अगी । मे सो कहला छी वायारीरे ॥ भा ॥ ८ ॥ तिहां विराजी आणद पाया । थाक
 मद्र गरी मयारीरे ॥ भा ॥ ९ ॥ दूजो जोगी बेटो पासे । रघो मून ते धारीरे ॥ भा ॥ १० ॥
 पृष्ठ मदन निण कंठ्या तांदि ॥ किण कारण रहो एक लारीरे ॥ भा ॥ ११ ॥ किण का-
 रण पर ए उज्जद । किहां गया नरनारीरे ॥ भा ॥ १२ ॥ महारो नाम थें किम पहचाणो
 । किण काज मांग निहारीरे ॥ भा ॥ १३ ॥ नव कुँवरी कहे नरमाइ । भोजन जीम्यां
 मद्र गारीरे ॥ भा ॥ १४ ॥ नहिं अंतर आपसे हे कांइ । जीवां छीं आप आधारिरे ॥
 भा ॥ १५ ॥ मदन अर्चणी अजे ते मानी ॥ तव उज्जोदक थयारीरे ॥ भा ॥ १६ ॥
 दीदी नेन्दि नो मर्दन कीयो । मिर भुज्जोदक नयारीरे ॥ भा ॥ १७ ॥ ते तले तिण
 म्याद पगाइ । भनि चगुला मयारीरे ॥ भा ॥ १८ ॥ दान दाल दृत मिष्ट पकान ।
 अजनाई मद्र थयारीरे ॥ भा ॥ १९ ॥ रजने पाट सोनारी थाली । मुखमली गादी वि-
 तारीरे ॥ भा ॥ २० ॥ मेकरी मल जटिन कटोरी । स्वादी नाय हेम झरिरे ॥ भा ॥ २१ ॥
 अनुचम मद्र जीभाया । कुँवरी करी पुस्त्यारीरे ॥ भा ॥ २२ ॥ वीजा जोगीने भेला के-

मैं तो आलस्य इणने नाहीं ॥ इण किम नाम किया जहारीरे ॥ भा ॥ ६ ॥ इत्ती खुशा-
 मद करे किण काजे । नहीं दीसे छे एह ठगारीरे ॥ भा ॥ ७ ॥ अण्णां पास से किस्यो
 लेमी । में तो पहला छां वावारीरे ॥ भा ॥ ८ ॥ तिहां विराजी आणद पाया । थाक
 मह गली गयारंग ॥ भा ॥ ९ ॥ दूजो जोगी वेठो पासे । रह्यो मून ते धारीरे ॥ भा ॥ १० ॥
 पछे मदन निण कन्या तांइ ॥ किण कारण रहो एक लारीरे ॥ भा ॥ ११ ॥ किण का-
 रण पुर ए उजड । किहां गया नरनारीरे ॥ भा ॥ १२ ॥ महारो नाम थें किम पहचाणो
 । किण काज मार्ग निहारीरे ॥ भा ॥ १३ ॥ तव कुँवरी कहे नरसाइ । भोजन जीम्यां
 कहं मारंग ॥ भा ॥ १४ ॥ नहीं अंतर आपसे हे कांड । जीवां छां आप आधारीरे ॥
 भा ॥ १५ ॥ मदन अचंभी अर्ज ते मानी ॥ तव उण्णोदक थयारीरे ॥ भा ॥ १६ ॥
 पाटी नल नो मदन कीधो । फिर शुद्धोदक नद्यारीरे ॥ भा ॥ १७ ॥ ते तले तिण
 रमांड वणाइ । अति चतुरता संवारीरे ॥ भा ॥ १८ ॥ शाल दाल घृत मिष्ट पकान ।
 व्यंजनादी बहू त्यारीरे ॥ भा ॥ १९ ॥ रजत पाट सोनारी थाली । मुखमली गादी वि-
 छारंग ॥ भा ॥ २० ॥ मेली रत्न जडित कटेरी । स्वादी तोय हेम झरिरे ॥ भा ॥ २१ ॥
 अनुक्रम महु जीमाया । कुँवरी करी पुरस्कारीरे ॥ भा ॥ २२ ॥ वीजा जोगीने भेला दे-

१५] ताम्र चक्रेमान हा ॥ म ॥ ४ ॥ मंजि ओंगे सहू सायणी । गुणे निमि काल हो ॥ म ॥
 मन्त्रा भविष्य रुडीयो । इण पुर पर नेताल हो ॥ म ॥ भव्य ॥ ५ ॥ कोयो मुर अवि
 आनन । त्यां भविष्यकाल हो ॥ म ॥ आयो इतो चलायने । आणे आगे तम काल हो
 ॥ म ॥ म ॥ ६ ॥ अरगट धादु कियो अति । रोपे पाप्मी वीग हो ॥ म ॥ भूजा सा
 म ॥ म ॥ ७ ॥ चाल २ चाल पीस हो ॥ म ॥ भव्य ॥ ७ ॥ हाट हनेली पूजीया । पक्षी-
 या ॥ म ॥ ८ ॥ लोक सहू भग धेत भया ॥ पय्या भणो भियसतु हो ॥ म ॥
 ॥ म ॥ ९ ॥ दो धर भन मज्जना । न्हाटा लेदु जीव हो ॥ म ॥ कोदु न जोंव
 ॥ म ॥ १० ॥ म ॥ म ॥ भव्य ॥ १० ॥ राजाजी भग धेत भद । लेदु निज
 ॥ म ॥ ११ ॥ आमा मन में जा रथा । करता सोच अपार हो ॥ म ॥ भव्य ॥
 ॥ म ॥ १२ ॥ पायवेल मूलीया । दो ओ भागा लोक हो ॥ म ॥ चउत्तानी भी नु-
 ॥ म ॥ १३ ॥ आमा मंनोय हो ॥ म ॥ भव्य ॥ १३ ॥ मान पान मकान को । कियो
 ॥ म ॥ १४ ॥ भन चोरी सहू जन धनया । साहता युख ने करत हो ॥ म ॥
 ॥ म ॥ १५ ॥ पळ पक्षी कण भासका । महा भग भी गया नाश हो ॥ म ॥ मनु-
 ॥ म ॥ १६ ॥ पक्षी ज्याणी तास हो ॥ म ॥ भव्य ॥ १६ ॥ इण कारण इण

ली इण ठाम हो ॥ म ॥ जोगी तणो रुप धारने । बन्धय गया आप साम हो ॥ म ॥ भ ॥
 ॥ २४ ॥ नैमिन्किना कहेंण थी । पेछाण्या हम आप हो ॥ म ॥ द्वादश ढाल अमोल
 कही । दर्जया महु संताप हो ॥ मदन ॥ भ ॥ २५ ॥ ॥ दुहा ॥ दर्शन दीठा राजरा ।
 हुयो यणो आणंद ॥ वीर्यो वृतांत हम तणो । कछो सर्व सम्यन्ध ॥ १ ॥ हिवे कृपा हम
 पर करी । पंतो कज काज ॥ सरणे आया राजके । रखीये हमारी लाज ॥ २ ॥ मदन
 कहे मुज शक्त थी । जो थाप्पी उपकार ॥ तो पाछो हटस्युं नहीं । करस्यु काम विचार
 ॥ ३ ॥ मंध्या वृड निण अवसर । भग्नी बन्धय दोय ॥ नरमाइ कहे मदनने । अब रहं-
 गो नहीं होय ॥ ४ ॥ अमुर आवण वेला हूइ । पधारी वन माय ॥ रखणी तिहां सुख
 थी रही ॥ प्रांत आयम्यु छांय ॥ ५ ॥ मदन कहे जावो तुमे । हूं रहस्यु इण ठाम ॥
 गनं मिलम्यु अमुर थी । करम्यु थाणों काम ॥ ६ ॥ प्राते तुम सहू देखजो । इम सु-
 णो हयांय ॥ प्रणाम्मा पद मदन तणा ॥ दोनू ते तव जाय ॥ ७ ॥ ॥ ढाल १३ मी ॥
 कपर होय आंत उजलों रे ॥ यह ॥ उभय गया तदनंतरे जी । मदन चिते मन माय
 ॥ अमुर आवण अज वार छजी । किस्यो करूं इण ठाय ॥ चतुर नर । साहस वंत मदन ॥
 आ ॥ ८ ॥ जिण कामें इहां में आवीयो जी । ते करूं पहली जाय ॥ सत वट वृक्ष

१२ ॥ मदन कहै इम ना कथा जी । नही मानूँ मँघात ॥ ना कहो कथा कारण जी ।
 कहो होइ साक्षात ॥ च ॥ १३ ॥ इम कहौ कृप मँ चालीयाजी । वेचने आइ रीस ॥
 उटाइ न्हाख्यो बाहिरे जी । पूगी नहीं जगीस ॥ च ॥ १४ ॥ मदन सावध हुइ कहै
 जी । इम करणों नही जोग ॥ तुच्छ वरत जल सारीखी जी । किम नहीं करवा दो
 भांग ॥ च ॥ १५ ॥ विन कारण तुम मुज भणीं जी । क्यों न्हाख्यो दुःख माय ॥ गंह
 टटक निया चिनजी । मुज थी नहीं जवाय ॥ च ॥ १६ ॥ इम कहौ उठयो तत्क्षिणे
 जी । चान्या कृप मझार ॥ वेच कहै धीटा थनेरे । लज डर न लगार ॥ च ॥ १७ ॥
 कमयर्न आइ थायर्गर । क्यों तू वान्ले मोत ॥ पण मदन जी सुणें नहीं जी । कहै इम
 क्यों कांठ हान ॥ च ॥ १८ ॥ अमुर तव असुरत्तथयो जी । तत्क्षिण मदन उठाय ॥
 वट आग्यान चंटावीयो जी । हाल्यो चाल्यो नहीं जाय ॥ च ॥ १९ ॥ मदन चित रुडो
 वणयो जी । करणों किस्यो उपाय ॥ होणहार तिम थावसी जी । चिंता कियों काइ
 थाय ॥ च ॥ २० ॥ मदन लटक्या घट शाखने जी । ढाल तेरमी मांय ॥ अमुल्य
 अश्रय आंग घणों जी । सुणा जो चित लगाया ॥ च ॥ २१ ॥ ॐ ॥ दुहा ॥ क्रोध
 व्यायो व्यंग ॥ मल वायु चलाय ॥ मूल सहित घट उपडी । उड़ी देशांतर जाय ॥

जी ॥ पुण्य ॥ ६ ॥ मेहर निजर म्हारा पर कीजे । जीवित दान मुज दजि जी ॥ मर-
 णानिक उपमर्ग मुकाइ । अभय दान फल लीजे जी ॥ पुण्य ॥ ७ ॥ उपकार मुजप
 मोटो थामी । मानव जान वच जासी जी ॥ इत्यादी विनंती करी कछो । छोडावो मुज
 फामी जी ॥ पुण्य ॥ ८ ॥ सेठजीने दया दिल आइ । मदन तणों कर साइ जी ॥
 खंची तत्क्षिण नीचे न्हाख्यो । तेतले अश्वर्य थाइ जी ॥ पुण्य ॥ ९ ॥ सेठजी लटक्या
 बडने जाइ । मदन जी अश्वर्य पाइ जी ॥ सावंत शाहतो अती बगराया । हे प्रभू अव
 करुं कांड जी ॥ पुण्य ॥ १० ॥ ए नर नहीं कोइ छे इन्द्र जल्यो । मुजने फंद में डाली
 जी ॥ आप छुटीनें किहां अव जावे । सेठजी पाडी किकाली जी ॥ पुण्य ॥ ११ ॥
 धावांर धावां दुष्ट ने पकडो । इण कीधो अन्यायो जी ॥ उपकारनो बदलो इण दीधो ।
 अपकारा ए मवायो जी ॥ पुण्य ॥ १२ ॥ मदन कहे सेठ दोप नहीं महारो । हूं नहीं
 जाणू भंडो जी ॥ उपकारी आपणे संकट जोइ । हूं पावूं हूं खेदो जी ॥ पुण्य ॥ १३ ॥
 मटकट कर दूटको हमारो । तो तूं जीवतो जासीजी ॥ नहींतो फिर पजी नी पुगी । था-
 गी इण टाम थासी जी ॥ पुण्य ॥ १४ ॥ मदन सेठ नेडो नहीं जावे । रख पाछो जावूं
 चटी जी ॥ उनार सेठनो साद सुणीयो ॥ थी थोडीसी छटी जी ॥ पुण्य ॥ १५ ॥ सहू

[illegible]

॥ गंगा के गोमांसे गोहो ॥ कन्या अंगे भेन्दू तांसे ॥ अमाल्य कोसे वस्त्रासीया ॥ ३ ॥
 परम पुत्र्य श्री कदांन दी कपि जी महाराज के समप्रदागके पाल ब्रह्मचारी मुनी
 श्री अमोच्य कपि जी रचित पुण्य प्रकाश मदन कुंवर चरितस्य तृतीय खण्डसु
 समाप्त ॥ ३ ॥ ७

॥ गुदा ॥ अहंन सिद्ध साधू धरम ॥ एही यह संरणा चार ॥ नेमी नाथ नमन करी
 ॥ कहे चौथो अर्पीकार ॥ १ ॥ मदन कथन अति मन रमन । सुगता विक्से हुझास ॥
 गुना मन नथ उसम दिस । कंसुणी गुण प्रकास ॥ २ ॥ बुद्धिबल सद्धी अधिक ।
 गो माहम नन होय । अर्थय चकित सवने करे । गुण जो ते सहू कांय ॥ ३ ॥ रही मदन
 जोगी बन । गया सांसे हमेश ॥ निते जोगी परस्परिये । देह को आदेश ॥ ४ ॥ गकदा
 मयणी अर्प मे । जोगी अने मदन ॥ विनोद बाल करता थका । चेटा अन्य सदन
 ॥ ५ ॥ मदन शब्द गुणीयो नदा । जोगी को कृण गेय ॥ मदन कहे नारी अछे । कहा
 ना साथ जाय ॥ ६ ॥ साकस पंथी मदन को । जोगी हुकम फरमाय ॥ जायो खबर
 आता नहीं । किण कारण अगुण ॥ ७ ॥ तलाक्षिण उठी मदन जी । जोगीन पग

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2020

2021

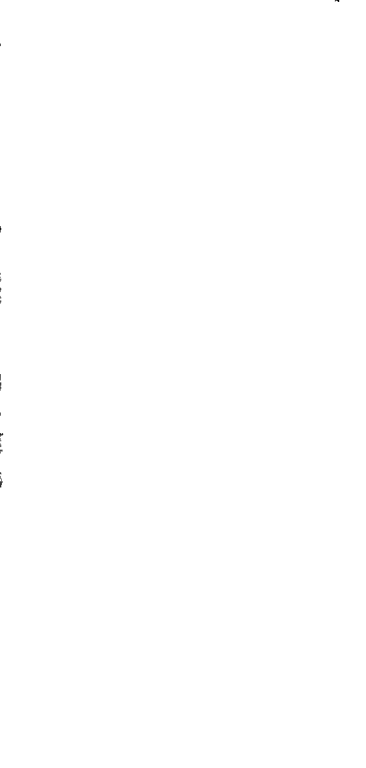
हु राघू इण करेण । मुज जमवार जासी कैम ॥ सा ॥ म्हारी रक्षण कुण करे । विण
प्यारे म्हारी प्रेम ॥ सा ॥ ९ ॥ मदन कहे गत वातनो । वाइ पश्चाताप अजोग ॥ सा ॥
थारे प्यारे सखन्ध को ॥ वाइ इत्ता दिन संजोग ॥ सा ॥ १० ॥ समता धारी विरमी-
ये वाइ । अण हुतो ए विलाप ॥ सा ॥ महीला कहे इम किम कहो छो । सत्पुरुष हो
आप ॥ सा ॥ ११ ॥ मदन कहे किस्यो करूं ॥ कांइ मूवा न जीवता होय ॥ सा ॥
आर कहो भो में करूं । तुम उपाय बतावो सोय ॥ सा ॥ १२ ॥
कांता कहे मुज कंत नो । मने मुख जोवा नी हाम ॥ सा ॥ मनडो अति त-
र्म्यो रगो । ते किम होवो मुज काम ॥ सा ॥ १३ ॥ सूली तो उंची घणी । कांइ मुज
था नर्हा चडाय ॥ सा ॥ १४ ॥ कृपा करी मुज उपर । आप दर्शन देवो कराय ॥ सा ॥
॥ १५ ॥ मदन कहे पर नार ने तन । कर लगावा पञ्चबाण ॥ सा ॥ पण उपाय एक
दावत । तिम देखो तुम प्राण ॥ सा ॥ १६ ॥ नर्मने में उभो रहू वाइ ॥ इण सूलीके
पान ॥ मा ॥ तुम चडी मुज पीटपे । सहु पुरो मन की आस ॥ सा ॥ १७ ॥ खुशी
हु नारी भणे कांइ । ठीक बताइ रीत ॥ सा ॥ मदन नम्यो नारी चडी । तब करवा
प्रातम प्रात ॥ सा ॥ १८ ॥ प्रेम धरीने निरखथी । तब मुरदे मुंन दीयो फाड ॥ सा ॥

गहं देहात् ॥ इया इत्येव गोपयत कहे । कळ गी विद्या सार ॥ ३ ॥ इम चिन्ता कहे म-
 रन मी । मुणो नव्हट गोत यात ॥ विद्या व्हावे साधरी । जो सहायक तुम थात ॥ ५ ॥
 ॥ ७ ॥ शाल ॥ २ जी ॥ श्री जिन अजित नगु जय कारी ॥ यह ॥ मदन सेण महा
 पुण्यका प्राणी । मुणीयां जोगी विद्या साधोश्रामी । करस्युं शर्का सारु संवजी ॥ महारा
 वरनजी ॥ म ॥ १ ॥ मुण्यां विद्या साधोश्रामी । करस्युं शर्का सारु संवजी ॥ महारा
 जोगी इकम गरमायां । ने करस्युं नगुभेवजी ॥ म ॥ २ ॥ हयांडु जोगी तव बोले । का
 ली चणुसुंदरी गवर्जनी ॥ मशाणे जाद विद्या साधरी । जेहरी चित्तित थातजी ॥ म ॥ ३ ॥
 इम पाता करती दिन उग्यां । विद्या साधन सगजाम जी ॥ कहे जोगी चालो गाम मांड
 इ आरी गह आमरी ॥ म ॥ ४ ॥ जोगी मदन दोड जोगी रूपे । सोभित वेस सजाय-
 ती ॥ नगर गवर्जनी मोठे गवांयां । मध्य यत्रोर आयत्री ॥ म ॥ ५ ॥ तेतले सामे वंदी-
 तान पंक । दाट पी आ तो वग्यागजा ॥ रतांजणी चरचित तस अंग । कणेर पुण्य पह-
 रणनी ॥ म ॥ ६ ॥ आगळ कुटो दोळ वाजाता । मूभट दाद उचारे जी ॥ दण रा रहा-
 ताक दोड भल होयां । दणगा कम दने गारंजी ॥ म ॥ ७ ॥ तेहने वेवण उंचे स्थाने ।
 मदन जोगी दोडजा ॥ चंदीजन ओलम्बी तो प्रेक्षी । मदन जी हर्षित होइजी ॥ म ॥

मर जाय जी ॥ थार निगोने ज्योनि सार ॥ अमोल तुरे ॥ १ ॥
 कहे व्यास दुण भव सार्ह ॥ छोहू नहीं तुज साथो जी ॥ ते गोल्हो मुज गिणती ॥ नाहीं ॥
 तुमझि हो मुज साथो जी ॥ म ॥ १२ ॥ सदातो वंगो मरतो (जातो) घरकानी ॥ अ-
 वक हट घणा लीधोजी ॥ देखुं जांचे नहीं तो उपोचे ॥ पर भव प्रगा स्युं सीधो जी ॥
 म ॥ २० ॥ दुम मुणी नार अति हर्षाया ॥ काम फिडा करवा लाग्या जी ॥ मुणी घात
 अज्ञांग कृत्य जा ॥ म्हारो काथानल जाग्या जी ॥ म ॥ २१ ॥ लल कार्यों में रे दुष्ट अ-
 न्याह ॥ आज न्यां नुं लांथरे ॥ इत्ता दिन मुज घणो सतायो ॥ लुब्धी नार मुज साथे
 जी ॥ म ॥ २२ ॥ नें दुष्ट म्हार सामे थड्यो ॥ करवा लाग्यो लडाइ जी ॥ हाक हमारी
 गुणन निगो नय ॥ लोक घणा आया भाइ जी ॥ म ॥ २३ ॥ राज सूभट पण वोडी आ-
 या ॥ गूढा हर्षागत मारो जी ॥ जाण अन्याइ कज कियो झट ॥ पकडी लेगया जारोजी
 ॥ म ॥ २४ ॥ नारी दामाड घर गइ भारी ॥ प् थाइ दूजी दाखोजी ॥ रुपि अमोलख क-
 ॥ २५ ॥ नारी नरिख निहांलो जी ॥ म ॥ २५ ॥ ७ ॥ दुहा ॥ प्रात समय ते
 ॥ २६ ॥ इमा कियो नुप पास ॥ चिंती वास्ता गन की ॥ कीनी सह प्रकाश ॥ १ ॥ मुज
 न पण वांछाया ॥ मं कही साची घात ॥ इण नर मुज मारण भणी ॥ रच्यो हूंतो उ-

हियो नींद मझार ॥ च ॥ १३ ॥ पाछली थाडी रात रही जव । सुणो म किलकार ॥ च
॥ १४ ॥ दोटो रे मुजने छोडा वो । मार मुज भरतार ॥ च ॥ १५ दचकी उठ्यो मे
नच जायो । देखू तो मुज नार ॥ च ॥ १६ ॥ मे तस पूछ्यो क्यों तूं चिछावे । कुण
नुज दुःख देनार ॥ च ॥ १७ ॥ ते मुज गाल्या देवा लागी । अरे दुष्ट अविचार ॥ च ॥
१८ ॥ महारी नाक ते नींद में कापी । भोलो वणे इण वार ॥ च ॥ १९ ॥ तव अती
मे अर्थय पायो । घाणन जियो तस टार ॥ च ॥ २० ॥ कुण काट्यो नाक घरमे आइ
। गुंग्या मे भर्म मझार ॥ च ॥ २१ ॥ तेतेले मुज सयन घर वारे । लोक आ जम्या अ
पार ॥ च ॥ २२ ॥ सासु मुसरा मांये आया । तेकिमाड उखाड ॥ च ॥ २३ ॥ असूरत्त
हा मुजने पकळ्यो । देवा लाग्या मार ॥ च ॥ २४ ॥ कुंदी खूब करी तिहां महारी ।
लाया मिवाइ मिरकार ॥ च ॥ २५ ॥ नकटी नाक सहने देखाडे । सहू रह्या सत्य धार
॥ च ॥ २६ ॥ मुज बान्धी आया राज पास । नटप कोन्यो धर क्षार ॥ च ॥ २७ ॥
काल दृजान शिश्मा दिलाइ । आज थे कियो अनाचार ॥ च ॥ २८ ॥ म्हारो बोल्यो कान
न भर नहीं । दीयो हुकम पुकार ॥ च ॥ २९ ॥ जावो एने सूली चडावो । एमोटो गुन्हे
मार ॥ च ॥ ३० ॥ दिन इन्साफ मुज बान्ध ले जावे । कियो करुं हूं लाचार ॥ च ॥

[illegible]

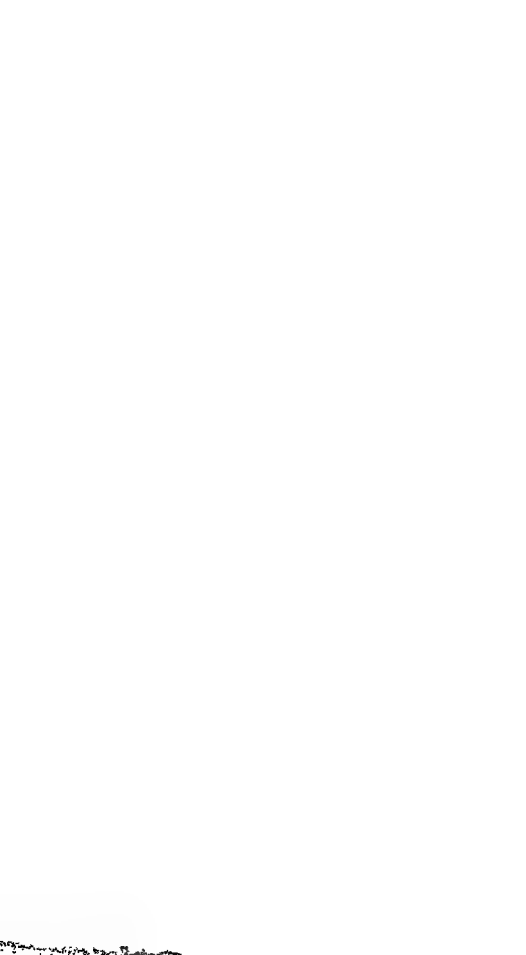
॥ धारण ५१६ मगदया विन । हुं कि किणने दवावूं ॥ धीरेये न्याव निवेडने । सट
 ॥ १० ॥ २० ॥ ३० ॥ ४० ॥ ५० ॥ ६० ॥ ७० ॥ ८० ॥ ९० ॥ १०० ॥ ११० ॥ १२० ॥ १३० ॥ १४० ॥ १५० ॥ १६० ॥ १७० ॥ १८० ॥ १९० ॥ २०० ॥ २१० ॥ २२० ॥ २३० ॥ २४० ॥ २५० ॥ २६० ॥ २७० ॥ २८० ॥ २९० ॥ ३०० ॥ ३१० ॥ ३२० ॥ ३३० ॥ ३४० ॥ ३५० ॥ ३६० ॥ ३७० ॥ ३८० ॥ ३९० ॥ ४०० ॥ ४१० ॥ ४२० ॥ ४३० ॥ ४४० ॥ ४५० ॥ ४६० ॥ ४७० ॥ ४८० ॥ ४९० ॥ ५०० ॥ ५१० ॥ ५२० ॥ ५३० ॥ ५४० ॥ ५५० ॥ ५६० ॥ ५७० ॥ ५८० ॥ ५९० ॥ ६०० ॥ ६१० ॥ ६२० ॥ ६३० ॥ ६४० ॥ ६५० ॥ ६६० ॥ ६७० ॥ ६८० ॥ ६९० ॥ ७०० ॥ ७१० ॥ ७२० ॥ ७३० ॥ ७४० ॥ ७५० ॥ ७६० ॥ ७७० ॥ ७८० ॥ ७९० ॥ ८०० ॥ ८१० ॥ ८२० ॥ ८३० ॥ ८४० ॥ ८५० ॥ ८६० ॥ ८७० ॥ ८८० ॥ ८९० ॥ ९०० ॥ ९१० ॥ ९२० ॥ ९३० ॥ ९४० ॥ ९५० ॥ ९६० ॥ ९७० ॥ ९८० ॥ ९९० ॥ १००० ॥

पाइ ॥ म ॥ ८ ॥ गुण चन्द गयो घवराय । वचण उपाय न देखाइ ॥ पढ्यो राणीके
 चरण । गोपनो करे सुणो मांइ ॥ अब आंफको सरण । करी में पूरी अन्याइ ॥ अहो
 प्रथरी पाल । उगारो मेरी दया लाइ ॥ इस सुण राणी वचण । अर्चभो मनमें अति पाइ
 ॥ म ॥ ९ ॥ चोर सणा नहीं चेन । वचन पण बोलें ए मीठा ॥ कोमल अंग सुरंग ।
 भोल पण अंगमें धु दीठा ॥ पूछे कहे तूं सब । इहां तूं आगो किम भीठा ॥ अब करे
 नरमाइ । कर्म नें कर्मा पहली चीठा ॥ कर जोड़ी कहे तहां दया कर छोटावो मांइ
 ॥ म ॥ १० ॥ चंपा नगरी कमल सेठ को । बाजूं हूं घेटी ॥ उभा जणने द्रव्य । हटकर
 विवश मां पेठो ॥ रघो आपने दोहर । वेदया कंद रघो सेठो ॥ लूट लियो सब द्रव्य ।
 कर्म दुःख मुज हृदय पेठो ॥ न मानी में सीख । जे दीधी तातजो बहराइ ॥ म ॥ ११ ॥
 बसंत रमण गया वाग । हार आपको रांड जोइ ॥ भरेमाइ मुज कहे । लहदो हार मु-
 जे सोइ ॥ मोह अन्य मानी बात । आप के मेहले आयाइ ॥ न जाणू चोरी कर्म । रांड
 मुज कंदे न्हारयाइ ॥ कही में साची बात । जीवित दान दो मुज तांइ ॥ म ॥ १२ ॥
 सुणी गुण चन्द चरित । दया राणी के मन आंइ ॥ बटावो निज पास कर दिया आ-

धार्वापो । इंद्रे सुगट लार ॥ ४ ॥ बाहना रुद्र पर पर्वोचीया ॥ दीतक कियो प्रकाश ॥
उपशार मान्या राणी हो । सज्जन हुय हुआस ॥ ५ ॥ ७ ॥ बाल १२ भी ॥ रंगीला
भटा ॥ पद ॥ विप्र मदन से करे उच्चारो । गुण चन्द्र छे मंवी महारो । एकतें मिल्यो
न बारो हो ॥ मदन जी सुणीये ॥ १ ॥ मे पुरे कमावा सिधायो । पण कंगाल होइ
दिग्न आया ॥ तब गुण चंद्र दृणा दारमाया हो ॥ म ॥ २ ॥ दीतक हाल दरलायो । सु-
र्णा मुजने प्रप्य भरायो । मर्म वेदया नो पाया हो ॥ म ॥ ३ ॥ तब मे कह्यो गुण भाइ
। हिंवे हूं आस्य तिण ठाई । गमावु देदयानी गुमराइ हो ॥ म ॥ ४ ॥ धारो धन पाछो
लाय ॥ भा मे धाछण कहलावुं । नही तो पाछो नही आहुं हो ॥ म ॥ ५ ॥ गुण सुन्दी
नां पत्तो लगासुं । भी पुर राय राणी ने मिलसुं । एता कारज कर घर आसुं हो
॥ म ॥ ६ ॥ गुण चन्द्र मुज लभजाइ । ते वस्या से नही जीताइ ॥ वटा भूपत तिण
सुं हाया हो ॥ म ॥ ७ ॥ मे तिणरो पचन अपमानी । आयो निज पर दावित
कानी । आसा मांजी वीदरा जावनी हो ॥ म ॥ ८ ॥ भाविज पज समजाया । चल्वा-
ना राज बजाया । ऐर ब्रह्म ज्ञान स्थिपाया हो ॥ म ॥ ९ ॥ डिप्यो र्वा पुष्पां विद्याया

घात ॥ इण में जो खोटी हुंवे । तां साधां साधान ॥ १ ॥ मू माधू हू मडला । न री
 कीधो कोल ॥ धूतीमें दूती भणी । प्रगट । हुइ सद् पोख ॥ २ ॥ दूजा को धन लेबता ।
 जिम प पाइ सुख ॥ तिमही इणारो धन लियां । हर्पासी मुज मुख ॥ ३ ॥ घणा जीव
 संतापतां । इण नहीं कियो विचार ॥ तां कहो दुःखीयो कुण हुंवे । जोइ ईने निराधार
 ॥ ४ ॥ सहू को धरलो में लइ । इण न करूं सहू पेर ॥ तां सुख पावे आत्मा । ले धन
 जावुं धेर ॥ ५ ॥ ७ ॥ दाल १२ मी ॥ कमल दल लोचना ॥ यह ॥ बुद्धिवंत । मदन
 जी । गतां न्याय कियो इण पेर ॥ नु ॥ आं ॥ गंभीर धक्के कहे मदन जी । करां भुंइय
 अब महर ॥ बुद्धि ॥ १ ॥ वात गाची सहूडे जी तुमारी । प कुटिला जाग जेहर ॥
 वु ॥ २ ॥ सहू लाक तब कहें मदन से । करी ने उंची देर ॥ वु ॥ ३ ॥ प कुटिला नहीं
 दया ने जोगी । धन्य २ विप्र बुद्ध पेर ॥ वु ॥ ४ ॥ इण विना और काइ न जीरयो
 । ण पापणी री लेर ॥ वु ॥ ५ ॥ हमता जाणता जावुं टोणा । कोर देवता करे खेर
 ॥ वु ॥ ६ ॥ द्विये पहनी कुंदी करो पुरी । फिर न कर णपेर ॥ वु ॥ ७ ॥ वैश्य
 घमगा कहें नरमाइ । अब नहीं समू जूया जेर ॥ वु ॥ ८ ॥ गुणी काला सहू सहायक
 होय । महारा तुम करां खेर ॥ वु ॥ ९ ॥ मदन कह तुम मत घवरावो । प्रभुजी करसी

रंथर धांस्या हो ॥ घ ॥ म ॥ ८ ॥ इशो वचन देइ हम निकल्या । एक नांस तो गली
 या ॥ आज हमारा सुभाग्य जोगे । अचित्य आप इहां मिलियोगे ॥ व ॥ म ॥ ९ ॥
 निराम होइ परजाना था । इण सयरी हो आया ॥ नीचि जोतां आप दिग्याया । अति
 ही अणद पाया हो ॥ या ॥ म ॥ १० ॥ सफल भैहनत सुख उज्जल आज । आप हमारा
 परिया । सर्व काज थया औरभे धामी । आप जोगा सहु सिद्धा हो ॥ व ॥ म ॥ ११ ॥
 अलंभो किन्था आपने दर्जि । न्ह प्रताक्ष दिग्यावे ॥ आप जेसाने इसां नही छाजे ।
 अल्प हम मन अचे हो ॥ द ॥ म ॥ १२ ॥ दारद्रीने चित्तमर्णा परे । आप हमारे कर आ-
 या ॥ भूग नर्हा करन्धू पहलां परे । यणी मेहनत थी पाया हो ॥ व ॥ म ॥ १३ ॥ सदन
 यह तुलकहा । न मचि । अलंभो स्तित चडावुं ॥ कारण तुम जाण्यो नही जे वजयो । ते मे
 नाज जणावुं ॥ व ॥ म ॥ १४ ॥ तुम गया पीछे दिन भणो जोगे । मुज पुरो फरवा
 काना ॥ सानि थट थप्य रूपमें पेटो । नीरे लेवानी हामो हो ॥ वा ॥ म ॥ १५ ॥ अचित्य मुज
 ने फोइ उडावो । एक दाने चेटायो ॥ ते बटवुश नगन उड चाल्यो । जवंली चोर टायो हो
 ॥ वा ॥ म ॥ १६ ॥ तिरां पण एक कोतक निषयगो । एक दाह मजने जसकोरे ॥ नेचो रे

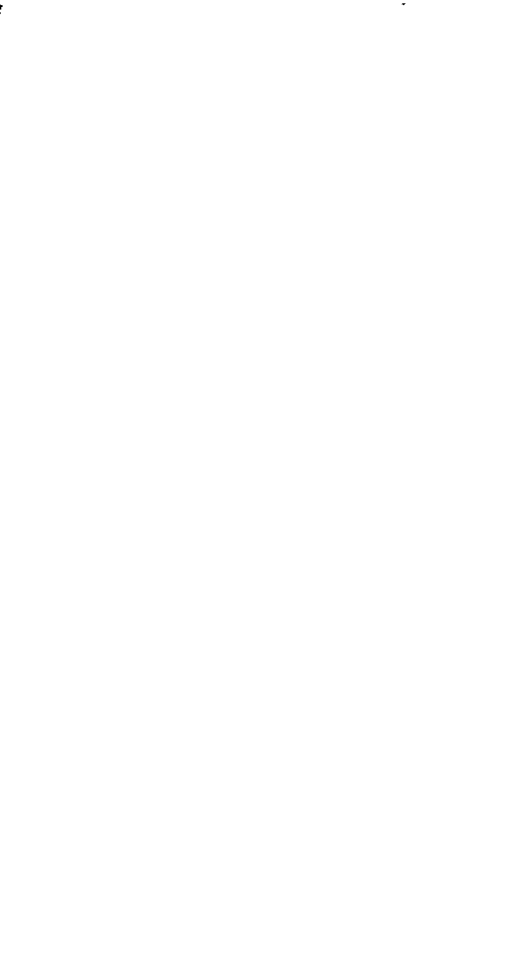

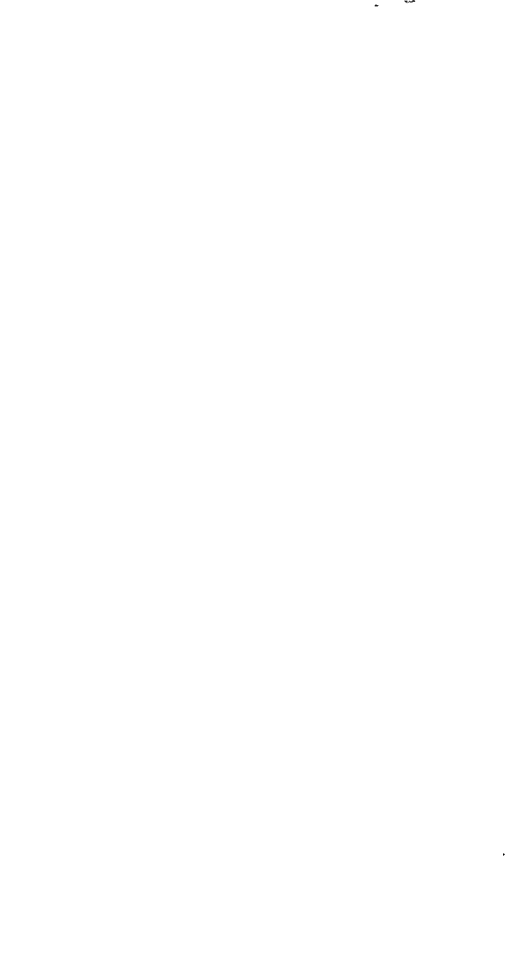

भाग ॥ गणों में भक्तगण ॥ अभिर्करी कररी करी ॥ ३ ॥ इस निमेष भक्त धर्म करी ॥
 गता द्रष्टव्य भार ॥ निरंता लार्गी पाठकी ॥ परणो किरपा उपाचार ॥ ४ ॥ मार्या
 रक्षा जोता हरे ॥ देवी गद धिण दाय ॥ आगल हटां होंसी किरप्यो ॥ इस चिंता घणी
 आय ॥ ५ ॥ ६ ॥ बल उ री ॥ वण जारा ॥ सखी पणीयां भरण कैसे जाणा ॥
 गद ॥ नम सुणीयों पात हमार ॥ नही कीजे विनर विचारि ॥ आं ॥ देवी सुन्दर रूप
 घणा ॥ गाले श्रृंगार सजाइ जी ॥ आद नपुरेन झणकारी ॥ नही ॥ १ ॥ कुँवरों स-
 न्मुख टाही ॥ मोह अंगो पांग देखाही जी ॥ बोलें अतिही करी लाचारी ॥ नही ॥
 २ ॥ हं विरग घनेरी धी दाजी ॥ सीर्या संभोग जल करी राजी जी ॥ विलसो सुख
 हठा गरमारी ॥ नही ॥ ३ ॥ तब कुँवर नरमाइ बोलें ॥ देवीकी खटपट खोलेंजी ॥ धं
 हं दूध अन्ननारा ॥ नही ॥ ४ ॥ महा दुर्गन्धी हम काया ॥ यह उदारिक लन पाया
 नी ॥ मल मूत्र अधुर्ना र्की पर्यारी ॥ नही ॥ ५ ॥ बली क्षिणिक भोगेछे सहारा ॥ कि-
 म लज्जामा मन भारी जी ॥ किन्त्यो देखा गया छो मोहारी ॥ नही ॥ ६ ॥ देवी कहें
 ७ ॥ मन में गुणान् ॥ नह अधुर्ना पणो निघारंजी ॥ सागे वणावु देव जितारी ॥ नही ॥

७, नान्या मृदा होय ॥ ४ ॥ दे दंड जोनी न नमो। आया नज आगार ॥ ६८ ॥ रात्रि
 नाया। दृवा दिव तेंवार ॥ ५ ॥ ० ॥ ढाल १२ ॥ भी ॥ लालना हो राम रुप कीधो
 मला ॥ यह ॥ श्रोना हो। पुण्य थकी इच्छित फले। अभी नव वस्तु पाय। श्रोता हो।
 पुण्य शार्ता सदनंजी। कार्य करवा उमाय ॥ श्रो ॥ पुण्य ॥ १ ॥ कन्क सुन्दरी कर
 ज्ञान। प्रभं प्रकाशो श्रामा ॥ श्रो ॥ उताचल दीसे चणी। किहां जावा को काम ॥
 श्रो ॥ पुण्य ॥ २ ॥ यहां थी जोजन दादगे। जावो पूनम शाम ॥ श्रो ॥ तव प्रेमे
 भगं प्रमला। गतां क्षिणनो काम ॥ श्रो ॥ पुण्य ॥ ३ ॥ गगन गामनी सार्धिये। वि
 या न मृज पाम ॥ श्रो ॥ इच्छित स्थान पधारीये। नही देखीये दास ॥ श्रो ॥ पुण्य
 ॥ ४ ॥ विद्या एही साधन करी। तत्क्षिण हुइ ते सिद्ध ॥ श्रो ॥ पुण्य पसांयी जीव
 नं। दृश्य नही कोइ सिद्ध ॥ श्रो ॥ पुण्य ॥ ५ ॥ पुनम को दिन आवीयो। शितम
 भर्ता काम ॥ श्रो ॥ विद्या प्रभावे निपाइयो। कनकावतीये विमान ॥ श्रो ॥ पुण्य ॥
 ६ ॥ वंच घुमंट रदातणा ॥ मुवर्ण स्थंभ सुचंग ॥ श्रो ॥ पुतली या सजी नाचती।
 चिन्त त्रिचिन्त वहु रंग ॥ श्रो ॥ पुण्य ॥ ७ ॥ सयनासन स्थान जुहुवा। भोजन जलका

अथ चत्वारः ॥ १ ॥ २ ॥ तत्र विनाश नो नोच उक्तयोः । पाण्ड कथन
॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ १५ ॥ नाम मुर्खी निज अमक्या मदनजी । भिटायें तस मंचोर्ध ॥ मदन हू तु-
म लया आयो । मन ससजो ते दोर्यो ॥ म ॥ १६ ॥ जन्दी निवलो मुकाने बाहिर ।
म न पार्यो आयें ॥ पोली संदी मुण विसाद । हयें उमाले वतलावे ॥ म ॥ १७ ॥
म न जगावर जेवें सो तुम । महार कारण आया ॥ धन्य भाग्य आज दुःख गयो स-
व न्याय पा दर्शन पाया ॥ म ॥ १८ ॥ तनुक्षिण दोडी बाहिर आइ । दान्याने देखे
म न्याय ॥ दूख मंभार्यो दीयो उ मंभायो । नेणा नीर वहाइ ॥ म ॥ १९ ॥ तुम्ही ज-
म न न दह्याड । मच्छ मद्र पहराइ ॥ वहे अत्र किंचित् जरमत राखो । जागी को
म न न कोइ ॥ म ॥ २० ॥ दोनिको करमही मदनजी । विद्या मन में ध्याइ ॥ उड
म न अर्धज्य दोभायो ॥ मुख्य निहें पेटाइ ॥ म ॥ २१ ॥ विद्या वले विमाण चला-
म न म न भे भ्यायाड ॥ नीनी ते मन आनंद पणरो । आज सहू कंद हूट्याइ ॥
म ॥ २२ ॥ दुखीने दोनो मोने मदन को । दीधिन यां दीयाइ ॥ निज २ वीती वा
म न म न दह्याड ॥ मदन को धाड ॥ म ॥ २३ ॥ जिजे जे जे होवे रचना । ते मुण-
म न म न दह्याड ॥ मदन को धाड ॥ म ॥ २४ ॥ मदन को धाड ॥ मदन को धाड ॥
म न म न दह्याड ॥ मदन को धाड ॥ म ॥ २५ ॥ मदन को धाड ॥ मदन को धाड ॥

वं । आप्या पुण्य विद्याल ॥ १ ॥ पूछे मदन कैवरी धर्मी । अन्य मुक्ता ने मिला ।
 मुज नाम किम सांभयो । कुँवरी कहे दारमाय ॥ २ ॥ राय आंगण में मंगल ।
 यमो तात ने पास ॥ खे मुज मन मोहीयो । सुणी पुण प्रकाश ॥ ३ ॥ निदि नोन
 तप क्रियो । धीजा तात समान ॥ प्रनज्ञा ए माहेरी । पुरसी श्री भगवान ॥
 जन हेवे आप्या । दुःख में मुख ते आय ॥ सहायतापण तेही वं । ४ ॥
 धी रराय ॥ ५ ॥ ॐ ढाल १५ मी ॥ सुमत का साहेवार ॥ यद् ॥ गुण्ड नर सांभ-
 या । मदन दा पुण्य चडता दिन कार ॥ आं ॥ भद्र सेण पूछे तदा । अब कहो आप
 रसतन ॥ दामासात किम पाभीया । दो मास बिदां वारतंत ॥ सु ॥ १ ॥ मदन कहे हिचे
 भिन्नो । सहें न्हारा सहु ढाल ॥ पुर पयठाण बीडो मद्यो । लेजा कुँवरी निकल्या
 तेजाल ॥ सु ॥ २ ॥ भटक तो आया तुम कने जी । तुम वताइ मुक्त ॥ ते करवा
 लो दल्यो डी । होया वयण धी मुक्त ॥ सु ॥ ३ ॥ काम देव ने मंदिर जी । कि-
 र्नायां मिली मोय ॥ तिण पंढी नीर मंगायो । हं आगे चल्या खुसा होय ॥ सु ॥

दुलाल ॥ १६ ॥ चामाण जाण १५॥ दूसरा जा । करा रक्षा मल हल ॥ चाइ वठा
 माप ने र्जा । सील गुण धामल ॥ च ॥ १७ ॥ सहू घडार्ह करे मदन की जी । अहो २
 गुण भेदार ॥ यः सही दुःख नष्ट किया । जे लाया राज कुंआर ॥ च ॥ १८ ॥ तेतले
 राजिद आर्धाया जी । हय निशाण घुराय ॥ धीमांण आदी ऋदि देखी । अश्वर्य अतिही
 पाय ॥ च ॥ १९ ॥ ए ज्वेरी के देवता जी । पुण्य प्रवल नर एह ॥ हम मन में अनु
 मादता र्जा । परता अधिक केह ॥ च ॥ २० ॥ सहू जन ने मध्य धी जी । आवे श्री
 नृपाल ॥ अमोल हर्षानंदकी ए । भारी पत्रे दाल ॥ च ॥ २१ ॥ ॐ ॥ दुहा ॥ नर
 धर आया देस के । मदन पणा हर्षाय ॥ दोही सामे आर्षिया । नामिया छली २ पाय
 ॥ १ ॥ राजा वंदे लगार्षिया । आणी अधिक केह ॥ धन्य ज्वेरी तुम भणी । कियो
 उपकार अछेह ॥ २ ॥ अहो नरोत्तार सेहता । सूर वीर सिरदार ॥ असक्य कार्य तुम
 कियो । हुयो मुजपे अमार ॥ ३ ॥ कर जोडी मदन भेणे । मुज में दाकी न कोय ॥
 आप दृषा प्रसाद भी । सहू सह कामा होय ॥ ४ ॥ सेवक याग्य सेवा करी । नही दण
 म अमार ॥ सुर्गा नर्षादी हर्षिया । धन्य २ रक्षा उच्चार ॥ ५ ॥ ० ॥ जाल १६ मी ॥
 र्भो जिन अजित नमु अय फारी ॥ सह ॥ धन्य २ मदन उच्चार । सह । अज ॥

विराह हीयो दर्शाय जी ॥ धन्य ॥ २ ॥ प्रेमोत्सुक नय लीनी खोला म । चुचकारी धर
 प्रन जी ॥ आज सकल दिन वाइ हम छे । तुज शीठां पाया क्षेमजी ॥ धन्य ॥ ३ ॥
 रूपवर्ता कहे आप विराह थी । हुं तड फडती दिन रेन जी । मोटो उपकार जेवरी को
 छे । मिलाया मुज ने सेण जी ॥ धन्य ॥ ४ ॥ मुज काजे यां दुःख सहो घणो । कह
 र्मा मह भद्र मंण जी । अब जाडं माता जी पासे । दरसणे तरसे नेण जी ॥ धन्य ॥
 ५ ॥ उर्दा ननुक्षिण आइ जननी कने । प्रेमे लागी पाय जी । उटाइ ली खोल माहीं
 । प्रेमे हिये चिपकाय जी ॥ धन्य ॥ ६ ॥ नेणा नीर न्हांखती बोले । करी अचंभो मात
 र्जा । थंडा मानरे माइ वाइ । सुखयो सहु गात जी ॥ धन्य ॥ ७ ॥ किहां किमगाइ
 रर्दा किहां किम । सहो दीसे घणो दुःख जी ॥ कुँवरी कहे माजी मुज दुःखडा । किम
 कह वाचं मुज जी ॥ धन्य ॥ ८ ॥ उडा मंखसे लेगयो जोगी । राखी महानिरी नांय
 र्जा ॥ अहो निश एकली झुरती रहती ॥ ते पापी नित्य सताय जी ॥ धन्य ॥ ९ ॥
 धन्य २ जेवरी र्जा तांड । मुज काज भन्या प्रदेशजी ॥ महा कष्ट सहो सुखी करी मुज ॥ हुं

वरुण न भुं रंता जी ॥ धन्य ॥ १० ॥ सहेल्या धेरी वाइ ने आइ ॥ मधुर वचने
 धनः भुं जी । सज्जन भेले हवी होइ । मास दुःख दूर कराव जी ॥ धन्य ॥ ११ ॥ शुभ
 भद्रं भाषाये नारायणि । सह सज्जद सजाय जी ॥ पृथण मयंगल मदन ने भुएन । वेढा
 आमार साय जी ॥ धन्य ॥ १२ ॥ मध्य घजारे होइने चाल्या । देखण प्रजा उमाय जी
 ॥ भाग हाट हवेल, सांदणी । नर नारां भी भराय जी ॥ धन्य ॥ १३ ॥ मदन तणा
 भुज सह न भुव । राजास नरवर धीर जी । महा कीकट काम केसो उठाये । त
 भा । धंभाये सीर जी ॥ धन्य ॥ १४ ॥ उत्तरा आइ राज सभा भे । सिंहसिंघ वेढा
 राय जी ॥ मदन हे. खेरा पास वेढाये । अरी गया शरमाय जी ॥ धन्य ॥ १५ ॥
 भर मभा टाभ ठिकणो देठी । महीला पडदा माय जी भद्रसेण उभो होइ वंले ।
 भुज । भद्र भुन लाय जी ॥ धन्य ॥ १६ ॥ नक्षत्र धीतक जेवरी जी को । जे हुर्यो पट
 भाग माय जी ॥ सुजावा जेसी यात हे साहेव । तिण भी कह्या चाय जी ॥ धन्य ॥
 भद्र भद्रन वर एकप्रता धी । जोगी विद्या प्रभाव जी ॥ उडा लेगयो रुपवतीने
 धरा भ रारो डिपाय जी ॥ धन्य ॥ १८ ॥ मदन जी कीडो प्रद्यो जारे । भे गयो

१६ ॥ सुष्मा जुक्ता कष्टा ज्वरा न । त नया आन चाल जी ॥ व व समजाह सुख लया
 । राजा हुया परण्या नार जी ॥ धन्य ॥ २० ॥ बड ने धर्दा उडगया दूरा । सरतो
 मनुष्या छाडाय जी । करमाती जोगी मिलिया । सुवर्ण पुरुष निपाय जी ॥ धन्य ॥
 २१ ॥ पाछा आया विद्या पाया । विमाण केरीगत जी ॥ हम ने छोडाय जोगी हराया
 । इहां लाया देयो सत जी ॥ धन्य ॥ २२ ॥ चमत्कार सह हृदय पाया । सुणी मदन
 विनन जी ॥ धन्य कार सह मुख्य धी निकल्या । ए नर महा पुण्यवंत जी ॥ धन्य ॥ २३ ॥
 वर्दा बघाड दर्ना मीठाह । वृत्य जय २ कार जी ॥ दाल सोलनी कहे अमेलख ।
 पंचम मंद मझार जी ॥ धन्य ॥ २४ ॥ ७ ॥ इहां ॥ शभा वरकास हुइ तदा । नपत
 आज्ञा लेय ॥ आया मदन दुकान निज । सत्कार सह देय ॥ १ ॥ सुर्ना मार्दा संतोषी
 या । महु जन पाया सुख ॥ मालक पुण्यवंत पार्थिया । धन्य २ कह मुख ॥ २ ॥ वकु
 र्नाम दंड मदनजी ॥ क्रम कर सह संतोष ॥ गुण सुन्दरी ने मिलण । उटीया मंगल पाप
 ॥ ३ ॥ आया हवेली आपणी । नफर दियो सत्कार ॥ धन वचने संतोष ने । पुछा
 न्ह मसनार ॥ ४ ॥ जिस आंण छेडी गया । तिमही सब मुख मांय ॥ वंदेवस्त पुका
 ना । २४ मणी माल पाय ॥ ५ ॥ ७ ॥ दहा ११ मी ॥ इंडारे आंवा आंवलीरे ॥ यह ॥

कें प. काज ॥ २ ॥ आह हवेली ने विषे । मूर्ख रुप धणाय ॥ हैसता रमता कुंवरी कन
 । पडया मदन जे जाय ॥ ३ ॥ मिथ्या लोपे गण्य भी । सुशी कियो तस मन ॥ फिर
 कर भाज मुज काम छे । आस्युं काल के दिन ॥ ४ ॥ गुण सुन्दरी कहें मूरल्या । धार
 छे किन्तो काज ॥ तय मूर्ख कहें सांभलो । कहूं हूं तजेन लाज ॥ ५ ॥ ॐ ॥ ढाल २ जी
 ॥ कर्म नर्णी कथनी रे किहां जाइने कहूं ॥ यह ॥ इणहीज नगरिरे मांये रहे । प्रभुन
 धन नामे एक सहू कारजो ॥ धन धान धणो छे तस परने विषे । राजा परजा सहू देव
 सत्कार जो ॥ सुणिषो मदन जी चरित्र करे छे केहवा ॥ आं ॥ मदन नामे नंदन छे एक
 छे तहन । रुपनेतो अतिधणो सोभाय जो ॥ बोलणरी कुछ धुख नहिं छे तहन । नि-
 णर्या प्रीति धरी कोइ न बोलाय जो ॥ स ॥ २ ॥ मंत्रयादिये हरण करी राय पुर्खा का
 । निणर्या उपज्यो राजा प्रजाने खास जो ॥ धडिो कर्यो पुखी लांचे जे माहेरी ॥ परणा
 र्थो हुं तही कुवरी तास जो ॥ सु ॥ ३ ॥ सेठ पुख ने मदन बोडो झेलीयो । पर देशे कि-
 र सहन कर्यो धणो दुःख जो ॥ सोधी लाया राय पुर्खा प्रवास थी । निणर्या पाया राजा
 परजा सुख जो ॥ ४ ॥ वचनानु सारे परणाये राय पुर्खा का । दोनो घरसे मढीयो ह्व

हुकम जो ॥ चौदवणी ने परणी लावू लाडी भणी । आज रातरा मजा देयांगा हम जो
 ॥ सु ॥ १३ ॥ हम कदी कहे हंसे तेतो घणो । गुण सुन्दरी ने हांसी आइ अपार जो
 मथ्यो मार छुटी गणा ए सह । कोइ तमाशो जेवण जावा विचार जो ॥ सु ॥ १४ ॥
 लग लक्ष्म तो छुटी कोडी जिज्ञा नहीं । होवा जावे सेट सुत धी अधिक जा ॥ लपरा-
 या सर्गयो ए इहां रेइ करी ! मुज भरमावा घात घणावे टीक जो ॥ सु ॥ १५ ॥ कहे
 मदन ते जाधारी इछा जिहां । पण मत जाजे दूरो प्राम ने छेड जो । प्रांत येगो आज्ञे
 भोजनने इहां । छूट तणी मत लगावे अंग खांड जो ॥ सु ॥ १६ ॥ सुणी मदन जी खु-
 दा हुवान कूदता । उत्तर्या मेई नांचे तिणही धार जो ॥ चिते कला तो जमी छे प्री
 महासी । अजु लगण नहीं ओलखे एह लगार जो ॥ सु ॥ १७ ॥ भेष बदल ने आया चल
 दुकान पे । लगया अपणे कास करण ने मांय जो ॥ ढाल दूसरो कही ए छटा खंडकी ।
 कहे असोलख कपट किम प्रगटाय जो ॥ सु ॥ १८ ॥ ७ ॥ दुहा ॥ मदन आपो छिपा-
 वा । रवी पश्चिम छिपाय ॥ अन्यकारके व्यापता । की रोदानी झलकाय ॥ १ ॥ दुखहा
 बाणिपा मदनजी । सर्जाया सह सिणगार ॥ रयण मुगट प्रग मग करे । मोड जरी जर-
 तार ॥ २ ॥ की लंगी तुरी दिस । कुंदल चौकडा भजन ॥ प्रात कही ॥ ३ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 वाणिजा उपो राजान ॥ ४ ॥ उत्तम गयंगले वंटीया । छत्र चमर हुलाय ॥ ओपता
 छन्द निम्ना । रूप गुणे सोभाय ॥ ५ ॥ ॐ टाल ३ जी ॥ आवे वर लटकं तो ॥
 दनारं मलगाज ॥ यह ॥ आवे वर गुणवंतो । मदनजी समान रूप गुण सोहंतो ॥ आं ॥
 गय गयंगला रुढ हुवा जी । सोहे इन्द्र समान ॥ वरोवरीरा । सोभंता जी । जानी
 मिन, गर्वा जान ॥ आ ॥ १ ॥ केह गज गाजी रथे । केह मुख पाले हे सवार ॥
 पाय, निणगारिया जी । जाणे असर अवतार ॥ आ ॥ २ ॥ वन्ही रोशनी ते जधी
 । निम नयो उच्यो भान ॥ नाच रंग कहू विधना । वंदी जन गावे गान ॥ आं ॥
 ॥ ५ ॥ आगम नर परवर्षा जी । चाल्या मध्य वजार ॥ चालो रायवर जोइये । इस
 ॥ ५ ॥ नरनार ॥ आं ॥ ४ ॥ क्रांती गुण जो मदन का । सहू जन जनी कहे हे
 ॥ ५ ॥ मय मुन्दरी सी भायवंतनी । जग नारी नहीं अन्य ॥ आ ॥ ५ ॥ इस अनुक
 ॥ ५ ॥ आया । गुण मुन्दरी मेहल पास । ते पण उभी थी गोख में फांइ । देवण
 ॥ ५ ॥ आं ॥ ६ ॥ तिहांड आइ उभा रखा जी । कता सह जन खेल ॥

॥ अहो मर्द। मा। मुनं एह ॥ इम हिमा ऐ निश्चय कियो। एनो मय नही संदेह ॥ आ ॥
 ॥ अह सय दिव्य पहनो। वंठयो किन्यो हुंसीयार ॥ अह मोहनी मूर्त्ता ऐहनी।
 अह मग्ना सिणयार ॥ आं ॥ ९ ॥ साची प. पणो मर्हा जी ॥ इहां राय ही धीय ॥
 ना विम मूर्त्त जाणिये। अती अश्चर्य उपजे जीय ॥ आ ॥ १० ॥ देखो जेवें नही मुज
 मर्फी जी। वंटा मुख फेराय ॥ आज कयट से जार्णायो। मुज आगल दोग वणाय ॥
 आ ॥ ११ ॥ जय आवे मुज साम ने प.। तब वणें कंगाल ॥ गेली वानां वणाय ने।
 भुम न उपजने जंगाल ॥ आ ॥ १२ ॥ आप वण वंटा राजर्वाते। मुज न प्रकाउयो
 भद ॥ न्हं भांड परणार्वाया। हाहा देखो दगां प. वेवद ॥ आं ॥ १३ ॥ हुंनो जाय नी
 मूर्त्ता प.। एनां गुण भंडार ॥ नय कला गुण मरु धो अर्थका। हुं चुकी निरायार ॥
 आ ॥ १४ ॥ गयो परपंच इण टेट्या। मुज लायो इहां भरमाय ॥ वंटाइ छे केदमा
 ॥ म. किम्यो लियो अन्नाय ॥ आ ॥ १५ ॥ आज दान करो मुज वने जी ॥ सेठ को
 तुम भद ॥ राय मूना लायो हुंने। तेनो सत्य इणारो कयन ॥ आं ॥ १७ ॥ कुटम्य
 म. ॥ १८ ॥ क. मयो। इण लाया छे मांस। ते सब कलाभात ऐनी छे। आज पडयो
 पडाया ॥ अ. ॥ १९ ॥

निदान आंचे लंगार ॥ मदन चरिष संभारीने । एतो अर्थ करे उधार ॥ अं ॥ २० ॥
प्रभते नो आचमी । तव परस्सुं पुरो पजीत ॥ क्षिण २ उटने जोयती । निधा पुरी
होय क्षिण गीत ॥ अं ॥ २१ ॥ क्षिये वरात मदन तणी जी । पर्वोती तोरण जाय ॥
साम् चनाड तांय लिवा । और कीधा सह उपाय ॥ अं ॥ २२ ॥ आरण कारण सांच-
र्थ । दीर्घा चंपती जोंड मिलाय ॥ असोल ढाल तीजी कही । जोवो पुष्य तणा पसाय
॥ अं ॥ २३ ॥ ७ ॥ दुहा ॥ कंच्या दान तणे विये । दीर्घा आधो राज ॥ ह्य गय रथ
पायन, सर्दी । राज के युक्तो साज ॥ १ ॥ संतोष्या सह लोकने । योग्य करी सत्कार ॥
न्यान आया संलभे । क्षिये उभरा ते प्यार ॥ २ ॥ आनंदे निशी अतिप्रसी । प्रगटि
गा दिनकार ॥ चंदी जन वरदावली । सुणी ने जायया कुँजार ॥ ३ ॥ जाचक ने संतोषी
गा । र्दीधा जन प्यवहार ॥ भुषी हुद भोजन करी । करे मदन विचार ॥ ४ ॥ राते
जाया मज भरी । क्षिणो उपज्यो तत मन ॥ क्षिये मजा मिलिये जद । इस करी चिं-
नन ॥ ५ ॥ ४४ ॥ दाल ५ थी ॥ ओलंभे मत वीजो ॥ यह ॥ ओलंभो खरो दीजेरे
मनन ओं ॥ अं ॥ महा पुण्यदंत मदन ते वारे । आया हवेली मझारे ॥ मूर्खको नीचे

॥ ओं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णार्चनम् ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ ७ ॥ दाल ५ मा ॥ सपूजान वदना ॥ निज देश जाया चित
मज हांचे । राजाजी पास आवेजी ॥ प्रेम नभी पिघार दरदाचे । निज देश जाया चित
हांचेजी ॥ म ॥ १ ॥ इस सुणी राजाजी करमाये । जावण चित किम चाहजी ॥ इहां
रां करो दृच्छित कासा ॥ कृण हयो तुमे दुःख दाह जी ॥ म ॥ २ ॥ आमी आप
दुपार्का छायां । दुःख नहीं मुजने लगारोजी ॥ स्वजन मिलण
अति चित चहावे ॥ ते पण करे हे संभारोजी ॥ म ॥ ३ ॥ स्वजन धी मिल पाडोआंसु
। धांडाह कालके साहजी । अन्य कार्य मुज मार्गे वहुला । दो आज्ञा हित लाहजी से
॥ म ॥ ४ ॥ अतिहट जाणी दीनी आज्ञा । मेहलां माही आया जी ॥ रुप सुंदरी से
करे मयें ॥ हुं देश जावुं काम सायाजी ॥ म ॥ ५ ॥ नेणा श्रुत हो कहे प्रेमला । या
कर्म वात सुणाहजी ॥ किस्यो देश आपरो नहीं जाण । या किस्मी मन आह जी
॥ म ॥ ६ ॥ मदन कहे हुं हुं प्रेदशी । वेपार काजे आयाजी ॥ माता पितादी सहू हे
नार । इहां सहू सुख पाया जी ॥ म ॥ ७ ॥ मिलजारी मुज उमंग वणेरी । जरूर
पक्या जायुं जी ॥ तुम इहां सुख माहे रहिये । थोडाही दिन माहे आसुंजी ॥ म ॥
८ ॥ अति अमह जावणरो जाणी ॥ त्रिया कहे कर जोडीजी । मे पण आपरे साथ

[illegible]

आप्त । कर्म मृग दृष्टव असमानी ॥ दुष्पा कसीने दुःख गमाया । धनदा तप गमाय ॥
नन्ता नन्ता मानी ॥ म ॥ ९ ॥ सुवर्ण रूपा को कंके नाणो । जोइ मोर सोनानी ॥
न लुत्ता आनंद पावे । कांइके मिले रुपानी । नदीव जिम लेवे मानी ॥ म ॥ १० ॥
अन्य दा को दह कगमनी । दालत को खीरानी ॥ निर्भगीने होवे रुपैया ॥ इम कीर्त
पभमानी ॥ यान बहु लोकों जानी ॥ मं ॥ ११ ॥ निमित्त प्रकाश करे केइ आगे । केइ
न । रत्न नानी ॥ भोजन वख कलु न लेवे । निर्लोभी गुण खानी ॥ साक्षात देव
समानो ॥ म ॥ १२ ॥ गजार्ज पण सुणी परसंस्या । आया कोइ ब्रह्मज्ञानी ॥ भूत
सोमना ॥ वडे चान्ता । हम कर आया ऐछानी । वात भूप ने मन मानी ॥ म ॥ १३ ॥
निन नय गुन चंद्र सित वामन । कह गया तेही ए जानी ॥ ब्रह्मचारी मुज वात वता
मो ॥ १४ ॥ न पण मन हर्षानी ॥ म ॥ १४ ॥ दोनोइ आया यथा विधी
मो ॥ १५ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ १६ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ १७ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ १८ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ १९ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २० ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २१ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २२ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २३ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २४ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २५ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २६ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २७ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २८ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ २९ ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी
मो ॥ ३० ॥ तज पुंज्य जोगी जो हर्षया । ब्रह्मचारी पहचानी । तजी

[illegible]

न्य २ ब्रह्मचारी जी । ज्ञानी गुणी सुख कार ॥ १ ॥ मांस घणा धीवी गया । च्यारी
 ननु जा र्वाजोत्र ॥ नेह तो अब भिलावसी । ब्रह्मचारी संयोग ॥ २ ॥ हाहा धन्य दिवस
 यह । इरा मन अति उमंगाय ॥ क्षिण जावे कर्मा समी । खान पान
 विमगाय ॥ ३ ॥ अग्रमादी सुभटने । नदी कंट वेढाय ॥ सावध रह्यो
 ज्ञाना रह्यो । रक्त हज रथंभ आय ॥ ४ ॥ नीकाली तल्लेक्षण लह । दीर्जा वयाह मुज
 ॥ दारिद्र्य करी । देस्युं द्रव्य कह्य तुज ॥ ५ ॥ ॐ ॥ लाल ७ मी ॥ श्री अभीनंदन
 दाय र्वाकंन ॥ यह ॥ हिंवे मदनजी निशा पड्याधी । कोह पास नही जेयजी ॥ मंख
 माभन कां मित्रम करीने । पुरमें गुप्त चल्या सोय जी ॥ हिंवे ॥ ६ ॥ सागे मदनको रुप
 बना ॥ पद्म मार्ग पर आदजी ॥ स्वाती खानन ने पंग लग्यो । पोतानो नाम जणाय
 ॥ ७ ॥ हिंवे ॥ ८ ॥ अचानक रादनने जोह । दंपती अश्वर्थ पायजी ॥ प्रेमें उभराह गोद
 चरण ॥ ९ ॥ पद्म आश्रु दहायजी ॥ हिंवे ॥ १० ॥ अहो बल्ल अन्वी किहांधी आया ।
 ॥ ११ ॥ कालजी । धरं धियोने हम दुःख पाया । चुगे मोहणी झालजी ॥ हिंवे ॥
 ॥ १२ ॥ गहन नां नुज इहांह रहीयो । चोक्स कीधी अपार जी ॥ पण तुज पत्तो किहां

में वणादं । देव शक्त प्रभाव जी ॥ साटा कष्ट लहंन वणाथ ॥ पण्डित दे-
 ॥ हिचे ॥ १५ ॥ पट जडनरी विध वताइ । दीनो मदन ने संभलाय जी ॥ इच्छित दे-
 खो मदन हर्षया । मन मानी वस्त पाय जी ॥ हिचे ॥ १६ ॥ खाती खातणर पाय प्र-
 णन्या । कहें मिलम्युं पाछो आय जी ॥ हिचणां काम उतावल को मुज । शिष्य चल
 आंग जायती ॥ हिचे ॥ १७ ॥ दोन्य पडावने स्थाने आया । सुन्दरी भणी जगायजी ॥
 नमर्का उर्दा देव मदनश्वर । आदर दे हर्षायजी ॥ हिचे ॥ १८ ॥ इण बेला किहां थी
 पयार्या । नदन कहें नुणो वात जी ॥ सह उपाय करी हूं आयो । तुम माविन घणा च-
 तानर्जा ॥ हिचे ॥ १९ ॥ वेढो चम अर्वा इण खंभ माही । देवु में नदी भें वहायजी ।
 नान नमारा नैरे वेढा । कहाडी लेसी तुम तांय जी ॥ हिचे ॥ २० ॥ पूछ तो कहजो
 नय हरी मुज । गार्वा घणी सुख मांय जी ॥ हूं सूती थी जागी इहां आइ । और न
 जोग कांय ॥ हिचे ॥ २१ ॥ सह विद्या भली पर समजाइ । दीनी खंभेसोवायजी ॥
 कन्या मुग हूँ देव करमात । कुट्य मिलण ने उमायजी ॥ हिचे ॥ २२ ॥ गंभ भीडी-
 य, कन्या गर्जित नय । मरीता ने तट आयजी ॥ युके वहाइ दीयो ते तत्क्षिणे । अमा

[illegible]

गिणतीमें आइ जी ॥ बहु मांस भरमाइ । ता भा भगट कायाइ । आनंदे दिन मुज-
 हु । गंगा पति पयाइ ॥ बुद्ध ॥ २० ॥ निज २ स्थाने सह सुखरेइ । आनंदे दिन मुज-
 रंहुनी । वाट जमाइनी जेवे । ढाल आठमी होवे । अमोल पूष्य थी सोहवे । खन्ड छ-
 रं मयि ॥ बुद्ध ॥ २१ ॥ ॐ ॥ हुहा ॥ पुरमें पसरी वरता । साक्षात भगवान ॥ ब्रह्म-
 चरार्जी अवीया । त्रिकाल का जान ॥ १ ॥ बुलाइ राय पुखीने । वर्ष दिवसेने मांय ॥
 दर्शना या जमाइने । ते पण रहसी आय ॥ २ ॥ तिणही पुर मही वसे । धन्ना नामे
 गाहा ॥ रंभा मंजरी तस घेर । रहे करी निर्वाह ॥ ३ ॥ तिण पण सुणी ए वारता ।
 मनमें अति उमंगाय ॥ पृछं ब्रह्म ज्ञानी भणी । देसुज पती वताय ॥ ४ ॥ अवसर ए
 उत्तम मिल्यो ॥ जेव् महारा भाग ॥ इम चिंती अइ तुरत । धन्ना गाहा पण लाग ॥
 ॥ ५ ॥ ढाल १, मी ॥ अरिक्का के मन्दिर के मांय ॥ यह ॥ पूर्व पुण्य संयोग । अचिं-
 त्या जोग जमे ॥ आं ॥ रंभा मंजरी आइ धन्ना जी पोसे । कर जोडी ने नमे ॥ अचिंत्यो
 ॥ ६ ॥ भे सुण्यो तात जी ज्ञानी यहां आया । वक्ष देवालय रमें ॥ अचिं ॥ २ ॥ वि-
 कालकी वात प्रकाशे । मिल्यो जे मनगेमे ॥ अचिं ॥ ३ ॥ कृपा करी मुज तिहांले चा-

॥ २८ ॥ अहं २ शक्तिः महि मुक्ता दाता । इम कभी चरंवार नम ॥ अ ॥ २९ ॥ माया
रूप र द्विद्यो मुक्त उपाय । इम कहता गया निज धर्म ॥ अ ॥ ३० ॥ परस्परं मुक्त प्राप्ति-
भा गार्हा । रंभा रह अर्थादमं ॥ अ ॥ ३१ ॥ अण द्विती मिली पहली परणी । स
दम मन हर्षमं ॥ अ ॥ ३२ ॥ दाल पट खन्ड नवमे सवरी । आइ असोल सह रमे
॥ अ ॥ ३३ ॥ ८ ॥ दूता ॥ मदन बुद्ध परपंच धी । जमाया सह काम ॥ हिचे ते सह
गुण । शर्मा मन मे काम ॥ १ ॥ चमत्कार सह प लयी । अश्वर्य पाया अपार ॥ नर
भा सिद्धिगा परी । असया द्रव्यार ॥ २ ॥ ब्रह्मचारी कहे सुखी रहो । हम जावां निज
वाम ॥ चरनार्हा मार्गे उदया । सह रहा अश्वर्य पास ॥ ३ ॥ देव वैकुण्ठ सिंघाड पा ।
॥ ४ ॥ अश्वर्य पुषार ॥ गुण उन्नत पर गया । परसी बात ते वार ॥ ५ ॥ उत्तरी मदन
जो वन निव । मूल अरु प घणाय ॥ आया निज दोन्या विषे । जो सह जन हर्षाय
॥ ६ ॥ ७ ॥ दाल १० भी ॥ कोन द्विदास आपे पवन सुत ॥ यह ॥ देखी सब सुख
॥ ८ ॥ ९ ॥ मदन नृप देवी ० ॥ अ ॥ दोन्य नजाइ चले मदनजी । जय नगार सुराय ॥

एक मुकाम पर्यं रसतेमं । श्रुपुत्रके दिग् आये हो ॥ म ॥ १ ॥ पूर्वके वाग मांही उल-
 रिया । तत्राल नृप देठाये ॥ मे द्रोह आये दीनी वधाड । पयटाण पुरके वंथाये हो
 ॥ म ॥ २ ॥ मे आये बहु टाट पाट से । सुणी भूप हर्षाये ॥ कर्मा सजाद दान्या इ-
 पत्ता । पुर रग देग सोभाये हो ॥ म ॥ २ ॥ चाल्या वयाया नृशर्दा बहु । पुर जन अधिक
 उमाये ॥ देवां कैमा राय जमाद । जे ब्रह्मचारी वनाये हो ॥ म ॥ २ ॥ महश्वागम
 अभिमन्या वागमे । भूपती मदन देखाये ॥ आनंद चउ नल प्रफुलित । मदन आसण
 न । पाये हो ॥ म ॥ ५ ॥ द्वेजो मिलिया नमीने प्रणम्या । हर्षधी हृदय भगाये ॥ कहै
 नृप आर दर्शन चाहानो । ते आज पुण्यसे देखाये हो ॥ म ॥ ६ ॥ पावण चारि कीजे
 हम पर । वर्धज हम मन चहाये ॥ मदन कहै आप हुकम मे लाजर । मधुर वचन मांहि
 थाये हो ॥ म ॥ ७ ॥ राय मदन दोनो एकण गजवर । रूप गुण सो भाये ॥ वंदी जन
 १ ॥ १ ॥ दोल । उल धर चमर हुलाये हो ॥ म ॥ ८ ॥ मध्य पुरीमे होइ चाले । पुरजन
 मान य उभाये ॥ उग्र क्षात्रके गौर गोरेही । ऐकण छल उवाये हो ॥ ९ ॥ अमाय भा
 ग दान देरल । जाचक दुःख गमाये ॥ बहु टाट थी हम परवर्तिया । राज भयन मे
 ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

[illegible]

॥ सुखं र हृदं र हृदं ॥ बाल वरमो खन्द छंद को । कपि अघोलिक गोपे दो ॥ म ॥ २१ ॥
 ॥ ७ ॥ बुद्धा ॥ भगवादा सुर्णा बाला । परणप राज कुँवार ॥ रंभा मंजरी ने फणो ॥
 सुण हर्ष अपर ॥ १ ॥ दारमी कर जोही भणे । आप ल चालो साथ ॥ कोइ सुक्को मो-
 भी करो । मिताबो मुम नाथ ॥ २ ॥ भग कहे चालो दिवे । कलसुं शकें सहाय ॥ जंगी
 धार धारभा परी । कही भगवारी बापे ॥ ३ ॥ अंजन मंजन कर सज्जा । तन सोले धृंगार
 ॥ भगवादा साथे चाली । शिवका हुइ सवार ॥ ४ ॥ लास मेहल मदन तणो । आया ति-
 लोने चाल ॥ पुण सुन्दरी वृनांस सुण । अचंभी हुइ खुशाल ॥ ५ ॥ ७ ॥ बाल ११ श्री ॥ छे-
 लदा फो ॥ धर्ष धार जिनेभर गौमम ने फहे ॥ यह ॥ मदन पलायजी, सिमते आवीया ॥
 धर्षा सिगने र्म, अधरं पार्वाया ॥ चाल ॥ पाइ अधरं पूछे सेठसे । किणरी नार किम
 लार्ध पा ॥ काण कोर सर भालो । किस्यो तुम मन चाओया ॥ सेठ कहे प आप पलो
 भन्द वसन आपोपे ॥ निर्दोर चाला सरण दीजे । जूनों प्रेम पेछाणीये ॥ १ ॥ तव ते
 र म ॥ २ ॥ जोही नर्मो ॥ हुं आप दामो जी, भलो किम गर्मो ॥ चाल ॥ गमी किम
 भलो ठो भर्मा । भल चह उइ आर्वाया ॥ महेंद्र पुरक मेहल गांही । गोपर्व लग लगामो
 दा ॥ शाय दिपोप भ कोर रंजन । दाण हरण ह्याइ पदी । तुम पुण्ये आधुबल ओपो ।

आतां दुष्ट छ भव्य पडी ॥ ६ ॥ भावना कह नय, जात नय ॥ सुर्णा दुर्गा
 परणयो नही ॥ चाल ॥ सही परणयो राज पुर्खा । दुर्गी निद्रा तिहां नयो ॥ सुर्णा दुर्गा
 लाइ में । जोतां पतो में न लखो ॥ अथाग जले किस जगरे । ए अथार्य अति मन
 मांदरे ॥ किस दुवे तूं रंभा मंजरी । ओलख वचन तूं थाये ॥ ३ ॥ काइ प्रयोग तूं
 जाणा मुज जातडी ॥ आवी इहां तु मोह फंदे पडी ॥ चाल ॥ मोह फंद मुज न्हारया
 जाये । परर्द्धा त्याग मुज भणी ॥ वृत्त भंगे नही न्हारो । किस वरं हूं तुज भणी ॥
 निण र्था जा तुज स्थान के । इण छल में हूं आरयूं नही । इम वयण सुण कंधना ।
 रंभा नेण ओंश्रुं वही ॥ ४ ॥ सत्य वचन नाथ, आय छो सतवंत । हूं निश्चय नही, छली
 नये भना ॥ चाल ॥ लेवूं अंत हूं छली केहना । इसी विसी नही जाणीये ॥ वैम आप
 या नर वया । कहूं र्वातो कहाणीये ॥ जिस उगरो इण दोहर आइ । पाइ प्यारा प्राणेश्वर
 यम नर्णा माल मर्हामां । आप आगे उच्चरं ॥ ५ ॥ आप गयार्थी, में निद्रावस भइ ॥ दिन
 नर चर्दायो न भुद्ध तहर्ना लही ॥ चाल ॥ लही भुद्धी थाय माता । लक्षण देखी
 मांदरा ॥ लाइ बुलाइ मात तात ने । देखाया ने सहु वरा ॥ रोस भराणी राणी राणी
 दुर्गा जगाइ मुज भणी ॥ नाम ठाम नव पुर्णियो । दीर्घा धमकी अति घणी

[illegible]

[illegible]

॥ वत्स नम आचार, धर्म किम्यो वद्वे ॥ चाल ॥ वद्वे धर्म प्रकार्मयो नव नेकहे उत्तम
हम ॥ अमा मोभाग, धृगात नित्य नव । भाग अर्भनव नर मे ॥ मोटा पुण्य ह्य था-
परा, नेदध्या रमारे पर चर्दी ॥ सुणी वदण हम नेहना । हंनो मोम मागर पर्दी ॥
॥ नर्हा आवु हं, पर कर्दा भाग्ये ॥ अर्ज निरन ॥ १५

॥ नमो आहुहं, पर कदा धारं ॥ आन निद्रक कर्म न चर्हाये माहेर ॥ चाल ॥ साहारे
 न मख नार्हा चर्हाये । ण धी नो मणो भलो ॥ इम कर्हा हं चर्हा रीती । ते कहं चर्हा
 चोला ॥ कर धरी नव वैवी मुजने । मया पशु च्छु वजात मे ॥ जोचो कर्म चिद्वेणुणा ।
 भ इम पर्हा देव धारमे ॥ ५६ ॥ मे मन ममये जो, नव नवकारने ॥ जो निर्मल जोल,
 न कर मागमे ॥ चाल ॥ मा कर माग मुर्ति ॥ इम चित्तवतां माहायक भया ॥ अनेक
 पाप विच्छुद्ध मुज चोपेव पर्हा रहा ॥ तरण धारो इरो नर्हा मे । वेम्या मह अन्तो ॥ जोकर
 करया साहा रं ॥ नम मांय चिच्छु डेक दइ ॥ १७ ॥ ट्यार्या झणधाट, महु वेम्या
 नने ॥ जोव ले भारी अश्चर्य धरो मेने । चाल ॥ अश्चर्य पा लेक जो नमाशो
 ॥ १८ ॥ रं निर्णारी पर्णो ॥ नेनेले, ए मेद आह । इर्हा पर्णो क्यनली ॥ १९ ॥

सर्वे निर्णर्मा पर्णा ॥ तेजले, ए. मेठ आइ । शुद्धा पुर्छा हमतणी ॥ बाड
माहेर । हं रावस्वुं वदी करी ॥ जन धर्मो श्रावक हुं हे । करस्वुं

र्था । ताराज दीयां मुजने घणो ॥ सधे तरट ना सुख पाइ । एक धनकर रया आपना ॥
 नाल पणप जांग इहां । नालचार्हा एक आवीया । अनुभव ज्ञान तपे प्रसादे । आप
 नार्हा नवार्थाया ॥ १० ॥ पच्छाण पुरपत, जसाइ आवसो ॥ इहां राजभर, धूया परणा
 गर्हा ॥ माल ॥ परणनी तेंहे पनी थारा । नाम पण वत्तावीयो ॥ निश्चय आयो मुज
 ना ॥ सन घणो पर्धावीयो ॥ नार्ग रंत पर जावती । आज नीट दर्शन पाविया ॥
 माल ॥ माल सत्ता सत्ता आइ । तहु संजल वत्तावीया ॥ २० ॥ ग कहि साहीचा, वीती
 माल ॥ माल न समजोजी, तामने हें लहें ॥ चाल ॥ हें लहें सोगन निश्चय कांज ।
 माल ॥ माल नान ने ॥ जाण आपकी लाज रावां । संतापा मुज गात ने ॥ ढाल एक
 माल ॥ माल ॥ अंगल क्षपि क्षण पर कहे ॥ रंभा मंजरी कां चरिल । सुणी मदन
 माल ॥ २१ ॥ ७ ॥ दुहा ॥ मदन कहे अहो भामणी । साची थापी वात ॥
 माल ॥ माल पर धिये । अपां सुख निज गात ॥ १ ॥ चोरीया परणी तुम । भोग सु
 माल ॥ तुम पिता ने सन्मुखे । पुनः परण स्थं तुज ॥ २ ॥ प्रमत्ता धरे प
 माल ॥ माल ए काम ॥ मदन कहे फीकर तजो । रीते पूर्ण सह हाम ॥ ३ ॥

॥ १ ॥ १ ॥ राय कहें सुख जिम करो । फोज लेजावो लागे जिंती साथ तो ॥ १ ॥
 ग धणा मुज करणा जरूर तो ॥ ते करी पाछो आवसुं । हाजर कूं हूं हुकम हजूर
 ॥ १ ॥ १ ॥ राय कहें सुख जिम करो । फोज लेजावो लागे जिंती साथ तो ॥ १ ॥
 लां काने इहां नणी । सज हुइ शैल्य हुकम हुयां नाथ तो ॥ १ ॥ १० ॥ आया खा-
 नान्न कने । प्रणमी कहें हूं जावूं हूं दयातो । आप रहजो इहां सुखमें । पाछो आ-
 काम हुयां असेस तो ॥ १ ॥ ११ ॥ इस सह ने संतोषने । तैयारी करी मदन तव-
 पा ना ॥ तया मंजरी साथे अही । और सह जषायो सरतन तो ॥ १ ॥ १२ ॥ शुभ-
 दाने चार्लया । राजा प्रजा धणा पहोचावा जाय तो ॥ दर्शन वेगा दीर्जाये । सीम-
 ण पहोचिहु फिर आय तो ॥ १ ॥ १३ ॥ सुखे सुकाम करता थका । मदनजी आ-
 सहन्द्र पुर पास तो ॥ साता कारी स्थानके । सहू रखा कार्य सुफी विमास तो ॥ १ ॥
 १४ ॥ इत बलिष्ठ कला निपुण । सजवाइ कहें जावा भूप पास तो ॥ कहजो जमाइ
 रया । मदन नरेरा वधावो सू आस तो ॥ १ ॥ १५ ॥ दूत अद्भुत साजे सजी । चा-
 ॥ हाइ नव्य बजार तो । लोक देखो विस्मित हुया । ए किण का सुभट आयो जुजा-

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 अथ श्रीसुविजयस्तोत्रम्
 सुविजयस्तोत्रं श्रद्धापूर्वकं पठित्वा
 भक्त्या यः प्रार्थयेत् स तदा सर्वदा
 विजयी भवेत् ।

[illegible]

लाना नही दख ॥ सुख स्वप्न नही ॥ किंचित सुण बहुत लख्यो ।
 ॥ दृष्टा ॥ नरमाइ कातवाल कहे । आप महा पुण्यवंत ॥ किंचित सुण बहुत लख्यो ।
 निगधी हुवा महंत ॥ १ ॥ माठो नहीं लगाडीयो । पण प्रकास्युं सुज ॥ वचन न
 पानो रंच तुम ॥ पही अर्थ मुज ॥ २ ॥ ना कही इहां आवण तणी । पधारी छेड्या
 राज ॥ आपना दोह समर्थ छे । सहारो विचे अकाज ॥ ३ ॥ राणी मांगी आप की । त
 रीग विच अगय ॥ सर्व न होवे जिवता । कीजे कोड उपाय ॥ ४ ॥ सरणे आयो
 अपकं । लजा गयो मोय ॥ आप कहो सोही करूं । अण हुं तो न होय ॥ ५ ॥ ७ ॥
 दाल १४ भा ॥ तूं तो सार्चा श्रविका ॥ यह ॥ भय नहीं उत्तम मिल थी । कुशल न
 दृष्ट र्थ । हार हो ॥ माजन ॥ परिश्र होवे इण तणी । जे वक्त बल जोय हो ॥ राजन
 ॥ भ ॥ १ ॥ मदन कहे नरमाइने । जो तुमने दुःख होय हो ॥ सा ॥ तो मे जीवित
 निरुल गिणुं । निश्चय कीजे सोय हो ॥ सा ॥ २ ॥ कोण समर्थ छे विश्रमे । थाणो
 करवा अकाज हो ॥ सा ॥ धैर्य धरो मन ने विषे । सत्य थी मिले सुख साज हो ॥ सा
 ॥ भा ॥ ३ ॥ संतो वचन पलट्यो नहीं । छे मुज पुरो ध्यान हो ॥ सा ॥ दिन अवसर
 आम्हुं नहीं ॥ एहथी सहारी जवान ॥ सा ॥ भा ॥ ४ ॥ ए अवसर आवा तणी । जा-

[illegible]

॥ सा ॥ न उपगम्य किंस उद्यमः । अध्वयं मुञ्जं न सवायं हो ॥ सा ॥ भ ॥ १५ ॥
 ॥ न न न न न न न न । कर्षी सुरं मुञ्जं सारं हो ॥ सा ॥ उडाइ मूकी वनं विषे । चोर
 न सारा न नारं हो ॥ सा ॥ भ ॥ १६ ॥ तिणं धेंची वजारं में । तव राखी एकं सेट
 ॥ ॥ ॥ ॥ निनं मिन्या वालेश्वरं ॥ आण पुगाइ टेट हो ॥ सा ॥ भ ॥ १८ ॥ विषा
 ॥ ॥ ॥ ॥ नणां दूटी जलं धारं हो ॥ सा ॥ धन्य २ सती छे तुजं भणी । स
 ॥ ॥ ॥ ॥ नणां महुं पारं हो ॥ सा ॥ भ ॥ १९ ॥ हिये जाइ हूं रायजीं कने । देवूं वधाइ
 ॥ ॥ ॥ ॥ सा ॥ नव परिचारं वधावया । सामा आसी तेह हो ॥ सा ॥ भ ॥ २० ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ननि ननि ननि ननि । पुरं भणां कंटवाल हो ॥ सा ॥ अमोल पुण्यवंतं मदनकी । हुइ
 ॥ ॥ ॥ ॥ ननि ननि हो ॥ सा ॥ भ ॥ २१ ॥ हुइ ॥ तव तिणं महेन्द्र पुरीं विषे । राज सभा
 ॥ ॥ ॥ ॥ सा ॥ सा ॥ पारजा सुरत हो । चिता करे अपार ॥ १ ॥ अचित्त उपसर्ग आवीयो ।
 ॥ ॥ ॥ ॥ ननि ननि अन्याय ॥ दाद छोट्यो जीवतो । तिणरा फल प्रगटाय ॥ २ ॥ इत्यादी
 ॥ ॥ ॥ ॥ ननि ननि । चेटकं छट्य उटंत ॥ तेतले हर्षित वदनधी । कोटवाल आवंत ॥ ३ ॥ प्र
 ॥ ॥ ॥ ॥ ननि ननि । नृप कहे अकुलाय ॥ कहे पहला वीरक कथा । किंस समाधान थाय

॥ ८ ॥ दाल १५ भो ॥ जेव कर्यो मान लेर जाया ॥ यह ॥ राज
 भा नालेला भागी ॥ नर पुण्य अधिष्ठ होय ॥ ओं ॥ पुण्य भाग्य अर्चन न भार्मा ।
 ॥ ९ ॥ प्रदक्ष भाग्य ॥ जे नर भाग्य ने मष्टो । नेहना प्राट्या पुण्य अमाग्य ॥ रा ॥
 ॥ १० ॥ वेहे राज पदमे तुजा । अने विद्या राक अनेक ॥ दल प्रचल जे नेहने । कृण
 नम ॥ सत्ता देऊ ॥ रा ॥ ११ ॥ पुण्यवंत कोड उपाय मे भार्मा । भार्या कधी नही
 माय ॥ पुण्यवंत जे पुण्यवंत मिले । त एण जेवो दण टाय ॥ रा ॥ ३ ॥ मे मिल्यो म
 देन राज ने । ॥ लग्या महोर पाय ॥ कदि टकुटाइ पर्णा । एण अमोमान नही देवाय
 ॥ रा ॥ ४ ॥ उपहार तो अति मानीयो । जे दीधो जीवित दाल ॥ योचर्मा हम चर्मा
 पा । ओर र्पायो पणो सन्मान ॥ रा ॥ ५ ॥ अश्वर्य ए छे मोट को । चाड डाली न्वाड
 साव ॥ मे मो मदन जो साथ छे । मेने निजरे दीर्ना चनाय ॥ रा ॥ ६ ॥ मे व त पुर्छो
 पाईने । निज र्पाया दीवक हाल ॥ ते तिणही सभा विवे । विस्तारी कला सचाल
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥ सुर्गा सहु सुख पाचिपा । करे एन ३ सुख भी उचार ॥ हाहा कर्म गति
 ॥ ९ ॥ ओर दाल वटा मुच कार ॥ रा ॥ ८ ॥ नप कहे भिष्य चालीये । वधाइ लावो
 ॥ १० ॥

जाड भुवन्ति जी । कही राणी ने बात ॥ रंगा मंजरी आए छे । जवाहजी के साथ
 ॥ रा ॥ १० ॥ हैभी ममजी राणी कहे । अब क्यों करो गयो दुःख याद ॥ पुण्य विना
 भिस भोगाय । जाड जवाड का अहलाद ॥ रा ॥ ११ ॥ वीतक बात राजा कहीजी ।
 नव अष्ट परमान ॥ इय पामी अति घणो । जागी पूर्वेली प्रीति ॥ रा ॥ १२ ॥ चतुरंगी
 अन्या मनी । राव राणी हवा नैयार ॥ उमंगे सह संग चली जी । आया ग्राम के बार
 ॥ रा ॥ १३ ॥ पात्र आवर्त्ता देखेने जी । चमक्या मदन का लोके ॥ नेताया मदन भ-
 र्णो जी । भान चहने थोक ॥ रा ॥ १४ ॥ मदन बाहिर आया देखवा जी । आगे आ-
 या काट राल ॥ प्रणमी कह लेवा भणी जी । सामे आवे नृपाल ॥ रा ॥ १५ ॥ मदन
 जी मारान भगत, जी । पायनर मन्मुख आय ॥ महेंद्र परी पाला हुयाजी । देखी दीयां
 हुलसाय ॥ रा ॥ १६ ॥ मिलिया बांय पसार ने जी । पुछयो सुख समाधान ॥ सुखासन
 रह चर्चाया जी । जाड हय्यो पुणवान ॥ रा ॥ १७ ॥ राणी वृंद दास्यां तर्पे जी । आ-
 ड जाड पात ॥ मा चर्चा प्रेमा तुरी मिली । आश्रु पान हुझाम ॥ रा ॥ १८ ॥ जाड तं
 पुणवन ॥ क्रिया माटा नृप भरतार ॥ क्षमो अपराध सह हम तणो । हम कियो विगार

॥ भुज मन्त्रः ॥ न पला भू मालस्यु काम यन् । त स्मृ काम भुज भाव ॥ पुण्य ॥
 ॥ निरे द्यं न्द मारिव्य केषुका । तव भुज मन नोपाये । विद्धि सिद्धिं गह्वरीं धर्मा
 ॥ १ ॥ यम तयते ॥ पुण्य ॥ २ ॥ इम विन्यर्ग निदा विहाणि । येमा भर्णा चेताने
 ॥ ३ ॥ मन्त्र मर्गि । भुज मन आगे धावे ॥ पुण्य ॥ ५ ॥ संजरी हर्ष कहे
 ॥ ६ ॥ मन्त्र मर्गि नावे । मास भुजरा कृद्व्य न मिलस्यु । मदन पुनः द्वावि
 ॥ ७ ॥ मन्त्र मर्गि मन्त्र नर्गि भुज । अर्था विद्धि तं रहये ॥ छान् आया
 ॥ ८ ॥ मन्त्र मन्त्र तव धावे ॥ पुण्य ॥ ९ ॥ टास टिकाणां सह जाय्या र्थ ।
 ॥ १० ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ ११ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १२ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १३ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १४ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १५ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १६ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १७ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १८ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ १९ ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥
 ॥ २० ॥ मन्त्र मन्त्र भुमन आह । इम तस नित स्थिर टावे ॥ पुण्य ॥

१७३८

अक्षी क्षीरैरे रक्षा ॥ और अध्याधना भागना यह मन्त्र । पञ्चमः ॥ १५ ॥
 ॥ १५ ॥ मध्य पञ्जारे बली सधारी । जोंपे उमट नर नारीरे लो ॥ मदन कुंवर पर जाय
 बारी । प. कोइ नर अत्रतारिरे लो ॥ आज ॥ १६ ॥ राय भवन में आइ उत्तरीया ।
 नृपन नमन करीयारे लो ॥ रजा लेंइ वसु पत घर आया । राज लहीने अनुसरीयारे लो
 ॥ आज ॥ १७ ॥ माता जी नें पाये लग्गा । जोताइ सहू दुःख भागारे लो ॥ ची राखु
 सुर्वा नग जिम श्वर रहो । आसीस दीया पुण्य जागार लो ॥ आज ॥ १८ ॥ और
 सहू मजान ने सन्मान्या । कीधा सहूना मन मान्यारे लो ॥ पुण्यवंत किण ने नहीं अप-
 मान । तैहने जग पंढार्यारे लो ॥ आज ॥ १९ ॥ शैल्य सहू सुख स्थान जमाइ ।
 निहाइ रक्षा मुल सांइरे लो ॥ सहू सज्जन को मिल्यो समानम । नित्यानंद बरताइरे
 लो ॥ आज ॥ २० ॥ पुण्य तणा फल प. दरसाया । पर्यम बन्द पूर्ण थायारे लो ॥
 मदन कुट्टन के मुल में लो भाया । अमोल ढाल मने गायारे लो ॥ आज ॥ २१ ॥ ७ ॥
 ॥ बन्द नारांस । दर्शोत तेंद ॥ सुर्वाकर कप मुंदरी वर । गुण मुंदरी मन मोर्हाया
 ॥ वण धागनारी परण्या नारी । बिरहना दुःख वाडया ॥ महेंद्र पुर पुनः बरा रंभा ।
 बट पुर सज्जन संग सोर्हिया ॥ पट बन्द प. अधिकार कहे अमोल नर पुण्य जोडया ॥ ६ ॥

परम पुण्य श्री क्लान्त जी ऋषि जी महागज के सम्पन्नार्थके चाल त्रहसचार्य मुनी
श्री अमोल्य ऋषि जी रचित पुण्य प्रकाश मदन चरितस्य षट्म ब्यन्दम् .

ममास ॥ ६ ॥

॥ दुष्टा ॥ प्रणमु पंच प्रमेधी को । समस्त सस्वती मांय ॥ ए सातो का सरण ले ।
नस ब्यन्द चणाय ॥ १ ॥ दान र्नाल तप भावना । धर्म का चार प्रकार ॥ प्रथमपद
दत्त । दान ने । से सह्य गुण दानार ॥ २ ॥ नर्हमा दान की वरणवार । रचियो मदन
रित ॥ ब्यन्द २ वन नवनवा । मुणी हुयो मन पवित्र ॥ ३ ॥ मदन विवेदा गया पहे
नमुपन पाया मुन । आलन कार्य सार्थया । ने मुणो कहें मुल ॥ ४ ॥ एकदा मदन
मुदव संग । को भुक्तिक विधी बात ॥ कहो भाइ जी पाद ल । घट वर को अवदात ॥
५ ॥ भुम वक्ते वार्धा चर्दी । आपां धिनोद चार ॥ तिमर्ही द्विगुणा देखलो । निषड्या
लहे प्रकार ॥ ६ ॥ श्री धा को भदना कहो । सह्य रितिक तुम छाल ॥ राज कुंसी चट
रितार र्नाल सस्वती मांय ॥ ७ ॥ मदन की नित नर्था कथा । रीति रितार र्नाल

मण मानी ॥ १ ॥

सु

न सुधी ह्या भया । निकत्या धु मुण मान ॥ १ ॥

० ॥ बाल १ जी ।

म

५ गुराधी । जिन समकित चल पायो जी ॥ यह ॥

मुणा मदन जी भा

।

जिन कछिया पाह जी ॥ सुणो ॥ आं ॥ नरनी मदन धरे

धार्पा प्रकासा ।

।

न सुम सुधीया धयाह जी ॥ सुणो ॥ १ ॥ श्री धर धरे सुणो धीतक

महागो । जिन राज सुधी

दयाह जी ॥ सुणो ॥ २ ॥

जिण वेला नुम मनीसा मे पटीया धिल

। तव रस गया धवराह जी ॥ सुणो ॥ ३ ॥

॥

पूकार्या उत्तर नही पाया । भिहुं ग्या धिल

रवाह जी ॥ सुणो ॥ ४ ॥

॥

दिन उगता पाणी उत्तरी । नीनो नीच उत्तराह जी ॥ सुणो

॥ ५ ॥

॥

पुर रग जाया काटा । किटां पत्तान पायाह जी ॥ सुणो ॥ ६ ॥ आगत कर

ला निज पर आ ।

॥

तान उदाम दीटाह जी ॥ सुणो ॥ ७ ॥ पुहे मदन किम नही

दखाय । तुम किम ग्या बिलग्याह जी ॥ सुणो ॥ ८ ॥

॥

हम मुण हम धीनक कदां गेनां

। मदन पर गया पाणी मांड जी ॥ सुणो ॥ ९ ॥

॥

जायो पण पसो नही लाग्या । नेह

धी मल दःखाह जी ॥ सुणो ॥ १० ॥

॥

मुणी धज पान उमुं पचन ए लाग्या । दोनु

गया सुराह जी ॥ सुणो ॥ ११ ॥

॥

जल विन मीन नणीपर नटफं । प्राण आ कंटे रद्या

[illegible]

भा । नज जीव ॥ साहास कुण करे वक्के जी । जय आवे अर्चितीरीव ॥ भ ॥ ६ ॥
 कुंजर पुण्यवती यही जी । तुर्त गयो निक्कल ॥ विजली ना भलकापर जी । लागे नही ।
 एक पल ॥ भ ॥ ७ ॥ दंती गयो जय वेगलो जी । तब सहेल्या करे पुकार ॥ दोडो र
 राजे भर जी । दोडो सह परिकार ॥ भ ॥ ८ ॥ दोडो जोधा सुभटा जी । कांइ अनर्थ
 मोटा थाय ॥ घाड माव न यही करी जी । तं मयोल न्हाटो जाय ॥ भ ॥ ९ ॥ छोडा
 ये कुर्बान भणी जी । करो सूर घोर सहाय ॥ ॥ हा कार इम सांभली जी । लोक घणा
 विस्माय ॥ भ ॥ १० ॥ राजा राणी दोडीया जी । कांइ दोड्या मंही सांसत ॥ चहु
 जन दोडी आर्वाया जी । सहेल्या ने पृछंत ॥ भ ॥ ११ ॥ रुदन करंतीते भणे जी । कांइ
 स्मं पृछा मुज नांय ॥ हाथी ले भन्यो घाइ ने जी । लायो लुडाइ जाय ॥ भ ॥ १२ ॥
 सुर्वा घराया सह जणा जी । दाड्या सुभट तत्काल ॥ किण दिरो गयो लेहने जी ।
 चाकम कर भूपाल ॥ भ ॥ १३ ॥ दाख यही घणा सुरमा जी । कांइ भग्या नीग ने
 लार ॥ हाथे नही ते आर्वायो जी । गयो गीरो गहन मंदार ॥ भ ॥ १४ ॥ सह फिर
 पाछा आर्वाया जी । करे नही आवे ते हाथ ॥ पतो न लागे किहां गयो जी । किसे
 कता हो जाय ॥ भ ॥ १५ ॥ समन दर मंद केरिणा जी । राग राणी का न्हा डेण ॥ ज्यो

जी । लुछा कालजा मोय ॥ हा हा हिंवे किस्यो करे जी । हम राणा ॥ १६ ॥ राय ॥
 ॥ १७ ॥ उर कुटे धिर भूहणे जी । पलक २ मुर छाये ॥ रंगने मांही भंग हुआ जी ।
 कांड महु राणा धिलखाय ॥ भ ॥ १८ ॥ ख्याल तमाशा बंध हुआ जी । कांड जे सुणे
 ते करे नाग ॥ महु जन गया पुर धिपे जी । मोह ए मोटो राग ॥ भ ॥ १९ ॥ राय
 समजाइ गर्णा भर्णा जी । कांड आर्त कियां किस्यां होय ॥ जीवती हुई तो भंगावस्युं
 जी । उद्यमार्था नम जाय ॥ भ ॥ २० ॥ इत्यादी बचने करी जी । कांड राणी समजाइ
 राय ॥ अमोल दाल दूर्जा कहीं जी । श्री धर सदन जणाय ॥ भ ॥ २१ ॥ ॐ ॥ तुहा
 ॥ राय मंदी दांनो मिली । उंडो करे विचार ॥ किण उपाय थकी लगे । बाइ तणा
 समआचार ॥ १ ॥ ले रायां ने जीवती । नहीं भश्चेते तन । आगे कहीं नहाखी वह । तो
 ने भटकती वन ॥ २ ॥ प्रधान कहे पीटाइये । डंडरां पुर मांय । जो कोई लासी बाइ
 न । देही नाम परणाया ॥ ३ ॥ काम नहीं कायर तणा । लासी को पुण्यवंत ॥ जीवती
 ॥ ४ ॥ तो नमने । करदेहा नम वंत ॥ ५ ॥ लालच वस जासी घणा । लासी पतो लगाय
 ॥ ६ ॥ गुण गुण मर्चाय वी । गह राय मन भाय ॥ ७ ॥ ॐ ॥ डाल ३ जी ॥ वीर सुणो

मरण सुख हो किस करी जगप ॥ सु ॥ १० ॥ जो नर नदी लम्पिया । ते न आया हो
 फिर न पाछा धर ॥ फिर पाछा जावा धर । जो चावो हो तनने रहर ॥ सु ॥ ११ ॥
 फिर में धुल्यो तेहने । गज धेधे हो वैपारी लाय ॥ हणही धन थी में सुण्या ॥ विन
 गया हो किस हाथे आय ॥ सु ॥ १२ ॥ ते कहे उपाय सांभलो । जिम पकडां हो हम
 ग गजाग ॥ जावां नही पंले कंठे । पले तीरे हो रही कर काज ॥ सु ॥ १३ ॥ पीले
 नगर था अधिक त्या । ज्यादा हो एक उड़ीखाड ॥ तेहने उपर पाधरा । कतलचिमिट
 हां बंदा नर्पाज काड ॥ सु ॥ १४ ॥ चारो हरीयो निण परे । लगाइ हो करां हथणी
 नयार ॥ कानद नर्पा सुहामणी । उभी करां हां वाड पे ते वार ॥ सु ॥ १५ ॥
 टोली आव गज नर्पा । निण नद पे हो जल पीवा काज ॥ कैली करे बहु विध तिहां ।
 नर्ता नां हो नंभ रस गाज ॥ सु ॥ १६ ॥ कोईक गज मद में छप्यार । ते जाण
 हां चर कुंजर्षा पल ॥ पडे आइ तिण उपर । ते न्नाड में हो पंटे तत्तेश्वर सु ॥ १७ ॥
 पक पश्च पदथा रंद । श्रुया जपाय अनि दुर्बल थाय ॥ तव हम नेहा
 जाइने । थंहा २ हो तम चारा चरण ॥ सु ॥ १८ ॥ बस करां जोग उपाय थी । ते

मोरी पीन ती ॥ पह ॥ सुणी वपण राय हर्षोया । ततक्षिण हो कहे भट ने बुलाय ॥
 पडह वजायो पुर विषे । जे जाइ हो गाय कुँवरी लाय ॥ सु ॥ १ ॥ तेहने तेह परणाय
 री । पढा देखा होसत द्रव्य अपरा ॥ भट चट वचन चढायने । पडह पीटयो हो ते पुर
 ने मरात ॥ सु ॥ २ ॥ सुर्णा ने कंठ चालीया । जोया ने हो ते राज कुँवार ॥ चडदिहा
 माहे फिर्पा पणा । नर्हा मिल्या र्था हो आइ रद्या निज द्वार ॥ सु ॥ ३ ॥ नव स्वयन
 माप मुज भर्णा । कुलदेर्या हो कहे पीडो नुं साय ॥ राज पुत्री ने लेवक । तूं नो जाजे
 हो फजली वन माप ॥ सु ॥ ४ ॥ ने नो मिलसी तुज भर्णा । सुखी होसो हो प्रगटया
 सुम पुण्य ॥ जाग्या जणायां मे नागने । अजादी हो करो काम निपुण ॥ सु ॥ ५ ॥
 राजा र्क्षा पामे जइ ने । मे कद्यां हो लावूं राज कुँवार ॥ ते कहे शिष्य पयारीये । काम
 ह्या हो वलसुं वझा अनुगार ॥ सु ॥ नाम ठान तोधी लीया । हे चाल्यो हो हुद मन
 हुलास ॥ फजली वन ने पुढतो । हे पहे तो गजारण्या पास ॥ सु ॥ ७ ॥ माम एक
 आयो तिहां । हे रर्हायो हो भोजन ने काम ॥ पूढ्यो कोइक भीलधी । कजली वन हो
 पडा हो विण टाम ॥ सु ॥ ८ ॥ ने कहे इहां र्था उतरे । एक जो जन हो रेवानदी
 भाप ॥ नला वडा कोटा पे । जे राही हो कजली वन ॥ सु ॥ ९ ॥

१. भे.
२. ३४

मरण मुख हो किम करी जवाय ॥ सु ॥ १० ॥ जे नर नदी लंघिया । ते न आया हो
 फिर न पाछा धरे ॥ फिर पाछा जावो धरे । जो चावो हो तननं देवर ॥ सु ॥ ११ ॥
 फिर में पृष्ठयो तेहने । गज वैचे हो वैपारी लाय ॥ हणही बन धी में सुण्या ॥ विन
 गया हो किम हाथे आय ॥ सु ॥ १२ ॥ ते कहे उपाय सांभलो । जिम पकडां हो हम
 ए गजराज ॥ जावां नही पले कंठे । एले तीर हो रही करा काज ॥ सु ॥ १३ ॥ फील
 सरोर धी अधिक त्या । खोदा हो एक उंडीखाड ॥ तेहने उपर पाधरा । फललर्चिमिट
 हो बंश तर्णज फाड ॥ सु ॥ १४ ॥ चारो हरीयो तिण परे । लगाइ हो करां हथणी
 तैयार ॥ कानद तर्णा सुहामणी । उभी करां हो खाड पे ते चार ॥ सु ॥ १५ ॥
 टोली आवे गज तर्णा । तिण नद पे हो जल पीवा काज ॥ केली करे बहु विध तिहां ।
 एलो तीरे हो देखे हम साज ॥ सु ॥ १६ ॥ कोइक गज मद में छप्या । ते जाण
 हो चर कुंजरी एह ॥ पडे आइ तिण उपर । ते खाड में हो पेटे तत्क्षेय सु ॥ १७ ॥
 एक पक्ष पड़्यो रहे । क्षया जपाय अति दुर्बल थाय ॥ तब हम नेडा
 गाइन । घोडा र हो हस चारो चराय ॥ सु ॥ १८ ॥ बस करां जाग उपाय धी । ते

दामां । टा । अप भेदो धाय ॥ तत्र आपत् भुं स्त्रोदने । इम कहाडा हो ने हम लागे आय
 ॥ सु ॥ १९ ॥ सांवल वंड र्धा चांय ने । लावां हो इण मामे माय ॥ भेटो क्या मह
 वा भर्मा । इष्टु दिक् हो मय भइर काय ॥ सु ॥ २० ॥ जंभां हांय ने येचवा । जा-
 न येवा रो ल भुं माया दाम ॥ यह आभीविक्र दम तर्णा । ने दत्रवा हां किम दूह
 गुम दाम ॥ सु ॥ २१ ॥ हम चंतायां हिन भर्णा । निहां जावा हां मन करो उमंग ॥
 दटा जो भम वेवारर्था । तां रहीं हो तुम महारे जी संग ॥ सु ॥ २२ ॥ इग ममजाद
 लुटु दिने । से भायो हो पोट काम के काज ॥ डाल नीजी सल्ल सान की । कहें अमां-
 लिह हो जोधो पुण्य का साज ॥ सु ॥ २३ ॥ ६ ॥ दूहा ॥ मुणी वचन ते भीलका ।
 धामवटा र्वस मसार ॥ संकल्प विदल्प मन हुआ । जेम न एक विचार ॥ १ ॥ निश्चय
 कालो मन भयो । मरणो छे एक वर ॥ धर्मा काज जे नीकल्या । जीवता पाइणो पार
 ॥ २ ॥ स्याली तां हिचे मुज भर्को । महारे धा न ज्ञाय ॥ हिममेत मदत देव की ।
 सार्ध ए अल धाय ॥ ३ ॥ होणहार जे होवसी । कोस्युं जुटो उपाय ॥ इम चित्तो दि
 ५ शार्तोपो । सहास भर बन सांय ॥ ४ ॥ आयो देवा नद नटे । ऐय्या द्रष्ट लगाय ॥
 विद्या मय्य भर्माणा । अयोक्त तेज्या वेंताया ॥ ५ ॥ २ ॥

रो हो तव जो जो जी ॥ धीतक ॥ आं ॥ रंघातट एक वट वृक्ष वर, पहले कीनार पं-
 खीजी ॥ तीरी नीर आइ चढीयां तिणपे । गहरो देखी जी ॥ धीत ॥ १ ॥ गज मुंद
 देख विचार करुं मन । कीजे किस्यो उपायो जी ॥ जो देखे कोइ फील मुजे तो । का
 लज आयो जी ॥ धीत ॥ २ ॥ कार्य महारो इणही वन में । फीरीया धी सिद्ध न धावे
 जी ॥ जीवती मूढ़ राजरी कन्या । द्रष्टी आवे जी ॥ धीत ॥ ३ ॥ वृक्ष घणा छे इण
 वन मांही । गया धी नही ओलखाइ जी ॥ झड रुप हूं वणी चलूं ता । कारज थाइजी
 ॥ धीत ॥ ४ ॥ इम चिंती प्रही वड की डाली । मोटी छोटी तांड़ी जी ॥ सर्व सरौर
 ने बांधी लीधी । पतीया चोड़ी जी ॥ धीत ॥ ५ ॥ झामर झूमर होइने उत्तरो । धीरे
 चाल्यो जी ॥ चकोर निजरे चड दिश जोतो । गज आवे हाल्यो जी ॥ धीन ॥ ६ ।
 जो देखूं कोइ दंती आतो । तो तिहांहीं स्थिर रेवुंजी ॥ आगे गया धी आगे चाल ।
 डर दिल लेवुं जी ॥ धीत ॥ ७ ॥ इण पर बहुली भुम उछंभतो । एक गीरी तले आ-
 योजी ॥ आगे अंजन गिरीने सरीखो । फील देखायो जी ॥ धीत ॥ ८ ॥ सात अंग
 तस भुमी प. लागा । घुमंतो वन फिरतो जी ॥ अन्य गज पासे ते नहीं जावे । झाडीमें

या जी । ते देखी मुज मनडों हथ्यो । भेद ज पाया जी ॥ वीत ॥ २० ॥ उपर थी प
खुशी रहे छे । हाथी थी मन डरती जी ॥ पण मनडो तो लग्यो कुटम्ब में । नेणा
भरते जी ॥ वीत ॥ २१ ॥ हिचे इणरो हूं दुःख गमावूं । इस मन मांही विचारी जी ॥
दृक्ष रुप तजी ने चाडियो । बड पे ते घारी जी ॥ वीत ॥ २२ ॥ दाल पल नी आडे छि-
पीयो । पल लिवांने न्हार्यो जी ॥ लेखित पल देखी कुँवरी हुइ । हाकी घाकी जी
॥ वीत ॥ २३ ॥ अश्वर्य पाइ लियो उठाइ । किहांथी उड प आइजी ॥ नर बिना कुण
चिन्ने अक्षर । उच्यंग लगाइजी ॥ वीत ॥ २४ ॥ बांचण लागी हुइ अति आतुर । दा-
ल चथुर्यो मांहीजी ॥ सस खन्डनी आगे वीतक । अमोल गुणाइजी ॥ वीतक ॥ २५ ॥
॥ ७ ॥ दुहा ॥ हूं अति कष्ट सही करी । तुम ने लेवण काम ॥ आयो नृप नो मांकल्यो
। दर्शने लियो विश्राम ॥ १ ॥ जो मन हे चलव तणो तो । होयो हंशीयार ॥ नहीं तो
उत्तर आर्पाये । जाडं न्हारे द्वार ॥ २ ॥ हर्ष आश्रु कुँवरी हुइ । तरु वर ऊपर जाय ॥
चां निजर हृयां थका । आनंद अन हृद होय ॥ ३ ॥ शानी करी मुजने तदा । आया
अधो भय छाड ॥ गज हमणा जागे नहीं । पुरो महारी कोड ॥ ४ ॥ नीचो उत्तयो तसु-

क्षिण । त आइ मुज पास ॥ दोनो मिल सुखीया भया । जाणे फली सह आस ॥ ५ ॥
 ॥ छे ॥ ढाल ५ मी ॥ कुँवर अमे बुद्धनो मंडारिरे ॥ यह ॥ सदन जी सुणीयो सारं
 न्हारिरे ॥ मद० ॥ जिण विष परण्यो राय पुली में । कर्हं वीती सारी ॥ अं ॥ एका
 न्त अवसर पाइ तिण समे । बोले कुँवारी ॥ भले पथार्य कार्य सार्य । कुटम्ब दो नि
 लारी ॥ म ॥ १ ॥ में उपाय वतायो तस लो । मृत्यु रय धारी ॥ छोडी जासी दंत
 तुज । में लेस्यं उठारी ॥ गं ॥ २ ॥ इस सुण कुँवरी पडी मृत्युक निम । गज जब जा
 भयारी ॥ जगाव कुँवरी न्हों जाणे । तब गया बचरारी ॥ म ॥ ३ ॥ मरी जाणिने रोये
 पण मे । गयो वन मझारी ॥ में निचित हो कुँवरी पास । आयो ते बारी ॥ म ॥ ४ ॥

में धान्य ने कुँवरी । ली पीट पर भारी ॥ क्षिप्र गती तिहांथी चालया । कारज
 री ॥ म ॥ ५ ॥ रेवा सीतां पार होवा भय । भय मन अपारी ॥ तेल के गजन,
 पाया । जोयो हूं लारी ॥ म ॥ ६ ॥ काष्ट सुंदर न्होटो आवे । वायु वेगारी ॥
 गज कुँवरी पेछाण्यो । भया अति बचरारी ॥ म ॥ ७ ॥ हिचे मृत्यु ए आइ आ
 महनत व्यर्थ सारी ॥ संतस क्रोधे दीसे दीती । न्हाव से सही मारी ॥ म ॥ ८ ॥
 तस न पयसाचो । ए घट घृक्ष भारी ॥ इण पर शस चडीने दंतां । जिण जेजं

मम मोहना । मुहयो न लगारी । ह्रम आद्यु ने पुण्य प्रतापे । गयो फले हारी ॥ म ॥
 ॥ १८ ॥ फिर मयो आलु दोलु द्वाहरे । जाये न लगारी ॥ आप उडलु ने मुंड उकाले ।
 मार फिर कारी ॥ म ॥ १९ ॥ ते दिवस ने निशा विहार्णो । गया हम अकुलारी ॥ ए
 मे भरी आंखला जायना । चर्दा सुर्यावत दारी ॥ म ॥ १९ ॥ अन्य उपाय न दोस्वो
 धन्य दो । मुलु दर्पा संभारी ॥ जहना हुकम धी साहस कीधो । लेली ते उचरी ॥ म ॥
 ॥ २० ॥ धी री कुचरी ने तांद । मन धा करारी । तीन दीवससें सुविधा थास्यां । धा
 ने सातारी ॥ म ॥ २१ ॥ इस कही डाली ने तन बांध्यो । पद्मानन वाली । अगाधन
 चर्चा मुलुदये । दिन की रीतयारी ॥ म ॥ २२ ॥ चौथे प्रात प्रगटी भैया । प्रणर्भा उ-
 दारी ॥ ए संयट धी येग हांदाये । असुरा ने चारी ॥ म ॥ २३ ॥ अचक बाण आपी-
 या भुलने । दो भज ने मारी ॥ अदर्श हुड ने लोदरी । मे ध्यान ने निचारी ॥ म ॥
 ॥ २४ ॥ ते भारी नय पोन्पो गज धी । जः जीतव की चहारी ॥ तो तत्तिवण भोगो

नाना रीत्या भि भक्तः । आप ज्ञाय साध ॥ ६ ॥ पवित्रं धार धम कः कस्त । आभल
 नाल्या जाय ॥ धिमा धीच भि उपये । ते सृणु ज्ञो भित लान ॥ ७ ॥ ८ ॥ दाल ६ टी
 ॥ सो वन सिंहासणवेवती ॥ घट ॥ जांचा कला कपटी तर्णी । सरल न समजे कांयरे
 ॥ आर्थास तो सत्य ही तीरे । मुण जो तं चित लाये ॥ ज्ञो ॥ ९ ॥ तिण अवसर अंत
 लिन भे । जातो धिया पर कांयरे ॥ नचिं जांय जाता धम भर्णी । हविंत द्वियेड होयरे
 ॥ ज्ञो ॥ १० ॥ पुण्यवती जोंद मोही यो । हरण वरण लाय्यो लासरे ॥ तह भेद हस
 गण्यो नही । हांच जोंद हांण हासरे ॥ ज्ञो ॥ ११ ॥ हुंनरी कहं उभा रहो । द्रपा लग्या
 उ अपासरे ॥ दुपा कर्मा जल पादये ॥ डिम धांच चालण कस्तरे ॥ ज्ञो ॥ १२ ॥ तरु
 ल तास धलाय ने । हुं लेजा नयो नीसरे ॥ हुंकटां कही मिलीयो नही । जागे नयो सर
 र तीसरे ॥ ज्ञो ॥ १३ ॥ पांडे लाय मज्जो मंचक । ग्लहाइ रूप पणाये ॥ दोड आयो
 गरी धने । जल पाव वन सागाये ॥ ज्ञो ॥ १४ ॥ घबराइ इम उच्चरे । जल्दी पावसी
 भट्टा लाया ॥ राय धिम कोद जगजे । मे आयो जे जाये ॥ ज्ञो ॥ १५ ॥ कोद देव दान
 व धर्मा । "जा सम रूप पणाये ॥ लार लग्यो धां ते माहरे । हुं दोडी आयो इण टाये
 ॥ ज्ञो ॥ १६ ॥ प्रास्यो उदके दिष कुंजरी । दोनू चल्या तव दोडरे ॥ मे पण जोया दुर

फूल भूटो जी । देर करे घर गधार ॥ भेषण रयाल घट्टु विष करे जी । में प्रलया तस
 निषा वार हो ॥ म ॥ १२ ॥ मार्जा यह वणाय नेजी । नित्य प्रत फिरा ले जाय ॥ ते
 वरं घटा नांभलारे । राय कुँवरी ने घणा ए सुहाय हो ॥ न ॥ १५ ॥ फिर में प्रलया
 राय ने जी । फिरि दुर्जी है सांयाते करे प्रकापक छे जी । ते पण आइ दुःख पाय हो
 ॥ म ॥ १६ ॥ यत्पुन संत का सुत थी जी । होसी तेहनो व्याव ॥ थोडा दिन के छां
 नेर जी । सांड री घजा उत्सवाव हो ॥ म ॥ १७ ॥ हम सुणी में आपंदीयो जी । हि
 ये करे उपाय ॥ फूल नणी रचना विपेजी । देव कुँवरीने समजाय हो ॥ म ॥ १८ ॥
 मार्जा है पण जाणू छुंजी । करवा पुष्प आभरण ॥ कहा तो करे साडी कंचुकी जी ।
 नांजां करी नां जाट मन हो ॥ म ॥ १९ ॥ हम सुण ते सुशी हूँ जी । दियो सह
 नांजां राय ॥ राना रचन नुरु करी जी । जे भुकी दोनो साथ हो ॥ म ॥ २० ॥ क
 जली दन रया नदी जी । फीले भुष घट झाड ॥ स्वन्ध घेटी कन्यका हम । विचिख
 रंग राना नांड हो ॥ म ॥ २१ ॥ मलुक गज घणाहयो जी । मुक्त फल को लंग ॥ ह
 मांजां रचना रनी । में तो परीने अनि उमंग हो ॥ म ॥ २२ ॥ करी घडी धरी ज्ञाव

डी जी । दी डोसने हाथ ॥ एकान्त कुँवरीने आधीये जी । जिम कोइय न जाणे यात
 हा ॥ म ॥ २३ ॥ देखी बुद्धी खुशी हुइ जी । मिलसी घणो इनाम ॥ सस खन्ड ढाल
 सससी जी । कह असाल देखो काम हा ॥ म ॥ २४ ॥ ० ॥ दुहा ॥ हरपाणी मालण
 तदा । पुष्य करंड कर लेय ॥ गह ते कुँवरी मेहल में । एकान्ते रही तेय ॥ १ ॥ पुष्य-
 वर्मा बुलायने । दीना गजरा हार ॥ फिर कहे हूं लावी अट्टं । पुष्य साटिके मनोहार
 ॥ २ ॥ प्रससी देखाडता । कुँवरी द्रष्ट लगाय ॥ अर्धर्ष पाइ अति घणा । ए कुण
 रचना रचाय ॥ ३ ॥ ए तो धीती मुज धिये । सचली दी आलेख ॥ हम दोनो जाणां
 अछां । बली कुण आघो देख ॥ ४ ॥ शंका पडी मन ने धिये । सच्या श्रीधर कौन ॥
 जल्दी परिक्षा कीर्जीये । फिर परण धो जोन ॥ ५ ॥ ० ॥ ढाल ८ भी ॥ अपाड भूती
 अणगार ॥ यह ॥ पहुँ मालण तेह । मारी सच्च मुज केह ॥ मदनज सुणीये ॥ ए उ-
 तम साडी कुण करी जी ॥ ए मुज अतिही सुहाय । एनी नित्य दीजे लाय ॥ मदनजी
 सुणीये । इनाम देखुं मन भरीजी ॥ १ ॥ वाइजी परदेदी कोय । सह धियोगे टःखी

॥ चार सहु खद ॥ वा ॥ हुकम होसी तो लास्वुं घणी जी ॥ ३ ॥ कुँवरी मन हर्षाय ।
 जाणया श्रीयर साचाय ॥ मदन ॥ पल लिख दीयो तिण तदा जी ॥ चिंता मत कीजो
 कांय । इहांइ रहजो मुख मांय ॥ मदन ॥ उपाय करस्वुं हूं यदाजी ॥ ४ ॥ देजो नि-
 ल सनाचार । नहीं कीजो प्रेन विसार ॥ मदन ॥ आखिर सत्य तिरसे सही जी ॥ पं-
 च मोहर संग पल । दियो मालण ने तल ॥ मदन ॥ मुखे राख मुख थी कही जी ॥
 ५ ॥ मालण अति हर्षाय । बेगी आइ वाज मांय ॥ मदन ॥ कागद दियो न्हारे करे
 जी ॥ कुँवरी खुशी हुह बहात । जोइ साडीरी जोत ॥ मदन ॥ भकरी मुज थी उच्चरे
 जी ॥ ६ ॥ प्रेम पत्र ते बांचावुजी मुज इख की आंच ॥ म ॥ ताच उपजावण कारण जी
 ॥ पुष्य नो कंच वणाय । नाम गुंथ्या ज्यां जणाय ॥ मदन ॥ गज मोती गुंथ्या वारणे
 जी ॥ ७ ॥ रवीयो छावटी मांय । कुसुम थी दीनो छाय ॥ म । कद्यो एकांतमें देव
 जो जी ॥ दूजे दिन तिहां जाय । दीनो कुँवरी ने ताय ॥ म ॥ हर्षी गद्यो प्रसाद ज्युं
 जी ॥ ८ ॥ खोली मुकाफल दीठ । लग्या मन ने सीठ ॥ म ॥ प्रेमे उर लगावीयो
 जी ॥ दी दीनार पक्षीस । कहे पुल्ल जगीस ॥ म ॥ इस नित्य नव २ लावीयो जी

निवृत्त्या काण ॥ पुण्य ॥ निष्पद्य कर्मो जाणीया ॥ सु० म० ॥ मात्तं निवृत्त्या
आयो होण ॥ पुण्य ॥ १८ ॥ सात्ता जाणयां ते धृष्टो भयो । सु० म० ॥ सात्तां निवृत्त्या
लपो एह ॥ पुण्य ॥ इस मुण दोर्ता आर्वाया ॥ सु० म० ॥ तात झाल धर न्हं ॥ पुण्य ॥
॥ १९ ॥ राजा राणी मुर्धा हुया ॥ सु० म० ॥ दर्तायां सधलां दुःख ॥ पुण्य ॥ लक्ष
करण निश्चय कीयो ॥ सु० म० ॥ सह सज्जन पाया सुख ॥ पुण्य ॥ २० ॥ सहल दी-
यो एह रहणनं ॥ सु० म० ॥ वर्ता द्रव्य वेह कांड ॥ पुण्य ॥ इस रुच आह दण भ-
रणा ॥ सु० म० ॥ उत्तव माळ्यां मोड ॥ पुण्य ॥ २१ ॥ शुभ लक्षे परणादीया ॥ सु०
म० ॥ दीर्घा जागीरि कदाय ॥ पुण्य ॥ दण दिव्ह इस सुर्वाया भया ॥ सु० म० ॥ द-
र्तायां दुःख को पहाड ॥ पुण्य ॥ २२ ॥ श्राध्व दीर्घा कथा कर्ता ॥ सु० म० ॥ जाल
लहं नव दाल ॥ पुण्य ॥ अमाल क्षपि कहे नांभलां ॥ सुख कारा हो श्रान्तार्ता ॥
पुण्य फळ यह रमाल ॥ पुण्य ॥ २३ ॥ ॥ ॥ दृष्टा ॥ जेष्ट अन्धव की मुण कर्ता
। सहन वणा हर्षाय ॥ अन्य २ भाड तुमे । कीना जवर उपाय ॥ १ ॥ कांठक उत्तम
वक्त की । जाल वर्धा मिद्ध होण ॥ ग. तां प्रत्यक्ष पारयो । मे लार्थां डे जोंय ॥ २ ॥
आं पा चां वड पं । नर्दान तट पंय ॥ जे जे दृष्ट्या वरण थी । ने पया जे नय

॥ ३ ॥ हिंय कर्मो कुठ ना गर्ही : मिर्ल्या श्रुम मंयोग ॥ कुलभ्ये वक्षा निभा ॥ वर्य
 गार ना भाग ॥ ४ ॥ ते काल पुगग दुयो । प्रगदया पुग्य प्रनाप ॥ हिंये चालो निज
 नागर मे । मह्य धन जन संश आप ॥ ५ ॥ ॥ दाल ५० र्मा ॥ दर्मना मन लाभा ॥
 ॥ ६ ॥ मदन कुंवर मह्य जन संश । मेभावे उइ मागे ॥ पुण्य ना पल मोइलो ॥
 भंभार्या निज देजोने । मिद्रा चालण हुइ उभार ॥ पुण्य ॥ ७ ॥ मदन र्मा कहे नात
 । अय चालाज निज देजोने ॥ पुण्य ॥ कुल देवा लक्षा निजेजो । वर्य र्मास्य डे देपर
 ॥ पुण्य ॥ ८ ॥ कस्युमजो कहे चालार्ये । हस ना मह्य तुम लार ॥ पुण्य ॥ मपुन पुञ्ज
 नुम मर्मावा । हिंये हमेने चिना न लगारे ॥ पुण्य ॥ ९ ॥ र्माधर नय पांमे जइ
 । ना जे नचारे ॥ पुण्य ॥ श्रार्मा जावा हस देजोने । नंग मिर्ल्या मह्य परिचारे ॥
 ॥ १० ॥ ॥ राय कहे हस किम कमे । तुम ने इहा किस्स्यो दुःखरे ॥ पुण्य ॥ हस प.
 ॥ ११ ॥ राज तुम नणो । भोगवा इच्छिल मुखरे ॥ पुण्य ॥ १२ ॥ र्माधर वदे नरमाइने ।
 मिर्लो मह्य परिचारे मन रंगजो ॥ पुण्य ॥ १३ ॥ र्माधर वदे नरमाइने ।
 र्मा ॥ पुण्य ॥ १४ ॥ वर्य घणा दुवा हस भणी । रहतां विवेदा ने मांय जो ॥ पुण्य ॥
 हिंये मिलस्या सज्जन भणी । शिष्य हकम परमाय जो ॥ पुण्य ॥ १५ ॥

सुख इव । तिम' पसो' रं' काज जी ॥ पुण्य ॥ दल पल न' भाद' । न' ल'जा-
 यो तुम साज जी ॥ पुण्य ॥ ८ ॥ दम सुर्णा सुदी दया । लीना दोन्य पर्णा साथ जी
 ॥ पु ॥ मिलाइ मदन दोन्य मे । साज जभ्यो त्यो नर नाथ जी ॥ पु ॥ ९ ॥ अरु म-
 हर्ने तणे विवे । कंधो सह प्रयाण जी ॥ पु ॥ राज साज पहोचार्थिया । र्नाम लगण
 तम जाण जी ॥ पु ॥ १० ॥ आगल नाल्या सोद मे । सुखे र करत मुकाम जी ॥ पु ॥
 शर्का भर्का थी मनायता । विच राजा ने लाता ठाम जी ॥ पु ॥ ११ ॥ दम अनुक-
 मे आर्वाया । अजुया पुर्सा समीप जी ॥ पु ॥ सुवस्थान जो वन विष । रहा जो सि-
 न्धु द्विपर्जा ॥ पु ॥ १२ ॥ पुरमे पसी वारता । कांद आया राजेन्द्र चलाये ॥ पु ॥
 आपणा प्राप्तकें वार्हारे । रहा हे लावपी लाये ॥ पु ॥ १३ ॥ सन्धी पाल आइ नूय
 ने । अर्ज करे अकुलाये ॥ पु ॥ न जाणे कुण राजर्था । किण कामे राजा रीमे आपर
 ॥ पु ॥ १४ ॥ अप सुर्णा विस्मन भया । कुण प आया किण काजेर ॥ पु ॥ धर नर्ही
 महारो किण धर्का । प' हे किहां ना राजे ॥ पु ॥ १५ ॥ जो लज्जाने आवता । ने
 भजना आगे दतरे ॥ पु ॥ कारण अन्य दास सदा । कांद वयर लायो राजपुनर ॥ पु ॥
 ॥ १६ ॥ सामंत तर्दिशण सज इद । आया मदन दोन्य माये ॥ पु ॥ यमुपल नेट ने

[illegible]

उ पुन सना त पार ॥ २ ॥ आया कहु गज गण गम मिल्या । आवे शिष चलाय ॥
 तणो । सांभलियो घोंघाट ॥ ३ ॥ गज गाजी गण गम मिल्या । आवे शिष चलाय ॥
 नेडा आया देखनं । वसुपति ऊभा थाय । ४ ॥ वहु मोल्यो सज भेटणो । वहु तो सा-
 ज सजाय ॥ मिलवा सजान राज ने । अति ही मन उमंगाय ॥ ५ ॥ ७ ॥ ढाल १ ?
 सी ॥ महारे आज आणंदा नो दिन हे जी ॥ यह ॥ आज आनंद दिन सेठ आर्चिया
 जी । सहू सजान के मन भावीया जी ॥ आं ॥ सेठ सपरिवार उभा जोयने जी ॥ फोज
 उभी रही खुश होय ने जी ॥ आ ॥ १ ॥ सामा आया भूप पांयां चरी जी । सेठ सा-
 मा आया हर्ष भरी जी ॥ आ ॥ २ ॥ छुली २ नम्या सेठ परिवार थी जी । राय खुशी
 क्रिया घणां सरकार थी जी ॥ आ ॥ ३ ॥ सेठ निजराणो सामो कियो जी । राजेश्वर
 हर्षो लियो जी ॥ आ ॥ ४ ॥ सहू विध लायक तुम सेठ छो जी । किसी वस्तु हम
 पान करां भेट जो जी ॥ आं ॥ ५ ॥ राज्य मान्य राजे श्री तुम मिल्या जी ॥ तुम
 दीठा पुण्य म्हाणा फन्या जी ॥ आ ॥ ६ ॥ प्रधानादिक आइ नम्या जी । यथा योग्य
 क्रिया सहू ना गम्या जी ॥ आ ॥ ७ ॥ राय वसुपत एक गजा लह भया जां । चउ
 भाइ दूजे दंती सोभी रया जी ॥ आ ॥ ८ ॥ सहू दोनय साथ वार्जिन वार्जिया जी ।

[illegible]

॥ १ ॥ भवि ॥ २ ॥ भेद भेदार्थि भेद वदु जी । दासादिक परिचार ॥ सगा स्नेही सजाय ने
जा लांना सब हां लार ॥ भवि ॥ ५ ॥ राजाजी ने लारे थया जी । ओर सायवी लार
॥ मध्य वजार हांय ने जी । आया वाग मझार ॥ भवि ॥ ६ ॥ जो मुनीवर बाहण
सज्या जी । पंच अर्भागम सांच ॥ सचित्त वस्त दूरी ठयी जी । मुनी गुण दर्शन राचा
॥ भवि ॥ ७ ॥ अर्चन अजोग ने परहरी जी । मुखे उलासण किथ ॥ सरल करी दी
शोग ने जी । धर्म ध्याने चित दीध ॥ भवि ॥ ८ ॥ नहीं नर्जाक नहीं वेगला जी ।
नगन प्रधा भिय कीन ॥ भेदा नष्ट हां सन्मुखे जी । कथा सुणत चित दीन ॥ भवि ॥
९ ॥ परिपद भर्ग जांच ने जी । दे मुर्ता वर उपदेश ॥ भव निवारण कारणे जी ।
भगज्या धर्म धारन ॥ भवि ॥ १० ॥ धर्म अनेक प्रकारका जी । पण मुख्य हे दो भेद
॥ पुद्गली ने अस्मिन्, नमो जी । पुद्गली देवे वेद ॥ भवि ॥ ११ ॥ पुद्गल के परिचय थकी
दा । भवि ॥ अनेक भंगार ॥ जेह वसन कर आर्यायो जी । तन भक्त्या अनंत वार ॥
भवि ॥ १२ ॥ नो पण भर्ता नही भेट जी । अधिक २ भद चहाय ॥ अमी नी परे
नगला जी । भव भक्षक आय ॥ भवि ॥ १३ ॥ नट्या र्ग परे नार्चियो जी । करी

र गोप्य परजा नरेश ॥ १ ॥ वसुपत कहें धामी जी । साची आपकी केण ॥ हिंवे तारु
 मुज आनमा । साचा मिल्या तुम सेण ॥ २ ॥ ऋषि कहें सुख जिम करो । न करो
 धर्म में दाल ॥ तारो आत्मा आपणी । अवसर पह मुशकिल ॥ ३ ॥ मुनी बंदी गृह
 आवीया । बेलयाय परिचार ॥ निज इच्छा दर्शावता । सह मुरजा तिण चार ॥ ४ ॥
 सदन कहें कर जोडने । केजो विचारी काम ॥ आप जाण अवसर तणा । तिहां नही
 कुछ धाम ॥ ५ ॥ ० ॥ दाल १४ मी ॥ महारो मनडो ऋषभजी से राजी ॥ यह ॥ मे
 रा सनडा संयम में उमाया ॥ आ ॥ में तो बचन विचारी उचार्या । मुज भेतया वक्त
 ण आया ॥ मेरा ॥ १ ॥ सदाकि निज काज सुधारुं । तो जन्म मरण मिट जाया ॥
 मेरा ॥ २ ॥ ओ पर वममें दूख में नहाया । न नंपम में न देवाया ॥ मेरा ॥ ३ ॥
 धर्म मार्ग में दूख नहीं नहीया । न परवदा में दूख पाया ॥ मेरा ॥ ४ ॥ हिंवे चेतुं
 ना कुंठक सुभर । अपुर्ब वक्त ण आया ॥ मेरा ॥ ५ ॥ नहीं तो पीछे गोतां गवास्युं ।
 सारा सुर्नायर फतनाया ॥ मेरा ॥ ६ ॥ तुमसा सपुन मिल्या नहीं सुधारुं । तो में सुख
 मिणाया ॥ मेरा ॥ ७ ॥ निज हिन में अंतराय ज्ञ दत्त । न हीज पिशुन जणाया ॥ मेरा

वणाद । सु० त स्त्री गात्र वन्याह ॥ सु० सुनी राज वंशर सिन्हाह ॥ मि ॥ न्युत्वे न्ह
 पंच प्रात । कर धर्म दान । पकाम्य लगीजे ॥ तो मदन ॥ ५ ॥ तिहां थी चर्धा मर्णा
 चन्द । पुण्य अमंद । मदन जी थड्या ॥ चउदान तण प्रताप राज चार लहीया ॥
 चारं सहना करी काल । उपज्या तत्काल । राज घर आड्या ॥ कपट प्रभावे नारी
 वेद ने थड्या ॥ झला ॥ सु० पुर्व प्रेम प्रभावे । सु० चारी राणी तं थावं । सु० दान
 थी नंपदा पावं । सु० वली धर्म में मन रमावं ॥ मि ॥ इस जाणी दीजो दान । करी
 सन्मान । नजी अभीमान । शुल्क वृत्ती रीज ॥ तो मदन ॥ ६ ॥ जे कीया तं पाया ।
 वाणिक कुल आया । राजा केवाया ॥ किंचित दुःख थी सुख अर्चियो पाया ॥ और
 भावं गुण भरी । प्रत संतारी । भइ तुम काया ॥ तेहथी तारण सामग्री कर तुम आया
 ॥ झ ॥ सु० प. ऋद्धि साथ नहीं जावे । सु० प. ऋद्धि न दुःख मिटावे । सु० दान
 सांही देवे न पावे । गुण० मोक्ष अर्धी प. छिटकावे ॥ मिल ॥ इस जाणी अहां प्राणी
 । संतोष करीजे ॥ तो मदन ॥ ७ ॥ अब छोडां ऋद्धि करो करणी । भव उद्धरणी ।
 जिन जी फरमाह । खांत दंत निरारंभ अणगार ज थाह । ते मिटा देवे जन्म मर्णा ।
 फिरी अवतर्ण । मोक्ष में जाह ॥ प. सार जक में धारो सुखेच्छ भोह ॥ झेला ॥ सु०

दीन दयाल दया कर दीन प । अथवा महोग कलसाया ॥ २०४ ॥ २५ ॥
 का फल यह । अब कास्यु अर्पण काया ॥ अद्वि सिद्ध सां मुन नर्हा चहीये । जन्म
 साण रे धनराया ॥ यहाँ दुःख मिटावन कारन । लेस्युं हें संयम भारे ॥ गदन ॥ २ ॥
 मविजा कहे कतां मुख हांव जिम । धर्म हील करगो नाहीं । मुजो लवो बर्दा घर आया
 । जग छेदन मन उमाइ ॥ आइ चिराड्या धर्म स्थानक । लव परिचार लिया चुलाइ ॥
 कहं मह मुन देवां आज्ञा दिक्षा की लगी अति चाइ ॥ सहू कहं किर्त्त कलर वहां ह ।
 कर रगा आरम उद्धार ॥ गदन ॥ ३ ॥ गदन कहं तुल ज्ञाना होइ । हसा वचन मुख
 मन बोलां ॥ जन्म सर्व श्रावक वत धर । नर्हां मुर्की दो घडां तालो ॥ मुनी मांय नि
 वमुच कादासा । संसारमें चटुर्गति जालो ॥ मनुज्य भवहीं संयम आय । कृण स्यांव व-
 क असंता ॥ हें नो लेस्यु संसप अन्वी । हील कलं नर्ही लगार ॥ गदन ॥ ४ ॥ तालो
 भाइ कहे नगसाइ । विरह हस धी नहो नही जांच ॥ जो आत्म उद्धार करोसा । उद्धार
 हो मन न द्यांव ॥ गदन कहे भद्र भर्ता विचार । प्रेमला लव दोही आवे ॥ सहू मिलो
 एक सत्ता करो धी । उद्धारकी गनी कैर्त्त धांच ॥ हरणिज हस जायां नही देखा । सहारके

तुमहीं आधार ॥ मदन ॥ ५ ॥ मदन कहें मोहें दिशों को छोड़ों । ज्ञान निजर करके
 जायो ॥ किंचित पापे भट्ट छे नरी । इन से हलकी मत होयों ॥ साचा प्रेम जो राख्या
 जाय । तो मोह निद्रामें मत भावों । अवसर पाइ करो कमाइ । जिनसे भव अभ्रम
 बाधों । तुम कहणों धी हूं नहीं इह । तुम क्यों नहीं नीरों संसार ॥ मदन ॥ ६ ॥ सं-
 न्ये अति बोध वचन मुन । कहें हम भी साये आसां ॥ जेसी प्रीत संसारे निभाइ ।
 श्री धर्म में निभानां ॥ हम मुणों कुंवर पधें । सर्व एक मय तुम भइया ॥ तो आसरो
 रस ने किनको । जो नहीं रहे नान सेया ॥ और मजन भी मोह बस होइ । नेणां आंध्र
 नीतार ॥ मदन ॥ ७ ॥ मदन कहें अहां मोहों गिल्याणी । जरा विचार करो मन में ॥
 आसरो दाना को नहीं जगमें । मतलब वसे सारा जनमें ॥ आप आपणा कीया पावे ।
 कुग लोभांचे लपथ धन में ॥ तुम मरग्या मुपुत्र मजन मुन । ताके जन्म हिचे नरपनमें
 ॥ करो धर्म दलाली भारी । दे आझा तुम इण वार ॥ म ॥ ९ ॥ हम सहू कुटेंव सम-
 जाया । तबवर नारी राज में जावे ॥ मोटा २ नामेंन सजजन प्रजा जन मिलके आवे ॥
 कत जोडी कहें थारमा आपकें सरण छोड गया हम राजा ॥ आपकी छांया अनंद पाया

र ॥ म ॥ १ ॥ दक्षीं रीतिं विंश तणां ह । तजा २ सहू परक जाय ॥ जाम पहला का
 राय भिधाया । गोर्हि गती महरी थायं ॥ बाकी रहें जे जग गाहे जन ॥ निज २ कर-
 णा फल पायं ॥ नाचा रंजक परजा सोही । भामी को जां मुल चाये ॥ राजा थारें हु-
 या हें उत्तम । सुख देखीं ते ज्यादारे ॥ मदन ॥ १० ॥ इस बहु विष समजुत करी तस
 । कियों दिक्षा को मंडानो ॥ जग विवहार सांज्यवा कारण । नुरमुंडण मंडण जानो ।
 सहू वरगी यत्र भुषण मज । आघटा पालवी म्याने ॥ सहश मुख उटायं तेरी । अ-
 लग २ मय को जाणा ॥ दोन्य घाजा गीत नृत्य तिहां । आर्णव मंगल वृत्तारि ॥ म ॥
 ॥ ११ ॥ गद्य वजार सवारी चाली । कोडेंगम संग नर नारी ॥ लटक २ कर सहू न-
 सं छे । धन्य २ मुख उच्चारी ॥ जय २ नन्दा जय २ भवा । भवा भदंती ललकारी ॥
 आया महू मिल मासकं धाहिर । जिहां मुनीवर दीटारी ॥ तजी सवारी हुइ पायचारी ।
 यरनाकर भें निहारि ॥ म ॥ १२ ॥ करी वंदणा इशाण कुण आ । पंचमुष्टा लोचनकीधा
 । पुत्र पाल झल्या गोलामं । दर्श निक जाण संग्रही लीधा ॥ पहरी साधु धैस पंढरही
 । आ उभा मुक्तं पासं ॥ जायर्जाय साध जोगनि । नय कोटी सारया तासं ॥ घटा सा-
 ध पंक्ति सं जा । दांत दांत मुणी अणगारि ॥ म ॥ १३ ॥ सर्व कुटंय मिल करी वंदणा ।

नेण नूत नहो होवे । तपक २ फिन पर जांच ॥ सुनी २ सह दुसे सहर्चा । गुण गण
 हाय रमावे ॥ धर्म कर्म दां माधन कराते । मुजे २ काळ गुजार ॥ म ॥ १४ ॥ अर्धर
 क्कपि धोर्मा ज्ञान की । मे नगरज निजेने नार ॥ अंगेज अंग ज्ञानका घणिमा । मर्दन
 मदन न्हज्या मार ॥ अंक कर्ष निगहन अंकाया । पांचां नाम गुण उच्यार ॥ सर्व सु-
 ने, सर्व गुणमे मंपद्र । जेन हे मूत्र के महार ॥ किया ज्ञान अभ्यास बहुतला । तप
 स्या कर कर्म को जार ॥ म ॥ १५ ॥ रूप धर्मा निज रुप स्थित । पुंय धर्म गुण सुग-
 न्य भर्मा ॥ धन्यो धर्म धन मंचायो । प्रिय करो तप दित करि ॥ रत्नमती रत्न रहे सं-
 यमे । रमा रया किया ने हीरा ॥ गुण सुन्दरी राचा गुण ज्ञाने । रूप यती स्वरूप घरी ।
 कंकावर्ता कन्क ज्यो निर्भर । ए तव सत्सियां सिरदार ॥ म ॥ १६ ॥ सर्व सतीयां
 महा गुणवर्ता । ज्ञान भर्मा विनय भावे ॥ फिरतो तपस्या मांडी हुकर । पक्कांत मोक्ष
 लर्पा चांच ॥ मर्मा मंन करो करणां यथा शक्त । जेन धर्म घणा दीपाया ॥ घणा जीवने
 मार्ग लभाया आयु लणा जव शंत आया ॥ आलेह निदी अणसण करायो । निज आत्म

